

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2005

Núm. 74

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 15 de novembre del 2005

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 7805/05**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a anul·lació de la convocatòria de cursos de formació. (**Ajornada**). 3666
 - 2) **RGE núm. 8088/05**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria José Camps i Orfila, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Hipoteca Jove (I). 3666
 - 3) **RGE núm. 8090/05**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Hipoteca Jove (II). 3668
 - 4) **RGE núm. 8109/05**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Miquel Fernando Mayans i Serra, del Grup Parlamentari Popular, relativa a evolució de l'epizootia de la llengua blava a les Illes Balears. (**Decaiguda**). 3669
 - 5) **RGE núm. 8089/05**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a llei del sòl. 3669
 - 6) **RGE núm. 8101/05**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Rosselló i Pons, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a demolició del pont del tren de Palma. 3670
 - 7) **RGE núm. 8108/05**, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Prohens i Vicens, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mostres preses dins
-
-

- el marc del Pla Nacional d'Investigació de Residus (PNIR) al llarg del 2005. 3671
- 8) RGE núm. 8111/05**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a conclusions del debat sobre l'estat de les comunitats autònomes en relació amb les reformes dels estatuts d'autonomia. 3672
- 9) RGE núm. 8087/05**, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Quetglas i Rosanes, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a deute públic. 3672
- 10) RGE núm. 8102/05**, de l'Hble. Diputat Sr. Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a ajuntaments discriminats a les Illes Balears. 3674
- 11) RGE núm. 8106/05**, de l'Hble. Diputada Sra. Assumpta Vinent i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a previsions de la Conselleria d'Educació i Cultura en relació amb el projecte de millora de l'institut Josep Maria Quadrado de Ciutadella de Menorca. 3675
- 12) RGE núm. 8107/05**, de l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a acords amb l'administració de l'Estat en matèria de planificació energètica. (Ajornada) 3676
- 13) RGE núm. 8110/05**, de l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sagrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a compromisos del president de l'Estat amb les Illes Balears com a conseqüència del debat sobre l'estat de les comunitats autònomes. 3676
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 5361/05**, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a criteris per a la programació d'IB3. 3677
- III. PROPOSICIONS NO DE LLEI:**
- 1) RGE núm. 4157/05**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa al Consell Assessor de l'ens públic Radiotelevisió de les Illes Balears. 3686
- 2) RGE núm. 4313/05**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a elaboració d'una normativa bàsica d'àmbit estatal que reguli l'eficiència energètica i la contaminació lumínica. 3690
- IV. Debat de l'esmena a la totalitat, de devolució, RGE núm. 7176/05**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, al Projecte de llei RGE núm. 6089/05, de gestió d'emergències de les Illes Balears. 3697
- Declaració institucional en relació amb els atacs soferts per alguns centres educatius.** 3706

EL SR. PRESIDENT:

Molt bon dia senyores i senyors diputats, si els sembla bé començarem la sessió plenària d'avui.

El primer punt de l'ordre del dia d'avui consisteix en el debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 7805/05, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a anul·lació de la convocatòria de cursos de formació.

La primera pregunta RGE núm. 7805/05 queda ajornada.

I.2) Pregunta RGE núm. 8088/05, de l'Hble. Diputada Sra. Maria José Camps i Orfila, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Hipoteca Jove (I).

Passam a la segona pregunta RGE núm. 8088/05, relativa a Habitatge Jove que formula la diputada Sra. Maria José Camps i Orfila del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. CAMPS I ORFILA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, atès que un dels requisits exigits per tal que els joves puguin contractar l'anomenada Hipoteca Jove és que tinguin un contracte laboral fix de més d'un any i essent la realitat que més d'un 90% dels contractes a joves que es fan a la nostra comunitat autònoma són temporals, són molts els que no podran beneficiar-se d'aquest producte financer negociat pel Govern de les Illes Balears i per aquest motiu, des del Grup Parlamentari Socialista li demanam quines mesures alternatives a la Hipoteca Jove té previst dur a terme per tal de facilitar l'accés a l'habitatge a tots els joves que no reuneixen els requisits exigits per tal de poder-la contractar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Consellera d'Obres Públiques, Habitatge i Transports.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, agraesc aquesta pregunta plantejada perquè crec sincerament que en les mesures per als joves en matèria d'habitatge s'han donat moltes passes i han millorat moltíssim respecte de l'anterior legislatura.

Per una banda, hem reduït l'Impost de Transmissions Patrimonials per als joves un 57%, l'hem passat d'un 7 a un 3% en habitatge usat, perquè en habitatge nou hi ha IVA i, evidentment, és competència de l'administració de l'Estat, que tal vegada podria fer qualque cosa similar.

Fa tres mesos vàrem aprovar el Decret 90/2005, el qual aprova el Pla jove d'habitatge i que preveu les ajudes en compra, en lloguer i en rehabilitació i, precisament per ser joves, augmenta aquestes quantitats d'un 25 i un 33% més del que hi havia abans.

I dir que en matèria d'habitatge de promoció pública per al 2006, tenim en marxa 1.088 nous habitatges, dels quals una part important es destina als joves.

Però dir-li, també, que a tot això hi hem d'afegir la gran acollida de la Hipoteca Jove i jo li voldria dir que les dades de l'Institut Nacional de la Seguretat Social és que els joves amb feina a les Illes Balears n'hi ha 174.000, dels quals amb contracte fix n'hi ha un 46%, que són 80.500 joves, per tant sí que creim que arriba a una gran majoria de joves.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. CAMPS I ORFILA:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, li deman mesures alternatives a la Hipoteca Jove, tot el que ens ha dit ja ens ho havia dit en aquesta sala el passat dia 18 d'octubre, on també ens va dir literalment, li llegeix: "I pel que fa als joves que puguin tenir algun problema per accedir al servei d'Hipoteca Jove, intentarem establir amb ells un tracte el més personalitzat possible, intentarem resoldre el seu problema personalment, si podem". Què vol dir amb açò, Sra. Consellera? Què tots aquells joves que no reuneixen els requisits els dirà personalment que no se'ls concedeix aquesta Hipoteca Jove?

Miri, Sra. Consellera, ens trobem amb una situació en la qual aquell jove que té un contracte laboral temporal, amb una contractació moltes vegades precària, amb un salari mensual envoltant dels 600 euros, que n'hi ha molts i vostè ho sap, el Govern de les Illes Balears no l'avalua per contractar la seva hipoteca, perquè el Govern només avala aquells joves que, per

les condicions exigides, no suposen un risc d'impagament. No dóna solucions alternatives.

Les ajudes per tal d'accedir a un habitatge protegit i les altres que vostè ens acaba d'anomenar són ajudes que provenen del Pla estatal d'habitatge i no són un producte propi d'habitatge, com sí ho és, i vostè ho va qualificar així, la Hipoteca Jove. Hipoteca Jove que, per cert, és un producte financer més propi d'una entitat bancària que d'un govern autonòmic. Però clar, després que des del Govern es digués que la Hipoteca Jove és la mesura més important de la legislatura per facilitar l'accés a l'habitatge, queda palesa quina política d'habitatge ha duit a terme fins ara el Govern de les Illes Balears i quina pensa dur d'ara endavant, que és cap.

Sra. Consellera, mitjançant una publicitat enganyosa s'han dedicat a crear il·lusions i expectatives entre els joves que ja esdevé en frustració i no fa res i no se'ls dóna cap tipus de solució; de més de 2.000 sol·licituds, només se n'han signat, a data d'avui, 11 Hipoteques Joves. Assumeixi la seva responsabilitat i dugui a terme mesures reals i efectives per pal·liar el gran problema de l'accés a l'habitatge que tenen els joves a la nostra comunitat autònoma.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Sra. Consellera, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Miri, no s'han concedit 11, són 703 avals que du concedits el Govern de les Illes Balears, i en tramitació hi ha 2.200 sol·licituds.

Miri, jo estic encantada que el PSOE estigui en contra de la Hipoteca Jove, com a consellera li dic que estic encantada que els joves sàpiguen que si governàs el Partit Socialista no hi hauria Hipoteca Jove. I a partir d'aquí, només li puc dir que jo li he anunciat que respecte de l'anterior legislatura, en dos anys, hem millorat l'Impost de Transmissions Patrimonials, un 57% menys paguen els nostres en habitatge usat; per què no proposen en habitatge nou mesures alternatives? Li he explicat les ajudes, li he explicat els HPO.

El que passa és que aquí a Balears no ens arriben les 180.000 noves actuacions, ni l'Agència Pública de Lloguer, el Pla de lloguer ha estat un fracàs, els minipisos no han estat acceptats i jo crec que vostès, les mesures que tenen, les podrien plantejar, per ventura, al Ministeri d'Habitatge que, la veritat, jo entenc la seva posició un tant desesperant davant, li he de dir, els tombs que dóna el Ministeri d'Habitatge en matèria d'habitatge. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera.

I.3) Pregunta RGE núm. 8090/05, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Hipoteca Jove (II).

Passam a la tercera pregunta RGE núm. 8090/05, relativa a Hipoteca Jove, que formula el diputat Sr. Antoni Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Sr. Conseller, nos encontramos con un gobierno con una gran afición a la hipoteca, que ya ha conseguido hipotecar la comunidad autónoma para los próximos 30 años, han estado en ello esta semana; el nivel de deuda de nuestra comunidad autónoma es, en dos años lo han elevado a los límites más altos de la historia de esta comunidad autónoma, a los límites más altos.

Ahora, ayudar a los a asegurarse el cobro de sus hipotecas y ofrecerles un aval que les evite los riesgos de insolvencias, bajo la falsa excusa de facilitar el acceso a la vivienda a los jóvenes ha sido su objetivo, una falta excusa porque, teniendo en cuenta las exigencias que ha puesto el Govern a los jóvenes, todos los que las cumplen no tienen ningún problema para conseguir la hipoteca, incluso sin el aval del gobierno, por lo que este aval es un simple añadido para que los bancos disminuyan su nivel de riesgo.

Pero como hemos visto que han hecho una campaña informativa publicitaria muy importante, nos gustaría saber cuál ha sido el coste que ha tenido esa campaña publicitaria.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera d'Obres Públiques.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Miri, el cost que hem invertit en informar els nostres joves d'un bon producte que en aquest moment resol el que no resol el Pla nacional d'habitatge ha estat de 165.744 euros, que hem emprat en informar els nostres joves; i que li he de dir, Sr. Diéguez, que vostès estan encantats que estiguin en contra de la Hipoteca Jove i que el Govern avali joves que no podien arribar a comprar el seu habitatge un cent per cent. Nosaltres estam molt contents que vostès estiguin en contra. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Sra. Consellera, pues, teniendo en cuenta que ustedes han conseguido ya que se firmen 11 hipotecas, a lo mejor son ya 15, o a lo mejor 20, usted nos lo dirá, nos sale cada hipoteca joven a 15.067 euros. El coste publicitario, dividida la cifra que usted me ha dado por las hipotecas que se han firmado, 15.067 euros el coste de cada hipoteca. Sra. Consellera, mucha propaganda y poco resultado, está costando más la cuerda que el toro.

Mire, a ustedes no les interesa el acceso a la vivienda por parte de los jóvenes con problemas ni muchísimo menos. Mire, la desproporción que hay entre los recursos dedicados a propaganda y los resultados obtenidos demuestran el fracaso de la alternativa.

Miren, endeudando a la comunidad números uno, porque lo han conseguido, han batido todos los récords, van a dejar la próxima generación, como a usted le gustaba decir cuando ocupaba esta tribuna, van a dejar la próxima generación endeudada para los próximos 30 años, ayudando a los bancos, y aún en concreto a su banca ambrosiana particular, tampoco tienen ningún problema, no me extraña que les financien las manifestaciones de la AFA o las procesiones que se organizan por Madrid. Ahora, ayudando a los jóvenes, Sra. Consellera, una vez más, ha fracasado.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Diéguez, jo li he de dir que comptarem d'aquí a un any, que dins l'agenda de la consellera cada dia firm hipoteques joves. Jo entenc que, evidentment no donam publicitat cada dia; cada dia, dins l'agenda de la consellera, hi ha la firma d'hipoteques ...

(Remor de veus a la sala)

..., bé, ja comptarem, d'aquí a un any comptarem el producte que ha arribat als joves.

I que jo entenc la seva desesperació d'una política nacional d'habitatge que no s'acaba de definir; d'una Agència Pública de Lloguer que no sabem on és; de 180.000 nous habitatges que després són actuacions; d'uns minipisos que ningú vol, jo ho entenc aquesta desesperació.

Li he de dir que nosaltres, en matèria de publicitat jo crec que el Partit Socialista no ens ha de donar lliçons, un partit que va gastar 5.000 milions de pessetes en quatre anys en *autobombo* y *platillo*, un govern que li varen anul·lar campanyes institucionals com Enamora't de les nostres Illes o Amb el progrés hi som tots, per manipulació electoral, la Junta Electoral, això és el que va passar a l'anterior legislatura.

Però jo no me'n vull anar molt lluny, jo em puc quedar a la meva conselleria i dir que al Ca teva de bell nou vostès varen gastar 462.000 euros, el Ca teva de bell nou, que no arriba ni molt manco on ha arribat la Hipoteca Jove, i varen fer bolígrafs, llapis, caramels, cubs piramidals amb calendaris com aquest, Sr. Diéguez, 8 milions de pessetes en cubs piramidals per jugar, camisetes, paraigües, model golf, tot això nosaltres no ho farem i nosaltres sí continuarem informant els nostres joves perquè puguin accedir a un bon producte que els permet accedir al seu primer habitatge. Moltes gràcies.

(Remor de veus i aldarull a la Sala)

I.4) Pregunta RGE núm. 8109/05, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Miquel Fernando Mayans i Serra, del Grup Parlamentari Popular, relativa a evolució de l'epizootia de la llengua blava a les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

La quarta pregunta RGE núm. 8109/05 decau per incompareixença del diputat Sr. Josep Mayans.

I.5) Pregunta RGE núm. 8089/05, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a llei del sòl.

Passam a la cinquena pregunta RGE núm. 8089/05, relativa a llei del sòl, que formula el diputat Sr. Joan Boned i Roig del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades i senyors diputats. Queda clara la relació que hi ha entre sòl i habitatge i per això voldríem preguntar a la Sra. Consellera: quan pensa el Govern remetre al Parlament la llei del sòl de les Illes Balears?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera d'Obres Públiques.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Com vaig informar a la meua compareixença de pressuposts, esperam el proper període de sessions entrar dins aquest Parlament el projecte de llei.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, miri, el problema de l'habitatge és prou greu que crec que fins i tot vostè se n'adona i el reconeix i, de fet, ens ha promès solucions cada any, però ens centrarem amb el que ens proposa enguany que, de fet, enguany té una proposta estrella i única que és la Hipoteca Jove. Miri, una proposta que, segons vostè acaba de dir, això dóna cobertura al 46% dels joves d'aquestes illes; vostè diu una gran majoria, però crec que s'enganya vostè mateixa, la gran majoria és el 54, perquè si els números no m'enganyen, el 54% que queda fora de les seves ajudes, on precisament es troben aquells grups de joves més desfavorits econòmicament i més necessitats, aquests vostès els deixen fora perquè no els importen res. I com que no els importen res, aquesta llei del sòl que vostè ha promès el 2004 i 2005 i 2006 què fa, doncs segueix incomplint la seva paraula any rera any pel en el que fa referència a aquesta llei.

Miri, des del 2004 venen prometent un instrument àgil per a l'ordenació territorial, que posi ordre, segons diuen vostès, a una normativa confusa, dispersa i caòtica; han promès agilitar els procediments administratius per a la gestió del sòl i l'ús racional del sòl urbà, i tot això hem de suposar que és només per facilitar l'obtenció de terrenys per a promocions d'habitatge protegit. Però això no és només el que vostès prometen, és el que prometen i no fan, any rera any, la realitat és que l'únic que fan és seguir promocionant la venda d'habitatges a preu lliure i de fet cada any més cars en aquest preu lliure.

Si ens va contar pel lícules, Sra. Conseller, el 2004, ens en va contar el 2005, per quina raó l'hem de creure ara que ens torna prometre el mateix per al 2006? És la pregunta que li feim. Miri, jo crec que s'ha deixar, Sra. Consellera, de polítiques d'aquestes d'*autobombo* que a vostè també li agraden molt, d'aquestes polítiques de demagògia i s'ha de centrar a frenar els projectes d'aquells propietaris que especulen amb els seus terrenys; s'ha de dedicar a redactar i aprovar una normativa que permeti l'obtenció de sòl per a habitatge protegit, Sra. Consellera.

I ja li avançaré una cosa, no em servirà de res que vostè se'n vagi endarrera i em digui el que férem o no férem, perquè qui governa és vostè, qui ho ha de solucionar és vostè i per tant el que ha de fer és complir les seves promeses i d'una vegada per totes presentar propostes en aquest Parlament, que vagin més enllà de cobrir les necessitats no de la gran majoria, sinó d'una part que arriba al 46, se'n recordi també dels altres 54 i governi per a tots, Sra. Consellera.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Jo crec que la Hipoteca els cou molt, és preocupant el que els cou, pareix mentida, en lloc de donar suport a una bona mesura!

Jo li he de dir que dels 54 que vostè parla, el problema és que el Pla nacional d'habitatge no arriba ni al 46% i el 54, he de dir que hi ha gent del 54 que no necessita cap ajuda per comprar-se un habitatge i a aquests no els volem ajudar.

(Remor de veus a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

I si li interessen unes dades, de les hipoteques joves 321 de les quals ja hem avalat són habitatges entre els 120.000 i els 180.000 euros, per tant, uns habitatges que jo crec que és bo que

sapiguem que un 47% són habitatges entre 20 i 30 milions de pessetes i 224 un 33% entre 180.000 i 240.000, aquests estan fora del Pla nacional d'habitatge, entre 30 i 40 milions de pessetes.

(Remor de veus a la sala)

Per tant, parlem dels problemes reals dels nostres joves que nosaltres afegim.

Dir-li que mesures n'hi ha moltes, els HPO, els 1.008 HPO que tenim en marxa; l'augment d'ajudes als joves que no els interessa; la rebaixa de l'Impost de Transmissions Patrimonials que no els interessa. D'IVA paguen un 7%, es podrien cuidar que es rebaixàs l'IVA a nivell nacional per a habitatge, tal vegada se'n podrien cuidar, perquè nosaltres ho hem fet aquí a les Illes.

I jo compartesc amb vostè la sensibilitat que hi hagi una normativa autonòmica en sòl i en aquest sentit celebr el canvi del PSOE, que a la legislatura passada, entre moratòries i quotes, l'únic que varen aconseguir és que pujàs el preu del sòl. Aquesta és la situació. Els anys 2000, 2001 i 2002 es varen aprovar a la gran majoria de comunitats autònomes la llei del sòl i aquí no va ser una prioritat a l'anterior legislatura, jo ho entenc. Per a nosaltres és una prioritat, és una promesa d'aquesta legislatura, que entrarem, ja li he dit, en aquest període de sessions, i que, també li he de dir, crec que podem establir instruments per agilitar els procediments urbanístics, per crear la figura de l'agent urbanitzador, però no acabarem el problema de l'habitatge; perquè qui té el creixement són els consells insulars amb els plans territorials.

Nosaltres crearem una eina per millorar aquesta posada del sòl en el mercat, però s'oblidi que els consells insulars tenen molt a veure amb el creixement o no i amb la protecció del nostre territori, per tant no resoldrem aquest problema.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera.

I.6) Pregunta RGE núm. 8101/05, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Rosselló i Pons, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a demolició del pont del tren de Palma.

Sisena pregunta RGE núm. 8101/05, relativa a demolició del pont del tren de Palma, que formula la diputada Sra. Margalida Rosselló i Pons, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, dissabte de matí, dia 5 de novembre, a les sis i mitja del matí es varen iniciar, sense avisar i amb nocturnitat, les obres de demolició del pont del tren, del pont que, com vostè sap perfectament, construït en el

segle passat i concretament l'any 1914, per l'arquitecte i urbanista Gaspar Bennàssar.

Li voldria demanar, per tant, vostè com ha pogut permetre la demolició del pont del tren, un element patrimonial de la ciutat de Palma i quines actuacions pensa dur a terme respecte d'aquest tema?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera d'Obres Públiques.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. La conselleria no ha permès el desmuntatge i demolició del pont, ha executat l'autoritzat reiteradament per la Comissió del Centre Històric i Catalogació de l'Ajuntament de Palma, en sessions de 25 de maig del 2004, 13 de juliol del 2004, 14 de setembre del 2004, 20 de setembre del 2005 i 2 de novembre del 2005.

A partir d'aquí, dir-li que el Govern garanteix la reconstrucció del pont amb la forma que ens indica l'Ajuntament de Palma. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, això és un desmuntatge, això és una destrucció del pont i es veu que, si no, és que no parlem el mateix llenguatge. Dir-li, Sra. Consellera, que vostè va publicar en el BOIB un contracte per desmuntatge i posterior reconstrucció, reconstrucció; i que, a més, aquest projecte que vostè va presentar o va licitar i que, a més, després es va aprovar un projecte que vostè sap perfectament que hi havia dos mesos de desmuntatge, dos mesos de demolicions, dues fases separades, i per tant, que hi havia, com vostè sap perfectament, un marcatge de cada una de les peces que s'havien de llevar, per a després tornar reconstruir el pont.

Vostès el que varen fer no va ser per a res ajustar-se al projecte, vostè, Sra. Consellera, la Conselleria d'Obres Públiques no s'ha ajustat al projecte, per molt que vostè digui, perquè evidentment aquest projecte, com sap perfectament no havia anat per aquí; va destruir el pont, de 256 peces només se n'han salvat 40, i l'únic que varen fer va ser una espècie de motlles, però no és això una posterior reconstrucció, és senzillament una mala còpia, Sra. Consellera.

En segon lloc, vostè ha enganyat i ha mentit a la gent, vostès varen dir que farien les coses d'una manera i les varen fer amb nocturnitat i traïdoria, ho varen fer quan després, un dia abans, dos dies abans, veïnats, grups polítics i altres havien demanat que no es demolís el pont del tren i es fes amb totes les garanties de preservar un patrimoni tan important. Vostès què varen fer? Idò, l'endemà de matí, un dissabte, tomar el pont, com els agrada fer, vostè Sra. Consellera tantes vegades ens ha fet en

aquesta illa. Desmuntar el patrimoni històric i per tant assentar un precedent.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Miri, Sra. Rosselló, vostè jo crec que no coneix el tema i, com sempre, va acusacions indocumentades. Miri, el projecte es va aprovar fa més d'un any i es va redactar i es va aprovar per la Comissió del Centre Històric, i preveia una part de desmuntatge i una part de demolició, perquè hi havia una peça sencera de formigó que va emprar l'arquitecte Bennàssar a principi de segle, en una prova de modernitat, en aquell moment fer una peça sencera de formigó era una modernitat a principis del segle passat.

Dir-li que el projecte que estava previst, i si ho llegeix tot i no enganya, veurà que era perquè el tren arribava a la Plaça d'Espanya, s'havia de fer els vespres, i això ho posa el projecte. Però quan es va voler executar ja no hi havia el tren fins a la Plaça d'Espanya i es va poder fer d'aquesta forma. I tres dies abans, la Comissió del Centre Històric havia informat favorablement.

Dir que ningú havia posat durant un any cap objecció i, curiosament, pareix que hi ha un intent d'aturar les obres. I això no ens val, quan hi ha un intent real d'aturar unes obres, com és el soterrament i el metro, crec que es veia una mica el llautó; i jo crec que això no és just quan durant un any ha estat aquest projecte a tots els grups de l'oposició de l'Ajuntament de Palma i a la Comissió del Centre Històric. Sí que ens val, Sra. Rosselló, i ho farem, que després de l'obra es reconstrueixi amb les peces originals de Bennàssar i tal i com va dir la Comissió del Centre Històric, que ens va dir exactament que "Informa favorablement que haurà de reconstruir-se amb elements idèntics, en forma i material, als dissenyats en el projecte original". Per tant, si són idèntics és que s'havia de destruir una part, i així ho diuen les actes. Reconstruirem igual que hem fet amb les cases de roter a l'autovia de Lluçmajor, peça a peça, igual que ho estam fent a la Sèquia d'en Baster a la carretera de la Universitat o la ronda sud de Ciutadella.

I el temps posarà cadascú en el seu lloc i veurà aquesta reconstrucció. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera.

I.7) Pregunta RGE núm. 8108/05, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Prohens i Vicens, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mostres preses dins el marc del Pla Nacional d'Investigació de Residus (PNIR) al llarg del 2005.

Passam a la setena pregunta RGE núm. 8108/05, relativa a mostres preses dins el marc del Pla nacional d'investigació de residus al llarg del 2005, que formula el diputat Sr. Andreu Prohens i Vicens, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. PROHENS I VICENS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. La pregunta va dirigida a la consellera d'Agricultura, perquè el Grup Parlamentari Popular té interès a saber quantes preses de mostra ha realitzat la Conselleria d'Agricultura i Pesca en el marc del Pla nacional d'investigació de residus al llarg del 2005.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera d'Agricultura.

LA SRA. CONSELLERA D'AGRICULTURA I PESCA (Margalida Moner i Tugores):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Diputat, en resposta a la pregunta que se m'ha fet, la Conselleria d'Agricultura i Pesca en el programa del PNIR, al llarg del 2005 ha realitzat un total de 174 actuacions, amb 1.443 preses de mostra, amb la següent distribució: investigació del cloranfenicol, 1237 preses de mostra; investigació de betagonistes, 117 preses de mostra; investigació de sulfamides, 15 preses de mostra; investigació d'inhibidors, 45 preses de mostra; investigació de microtoxines, 19 preses de mostra; investigació del sintrol i cedanol, 6 preses de mostra; investigació de tapazol, 4 preses de mostra. Això és el que ha fet durant aquest any la Conselleria d'Agricultura i Pesca.

(Remor de veus)

I.8) Pregunta RGE núm. 8111/05, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a conclusions del debat sobre l'estat de les comunitats autònomes en relació amb les reformes dels estatuts d'autonomia.

EL SR. PRESIDENT:

Vuitena pregunta RGE núm. 8111/05, relativa a conclusions del debat sobre l'estat de les comunitats autònomes en relació amb les reformes dels estatuts d'autonomia, que formula el diputat Sr. Miguel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Durant les setmanes els espanyols varem tenir l'oportunitat d'assistir a dos grans debats polítics de caràcter nacional, l'admissió a tràmit de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, en primer lloc, i el debat de les autonomies en el Senat. Al Grup Parlamentari Popular les intervencions del president del Govern, el Sr. Rodríguez Zapatero, ens varen preocupar i ens varen causar molts dubtes, perquè no sabem al dia d'avui exactament quin és el model d'Estat que el Sr. Zapatero defensa, no sabem exactament què entén el Sr. Zapatero pel concepte de solidaritat

i què significa, tampoc, per al Sr. Zapatero la igualtat entre comunitats autònomes.

Per aquestes precises qüestions, el Grup Parlamentari Popular volia pregunta al Govern la seva opinió, volia saber la seva opinió i, Sra. Vicepresidenta, ens agradaria que ens digués què pensa el Govern respecte de les conclusions que es poden extreure del debat al Senat de les autonomies? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Vicepresidenta del Govern.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Crec que podem extreure les següents conclusions entorn de les Illes Balears: som la comunitat més solidària d'Espanya, la que més aporta al conjunt de l'Estatut, molt per damunt Madrid, per damunt Catalunya i per damunt el País Basc. Exercim aquesta solidaritat amb orgull i no per justificar victimismes. És l'autonomia, al mateix temps, amb menys inversió de l'Estat; és l'autonomia on s'ha produït el major increment de població; tenim un handicap que és la insularitat i podríem dir que un ciutadà de les Illes Balears rep 1.469 euros, en concepte de finançament autòmic, un 14,09% menys que la mitjana d'Espanya i un 27,8% menys que un ciutadà de la comunitat que rep més.

Aquestes xifres són esgarrifoses en matèria de salut: un ciutadà de les Illes Balears rep 769 euros per habitant per sanitat, el percentatge més baix i la quantitat més baixa de tota Espanya i, en canvi, la mitjana d'Espanya per a sanitat és de 921 euros...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, per favor, no, no, li dic per favor, la pròxima no li diré per favor. Perdoni, Sra. Vicepresidenta.

És que ja està bé! Sr. Diéguez, per favor, no me parli de provocacions, no me parli de provocacions.

Sra. Vicepresidenta, un momentet, bé, parli, té un minut i mig.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. En aquest debat amb uns certs nervis, tornaré a reiterar: en sanitat, un ciutadà de les Illes Balears rep 769 euros per a sanitat, en canvi la resta d'Espanya 921 euros en sanitat. Això significa, per tant, que demanam al Sr. Zapatero que ens posi dins l'agenda d'Espanya, que ens posi dins l'agenda del futur, que reconegui aquests dèficits, que si sumarien els dèficits en carreteres per part de l'Estat, que col·labori, en matèria ferroviària, en transport públic, que convoqui les comissions del REB i que es duguin endavant les inversions de l'Estat i que no tornin davallar com han davallat els dos darrers anys en més d'un 50%.

Crec que aquestes són les conclusions que nosaltres podem extreure d'aquest debat i esperam que el Sr. Zapatero, en el futur, ens posi dins l'agenda d'Espanya. Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments i aldarull a la sala)

I.9) Pregunta RGE núm. 8087/05, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Quetglas i Rosanes, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a deute públic.

EL SR. PRESIDENT:

Novena pregunta RGE núm. 8087/05, relativa a deute públic, que formula el diputat Sr. Francesc Quetglas i Rosanes del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Moltes gràcies, Sr. President. El Grup Parlamentari Socialista està interessat a saber quins resultats ha obtingut el Govern amb la seva campanya de promoció i col·locació del deute públic a distintes capitals europees.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Economia i Hisenda.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Diputat, el Govern considera que s'han cobert els objectius prevists, ja que s'ha col·locat tota l'emissió d'obligacions, tots els bons, tant en els dos trams, a 15 com a 30 anys. I, a més, s'ha donat a conèixer la recuperació de l'economia balear, és a dir que ja creixerà l'any que ve per damunt de la zona euro, cosa que no passava fa tres anys, per tant s'han cobert aquests objectius. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Sí, gràcies, Sr. President. Crec que el Sr. Conseller ha oblidat el primer objectiu complert, és que ara estam endeutats per 170 milions d'euros a 30 anys i per 150 milions d'euros a 15 anys, aquest és el primer resultat. És el primer resultat, que no sabem el que ens costarà perquè les tensions del tipus d'interès a l'alça no garanteixen un futur massa favorable, no sabem què ens costarà. El que sí sabem és que això és el cost d'una irresponsable política d'endeutament, que això és el cost d'una política d'enfrontaments, que això és el cost d'una política d'incompliments, que això és el cost d'una política que ens ha duit a haver de fer front a obres que ens haurien d'haver costat res a les arques autonòmiques.

Però en segon lloc hi ha un altre aspecte que m'agradaria destacar, que és l'aspecte de la imatge. Vostès es diuen preocupats per la imatge exterior de la nostra comunitat, però

darrerament l'única imatge que projectam és la imatge de demanar doblers. Quina imatge projectam quan deim als turistes que lloguin cotxes que ens ha de pagar la sanitat? Quina imatge quan a continuació deim "no, no, això no és per pagar la sanitat, això és per arreglar un sector"? És a dir, allò que els deim és: "Com que hi ha empreses que manipulen l'IVA i vostès, senyors turistes, poden pagar d'aquesta manera els cotxes de lloguer massa barats, els hem de posar un impost perquè els paguin més cars". Bona imatge!, gran projecció d'imatge pública la que està fent el conseller.

I ara milloram la nostra imatge. De debò necessitaven fer aquest xou per les capitals europees per col·locar un deute que era tan fàcil, que ha resultat tan fàcil de vendre? De veritat que hem contribuït a millorar la nostra imatge exterior pública després de l'espectacle de l'impost de lloguer de cotxes, del xou de la recaptació? No seria millor, Sr. Conseller, tornar a promocionar la nostra imatge pública exterior amb els instruments tradicionals de promoció -de paisatge, de clima, d'instal·lacions, de bons serveis- que no transmetre el missatge que, sigui com sigui, l'únic que volem dels nostres col·legues europeus són els seus doblers?

Gràcies, Sr. President.

(Petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

Gràcies, Sr. President. L'endeutament és degut al fet que hi va haver un govern fa tres anys en aquestes illes que no va saber negociar el model de finançament i que ens ha duit a la pitjor situació de finançament per càpita.

(Remor de veus i rialles)

I si no que no ho hagués signat, si no que no ho hagués signat. És a dir, era clarament una opció. L'any 96, senyors diputats, altres comunitats autònomes com Andalusia i Extremadura no varen signar el model de finançament, i per tant era voluntari, era voluntari. El que passa és que els motius electoralistes d'agafar la competència de sanitat els varen dur a acceptar un model de finançament que no ha estat el millor i, a més, a més, el senyor...

(Més remor de veus)

...però el que tenia..., qui tenia la responsabilitat a Madrid era el Sr. Aznar, però la responsabilitat de les Illes Balears la tenia el Govern de les Illes Balears...

EL SR. PRESIDENT:

A veure, per favor...

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

...i a diferència...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, un segonnet, Sr. Conseller, si és tan amable. Jo...

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

Un moment. ...i a diferència del que passa...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, Sr. Conseller...

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

...aquest conseller d'Hisenda no acceptarà mai xantatges...

EL SR. PRESIDENT:

...si és tan amable..., si és tan amable... No, a mi m'agradaria que deixassin conversar el conseller de torn com jo els deix conversar a vostès i que hi hagi un poc d'ordre. És que... Tots podem opinar al final, hi ha els passadissos, hi ha la premsa, però dins l'hemicicle que hi hagi un respecte a qui té l'ús de la paraula. Sr. Conseller...

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

I a més aquest conseller d'Hisenda, a la negociació del nou model de finançament no acceptarà els xantatges polítics com va acceptar, segons va dir, l'anterior conseller d'Hisenda, en seu parlamentària. Que quedi molt clar qui defensa els interessos de les Illes Balears.

Vostè parla de la pujada dels tipus d'interès. Evidentment per aquest motiu nosaltres hem fet l'emissió a tipus fix; aleshores el tipus d'interès que es pagarà serà del 4,063, que és l'euribor a 30 anys més el 0,04 punts, és a dir, més quatre punts bàsics. Per tant queda totalment definida aqueixa emissió al nostre tram de 170 milions a 30 anys: el tipus fix, Sr. Diputat, i havíem sortit d'euribor a 30 anys +0,055 i la bona imatge de les Illes Balears, la bona imatge de l'economia de les Illes Balears, el convenciment que hem fet la recuperació al contrari del que vostè diu de l'autotaxa, aqueixa bona imatge durant aquest *road show* que hem fet ha permès...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

...baixar 1,4 punts bàsics.

(Alguns aplaudiments i aldarull a la sala)

I.10) Pregunta RGE núm. 8102/05, de l'Hble. Diputat Sr. Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM-Entesa

Nacionalista, relativa a ajuntaments discriminats a les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la pregunta número 10, RGE núm. 8102/05, relativa a ajuntaments discriminats a les Illes Balears, que formular el diputat Sr. Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. En el passat debat sobre l'estat de les autonomies el president del Govern de les Illes Balears, amb el discurs que fa un moment ha fet la Sra. Estaràs -per cert, no sé si vist que som els darrers en finançament en sanitat, per què el Govern no va votar que no al nou model de finançament de la sanitat?-, bé, va dir que les Illes Balears són unes illes màrtirs.

Bé, amb aquests arguments, quants d'ajuntaments de les Illes Balears són ignorats, marginats, discriminats i, per tant, pateixen martiri a mans del Govern de les Illes Balears?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Interior.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberà):

(...) Sra. Diputada. Sr. Presidente, señoras y señores diputados, yo creo que no hay que sacar del contexto en que se dijo esta afirmación en el debate en el Senado.

(...) catalana dice: "persona que algú o alguna cosa turmenta". La falta de inversión... Repetiré, "persona que algún o alguna cosa atormenta", lo diré en castellano que seguramente se me entiende mucho mejor. Gracias por la cortesía. Yo, Sr. Diputado, no sacaría de contexto esto. En realidad es que todos conscientes, y usted también porque (...) muchas veces, que hoy las Baleares están faltas de inversión del Estado, cuando en este contexto se dijo esta afirmación y así yo la expreso.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Accept moure'm dins aquest context. Miri, hi ha hagut uns determinats ajuntaments que han estat discriminats a l'hora del Pla de desestacionalització turística. Per cert que Esporles encara no ha cobrat el que es va firmar amb l'anterior govern, 2 milions d'euros. Hi ha tres ajuntaments que han estat trets de les ajudes de la Serra de Tramuntana; curiosament Esporles n'és un, que havien tret el 2004, i el 2005, un any més tard, després d'una moció de censura, l'expulsen de les subvencions de la Serra de Tramuntana, juntament amb Campanet i amb Puigpunyent.

El Govern presenta un nou centre de salut a Vilafranca i no avisen ni el batle. Presenten una reserva a Campanet i no avisen ni el batle de Campanet. Organitza el Partit Popular una fira paral·lela al municipi de Campanet d'espatlles a l'ajuntament, que ja fa anys, dècades, que celebra una fira. A l'Ajuntament de Formentera, quan canvia de color polític, li retiren els 12 milions d'euros per al consorci i els ha d'administrar, els ha de tutelar el Consell Insular d'Eivissa. El Consell Insular de Menorca és permanentment discriminat.

Sr. Conseller, els ciutadans de les Illes Balears no en tenen cap culpa, però vostès es mereixen la ignorància i l'aïllament més absolut que els puguin fer des de les institucions estatals. Em vol dir què els han fet els ajuntaments del PSM?, que els han fet els ciutadans que no els han votat a vostès per ser martiritzats pel Partit Popular i el seu govern?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Sampol.

(Petit aldarull a la sala)

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberà):

Gràcies, Sr. President. Señoras y señores diputados, Sr. Diputado, lo que usted dice no es cierto.

(Se sent el Sr. Sampol que diu: "Com que no?", i a continuació, rialles)

Si me deja usted explicarle le diré por qué no es cierto. Del fondo de Sierra de Tramuntana se han excluido exclusivamente los municipios de más de 4.000 habitantes, que son Esporles, Campanet y Selva, y usted se lo calla intencionadamente. Nada más que esto. Ustedes el año 2002 trajeron a Valldemossa y Esporles; ¿por qué?, ¿por lo mismo que usted nos acusa ahora? No, no, nosotros son razones objetivas.

Pero mire usted, voy a explicarle más lo que es un mártir, y usted me va a entender perfectamente. Usted es un señor que nació en Montuñiri y vive en Montuñiri, y por desgracia para usted nadie es profeta en su tierra, y resulta que usted cuando usted gobernó aquí de vicepresidente, poderosísimo vicepresidente del *govern del pacte de progrés*, pues usted hace convenios con Algaida, lo que quiera; con Vilafranca, lo que quiera; con Petra, lo que quiera. Justamente con Montuñiri nada, con Montuñiri ni agua.

(Aldarull a la sala)

Esto es un municipio mártir, el que usted (...) Montuñiri porque tiene usted una pena y es que a usted no lo votan, ¿qué vamos a hacer? Ni lo votan ni lo votaran como siga así, ni lo votan ni lo votarán porque usted lo único que hace es sectarismo con las subvenciones cuando usted era vicepresidente del Gobierno, y cuando quiera usted, mire usted, no en una pregunta sino en un debate en el Parlamento, podemos traer sus ayudas económicas y las nuestras, y verá si hay diferencia de su

actuación a la nuestra, del sectarismo suyo a nuestra (...). Por lo tanto, Sr. Sampol, si aquí hay algún mártir es Montuñeri.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull a la sala)

I.11) Pregunta RGE núm. 8106/05, de l'Hble. Diputada Sra. Assumpta Vinent i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a previsions de la Conselleria d'Educació i Cultura en relació amb el projecte de millora de l'institut Josep Maria Quadrado de Ciutadella de Menorca.

Passam a l'onzena pregunta, RGE núm. 8106/05, relativa a previsions de la Conselleria d'Educació i Cultura en relació al projecte de millora de l'institut Josep Maria Quadrado de Ciutadella de Menorca, que formula la diputada Sra. Assumpta Vinent i Barceló, del Grup Parlamentari Popular.

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller d'Educació, el conveni que s'ha firmat entre l'Ajuntament de Ciutadella i la Conselleria d'Educació, valorat en devers 4,6 milions d'euros i que permetrà ampliar en 5.250 metres quadrats l'institut Josep Maria Quadrado, permetrà a Ciutadella que aquesta ampliació disminueixi notablement el dèficit en infraestructures educatives i culturals que actualment pateix Ciutadella. Per açò nosaltres volíem saber, Sr. Conseller, quines són les previsions per desenvolupar aquest projecte de millora de l'institut.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sra. Diputada, Ciutadella, municipi també martiritzat pel Govern d'en Zapatero, mereix naturalment actuacions en matèria educativa, i una d'elles és l'ampliació, la gran ampliació que es farà de l'institut... Quadrado, que naturalment mereix aquesta ampliació i és fruit d'un conveni que es va signar entre l'ajuntament i la conselleria per donar resposta a...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Senyor..., per favor..., si són tan amables...

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. ...per donar resposta -el martirologi és molt ampli- per donar resposta naturalment a aquesta demanda educativa.

Es va signar originàriament un conveni el febrer del 2005 entre l'ajuntament i la comunitat autònoma, es va fer un concurs de redacció d'avantprojectes que ja va ser licitat i fa pocs dies presentat; el va guanyar un equip que es diu Àgora, que crec que ha fet un disseny que va agradar molt a la comunitat educativa perquè jo vaig ser a la presentació del projecte i hi havia presents des del director fins a altres membres de la comunitat educativa, crec que és un projecte que va agradar, crec que agradarà a l'opinió pública, és un edifici singular, i naturalment vostè ja ha explicat que són 5.250 metres amb una inversió de quasi 5 milions d'euros. Per tant és una gran inversió que es fa a l'Ajuntament de Ciutadella.

Els terminis són que en aquest moment s'està fent ja la supervisió i l'avantprojecte, perquè existia només el projecte de concurs, diguem, i un pic acabat aquest es farà el projecte bàsic. Jo calcul que per tant podríem estar en un parell de mesos, tres, quatre, cinc mesos màxim, al voltant de Pasqua, en condicions de fer la licitació i d'adjudicar aquesta obra tan necessària i tan justa per a un municipi tan martiritzat pel Govern de Madrid com Ciutadella.

(Alguns aplaudiments i aldarull a la sala)

I.12) Pregunta RGE núm. 8107/05, de l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a acords amb l'administració de l'Estat en matèria de planificació energètica.

EL SR. PRESIDENT:

Som a la pregunta número 12, RGE núm. 8107/05, que queda ajornada.

I.13) Pregunta RGE núm. 8110/05, de l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a compromisos del president de l'Estat amb les Illes Balears com a conseqüència del debat sobre l'estat de les comunitats autònomes.

Per tant passam a la 13, RGE núm. 8110/05, relativa a compromisos del president de l'Estat amb les Illes Balears com a conseqüència del debat sobre l'estat de les comunitats autònomes, que formula la diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, de les 15 comunitats autònomes que participen del sistema de finançació autonòmica, Balears és la que rep la inversió estatal més baixa per ciutadà. Globalment l'any 2003 es va rebre una inversió per càpita de 271 euros, mentre que ara ha quedat reduïda a 187,6 euros, enfront d'Aragó, Astúries, Cantàbria, Galícia..., que rebran quantitats que oscil·len entre 530 i 780 euros.

També en el projecte de pressupostos generals per al 2006 s'observa que hi ha una reducció d'un 30% respecte al 2005, però afortunadament, com diuen que més val *tarde que nunca*, ara el president Sr. Zapatero s'ha assabentat, se n'ha adonat que *Baleares* -o així ho ha manifestat- *presenta un déficit de financiación*. Voldríem saber, llavors, quins són els compromisos que va adquirir el president per pal·liar aquest dèficit.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Vicepresidenta del Govern.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Efectivament va assumir jo diria que quatre compromisos. Un primer compromís va ser reconèixer que les Balears tenen un dèficit en el finançament per a educació i sanitat, i es comprometia el mes de novembre, quan hi hagi la reunió de la *Alianza de Civilizaciones*, a arreglar aquest tema, a parlar-ne i que per a l'any 2007 el nou model de finançament beneficiï les Illes Balears.

Va assumir un segon compromís, que era que el conveni de carreteres que va denunciar unilateralment la ministra de Foment, el futur conveni de tren i el transport aeri entre illes, el mes de novembre, quan hi hagi l'Aliança de Civilitzacions, donarà una solució a aquest conveni de carreteres i farà -esperallò que hem vingut demanant des de fa estona, que és asseure'ns les dues administracions i practicar la tolerància, practicar el tarannà, practicar el diàleg, perquè fins ara tot això s'ha dit però ningú no ens ha cridat, tot i que ho hem demanat en reiterades ocasions, per practicar totes aquestes coses.

Va dir, a més, un tercer compromís: que milloraria substancialment el que seria la nostra insularitat convocant les comissions del REB.

I va dir una quarta cosa, que era que mai no hi hauria acords bilaterals per parlar de finançament, sinó que els acords serien multilaterals entre totes les comunitats autònomes i Espanya. Tendrem ocasió de veure aquest darrer punt amb la reforma de l'Estatut català, i com que nosaltres volem practicar tolerància, democràcia, diàleg i tarannà, li donam un vot de confiança i el novembre veurem si es compleix aquest compromís, durant l'any veurem si es compleixen els altres compromisos, i tenim un any i mig fins que acabi la legislatura per veure si el Sr. Zapatero té paraula o no en té.

Moltes gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments*)

II. Interpel·lació RGE núm. 5361/05, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a criteris per a la programació d'IB3.

EL SR. PRESIDENT:

A continuació passam al segon punt de l'ordre del dia, que consisteix en el debat de la interpel·lació RGE núm. 5361/05,

presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a criteris per a la programació d'IB3. En nom del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades i senyors diputats, una televisió pública es pot considerar un servei públic que entre els seus principals objectius té informar i formar els ciutadans, difondre la realitat social i cultural del país, estimular i fomentar l'ús, el coneixement i l'ús de la llengua catalana, potenciar la indústria audiovisual entesa en el sentit més ampli, i finalment, també, no renunciar a entretenir els ciutadans.

Amb aquesta interpel·lació volem debatre amb el Govern sobre si la majoria de programes, i IB3 en el seu conjunt, compleixen aquests objectius; o si, contràriament, IB3 en lloc d'informar desinforma, i fins i tot podríem dir que en algunes ocasions manipula.

Mirin, precisament avui surt un subtítol a un dels nostres diaris que diu que a les Illes Balears s'ha començat a utilitzar el periodisme preventiu, és a dir, que abans que un adversari polític faci una roda de premsa ja demanen a un membre del Govern què opina de la roda de premsa que farà aquell adversari polític. Això no ho havíem comprovat fins avui; el que sí teníem comprovat és que immediatament que un grup de l'oposició fa una roda de premsa automàticament el Govern o un portaveu del Partit Popular replica, i no passa el mateix quan el Partit Popular fa una roda de premsa, que el mateix dia demanin l'opinió als grups de l'oposició. Hem vist aquesta setmana mateix un debat sobre la Llei d'educació que es va convertir en un autèntic anunci de convocatòria de la manifestació organitzada per un grup polític i determinats sectors de la nostra societat. Contràriament a l'altra part trobaríem el tractament informatiu que es va donar a una concentració que va organitzar el GOB a Santa Maria amb el lema "Salvem Mallorca", que la crònica no va ser una crònica política, sinó que va ser una crònica musical, i es va obviar qualsevol referència a les reivindicacions polítiques que feien els convocants i els manifestants.

Segona qüestió: IB3 difon la realitat social i cultural de les Illes Balears? No hi ha dubte que algun programa sí, i hem de reconèixer a algun programa una certa qualitat; però passa el mateix amb els programes de més cost polític i que s'emeten en hores de màxima audiència? I direm noms: en què contribueixen a difondre la realitat social, cultura, política de les Illes Balears el programa de debat del Sr. Carlos Dávila o el programa del Sr. Fernando Shwartz? Són uns programes amb contingut en clau autènticament estatal i que ignoren la nostra realitat.

I això ens du també a parlar de les productores. Cert que hi ha un nombre important de productores que han accedit a poder produir programes per a IB3, però observam que també les hores de màxima audiència i ens imaginam -perquè això és el secret més ben guardat de la corona perquè el Parlament no té dret a conèixer què costa cada programa de televisió, així ho ha negat la directora- ens imaginam que són els programes més cars, també són productores que han vingut de fora, productores d'una afinitat ideològica al Partit Popular i jo fins i tot les situaria en el segment ideològic de l'ultra conservadorisme. I

podem parlar d'Intereconomia, per exemple, que, per cert, té una emissora de ràdio que ocupa la freqüència que ocupava SOM Ràdio, i que organitza uns debats amb l'estil de la COPE, autènticament incendiaris i que fomenten la rancúnia, l'odi entre els distints ciutadans de les Illes Balears.

Parlaríem de l'ús de la llengua. En conjunt, estudiada tota la graella, veim que un 45% de l'idioma és en català, un 36% és en castellà i un 19% es pot considerar bilingüe. Però quan analitzam la programació en hores de màxima audiència, el *prime time*, que li diuen, veim que ja el català baixa al 30% enfront del 54% d'emissions de programes íntegrament en castellà i únicament el 16% de programes que podríem considerar bilingües, uns programes on hi ha una petita presentació i després tot el contingut pot ser en castellà, però així i tot reconeixem que ho podem emmarcar dins la qualificació de bilingüe.

Però el pitjor, encara, més que un ús dels idiomes totalment contrari a l'Estatut d'Autonomia, totalment contrari a la Llei de normalització lingüística i al Decret 100/90, que regula l'ús de les llengües a l'administració de la comunitat autònoma, i que les tres normes estableixen clarament que les emissores de titularitat autònoma hauran d'emetre íntegrament en la llengua catalana, i per tant IB3 està totalment fora de llei, allò pitjor encara són els usos perversos, els usos lingüístics perversos que es promocionen des dels programes d'IB3. Exemples: el locutor catalanoparlant que automàticament canvia de llengua quan l'interlocutor és castellanoparlant maldament l'entengui, maldament l'entengui; això és induir a una pràctica a què ens avesaren de petits, a la nostra generació i a les generacions més antigues: que, per educació, hem de girar la llengua davant d'un castellanoparlant maldament ens entengui; crec que és una pràctica que hauríem d'intentar eradicar. O ens trobam locutors castellanoparlants que, tot i entendre la nostra llengua, no conviden a parlar en català quan tenen un entrevistat, un participant a una tertúlia, no l'animen a parlar en la seva llengua, i es podria tenir perfectament un debat en dos idiomes distints i això fomenta allò que els lingüistes anomenen bilingüisme passiu, que és una mostra del respecte a cada un dels dos idiomes, no situa cap idioma en inferioritat respecte de l'altre.

Una tercera pràctica encara pitjor és el locutor castellanoparlant que imposa el català, i aquesta setmana mateixa un membre del Govern, el director general d'Educació, el Sr. Rafel Bosch, ha patit una d'aquestes pràctiques perquè en el programa de debat del Sr. Carlos Dávila la primera intervenció va correspondre al Sr. Rafel Bosch, la va fer en català, i d'una manera irada el locutor va dir que allò s'havia acabat i que en aquella tertúlia, que en aquell debat, únicament s'havia de parlar en castellà; comprovin això amb el Sr. Rafel Bosch perquè ho hem comprovat i efectivament és així. Ara vostès imaginin que IB3 depengués políticament d'un govern del PSM i que un locutor, el conductor d'un debat, a un participant castellanoparlant, d'una manera irada li digués que en aquell programa només es pot parlar en català. Quina resposta seria la del Partit Popular i la de tots els mitjans de comunicació que fan de corifeus d'aquesta política? De què ens acusarien? De xenofòbia, de racisme, d'intolerància, d'imposició lingüística...; fins i tot si fos un valencià ens acusaria de nazisme; o no? Pensen-s'ho bé, què hauria passat al revés?, que un locutor catalanoparlant prohibís, prohibís, parlar

en castellà a un programa de televisió?, quins serien els qualificatius de vostès?

Bé, i finalment hi ha una altra pràctica que també crec que hem de denunciar des d'aquest parlament, que especialment són les retransmissions esportives, sobretot les retransmissions del partit de futbol. Això no són modalitats, això és barroeria, això és mal gust, això són paraules malsonants a una televisió en hores d'horari infantil... Per favor, jo crec que un professional que vol fer feina a una televisió pública ha de tractar el seu idioma amb un mínim de dignitat.

I en tota aquesta situació, -se m'ha acabat el temps-, únicament una reflexió. Mirin, en un any i mig la televisió pública s'ha endeutat en 69 milions d'euros. Sincerament, nosaltres fervents partidaris d'una televisió autònoma no entenem per què ens hem d'endeutar per comprar pel·lícules en castellà, que podem veure gratis a totes les altres televisions, no hi ha cap novetat. Per què ens hem d'endeutar per veure sèries, passades de moda, que tenen 20 o 25 anys, en castellà. Per què ens hem d'endeutar per contractar, els diuen "cracks mediàtics", però en definitiva són persones que varen haver de fugir de Televisió Espanyola quan hi va haver el canvi polític i ara els situen a les autonomies governades pel Partit Popular i ni coneixen la nostra realitat, ni en els seus programes hi ha gens de pluralisme. Per què ens hem d'endeutar per assistir a debats, debat sobre sanitat aquesta setmana, allà on hi ha 5 contertulians com a feres, defensant les tesis del Partit Popular i 1 participant de l'oposició que el capolen...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

En definitiva, senyores i senyors diputats, el que veim és que, ni foment de l'ús de la nostra llengua, foment de pràctiques perverses que dificulten la normalització del nostre idioma. Veim que hi ha bons programes, quant a llengua s'ha d'aplaudir la millora que fan dia a dia els locutors dels informatius. S'ha d'aplaudir el doblatge i la interpretació que fan els professionals que doblen la sèrie de dibuixos animats, la meua felicitació des d'aquí. Però aquests programes, especialment aquests programes contractats a productores de fora, amb gent que ha demostrat que ni estima ni la nostra realitat i ens prohibeix parlar la nostra a la nostra televisió i en el nostre país. Això és gros!

En definitiva, les hores de màxima audiència en castellà i en alguns casos per part de personatges d'ideologia ultraconservadora.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Vicepresidenta del Govern.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Abans de res dir-li al Sr. Sampol que no degué veure el mateix programa que jo, dimecres passat, 12 del vespre fins a la 1. Una portaveu del PSOE, el Sr. Director de Planificació i Centres, un representant de l'Associació de Pares i 2 periodistes, una de les quals no entenia i no podia estar al 100% si el debat se feia en la nostra llengua i lògicament el moderador va convidar a què si era possible, perquè tothom pogués entendre el 100%, es pogués fer en castellà. No va tenir cap inconvenient la portaveu del PSOE, ni el nostre director general, ni el representant de l'Associació de Pares i això en el meu poble se'n diu educació, respecte i fer de la llengua un instrument de comunicació i diàleg. Per a vostè això se'n diu un despropòsit, una vergonya i un atemptat. Jo quan una persona no m'entén parlant en mallorquí, parl en castellà. I si no m'entén ni en mallorquí, ni en castellà, m'esforç en anglès. I si no m'entén en cap d'aquests 3 idiomes perquè som a Paris, tot i que els meus coneixements de francès són molt flacs, m'esforç en francès. Això significa tenir amplitud de mides.

Passarem idò al debat de la interpel·lació. Els principis generals i les línies generals de programació han estat aprovades pel Consell d'Administració de l'Ens Públic de Radiotelevisió Espanyola que contenen tots els principis i els criteris que han de regir la programació de Radiotelevisió de les Illes Balears. Els objectius que se persegueixen són 5. En primer lloc qualitat i quantitat, presència, participació de les illes i pensar des de i per a les Illes Balears. Desconnexions territorials per poder-nos atracar a la realitat de cada illa, Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera. I pensar en l'illa i en la comunitat autònoma. Elaborar i emetre informació veraç, independent, objectiva i d'interès per als ciutadans de les Illes Balears, que augmenti el coneixement de la seva realitat, del seu entorn i per tant, també ha de servir com una plataforma d'opinions sobre els temes d'actualitat i d'interès. Per això estam, ara fa un poc més de dos mesos, que estam en antena i estam fidelitzant quasi un 45% de l'audiència. A més, no només hem de tenir una informació veraç i objectiva, si no hi hagués una informació veraç i objectiva no hi hauria credibilitat i seria impossible que fidelitzéssim aquest 45% d'audiència. Audiència que va creixent dia a dia.

També tenim un segon objectiu que és fomentar les nostres senyes d'identitat. Per tant, contribuir a divulgar el coneixement del català propi de les Illes Balears. Saben que el català és la llengua vehicular de la nostra ràdio i televisió pública. Donam suport a la literatura, a l'art en general i en especial als nostres autors, les nostres festes, les nostres realitats i potenciam, jo sé que en aquest punt discrepam vostè i jo, les modalitats insulars del català, tal i com reconeix l'article 14. A vostè li pareix un "chabacaner" la potenciació de les nostres modalitats insulars i jo crec que potenciar el mallorquí, el menorquí, l'eivissenc i el formenterenc és el que demanen la gran majoria de ciutadans d'aquesta terra. Per tant, intentam que cada un parli d'allà on és, com quan un locutor de Girona parla gironí a TV3, si és de Tarragona, tarragoní, o barceloní si és de Barcelona. Idò si és de Manacor manacorí, si és de Llubí com a Llubí, si és de Valldemossa, com estic parlant jo, valldemossí i és de Montuïri montuïrenc.

Dir també que tenim un conveni amb el COFUC, per tal de poder fer el model lingüístic i la utilització d'aquest model a la nostra televisió i a la nostra ràdio. Es tracta d'un manual d'ús del català, aplicat als mitjans de comunicació. En relació a

aquest conveni hi ha 2 registres, segons el programa, de fet tots els diputats m'entendran. Programes de màxima formalitat, com és un informatiu, allà on el grau d'improvisació és mínim perquè se llegeix tot a una pantalla i per tant, els locutors segueixen un guió prefabricat i per tant, és molt fàcil de controlar i per tant, és un català de màxima formalitat. S'admet la fonètica pròpia de cada locutor i l'article emprat és el literari.

Però després hi ha programes espontanis, entrevistes, magazins, tertúlies, etcètera, concursos, allà on no se parteix de cap text predeterminat, el locutor no llegeix. Per tant, és més fàcil que s'improvisi i es fa servir un registre menys formal. I és possible utilitzar l'article salat. En el lèxic sempre tendrà preferència el vocabulari propi de les Illes Balears davant dels altres vocabularis. I sempre se respectaran les varietats dialectals de la nostra terra, com li he dit abans. Sempre dins els límits que marca la normativa vigent. De tal manera que els ciutadans de les Illes Balears quan veuen IB3, o quan sent la ràdio de les Illes Balears s'hi senti absolutament identificat. La programació infantil podríem dir que és un punt i a part. Vostè ens ha donat l'enhorabona, perquè es tracta d'una llengua molt depurada i molt correcte, perquè els nins puguin aprendre aquest tipus de llengua.

Se fa formació a tots els presentadors i redactors. Se supervisen totes les sèries de dibuixos animats i se fa un control lingüístic posterior a tots i cada un dels programes. Per tant, entenc que estam fent el més adequat en matèria de llengua. El que pot passar és que el nostre model lingüístic no coincideixi amb el que pregona el PSM. I segurament també el model audiovisual és distint. Nosaltres volem una televisió amb identitat pròpia, que faci futbol, que faci bàsquet, que faci esports de les Illes Balears i en llengua de les Illes Balears. Pel·lícules amb identitat pròpia per contractar. I vostès, el Govern anterior, havia encarregat al director general de comunicació un informe a una empresa, Mediapro, ja saben a qui està vinculada, allà on rebutjava fer cine i futbol, perquè entenien que no havia de fer la competència a altres cadenes com TV3 i Canal 9.

Bé, idò nosaltres rebutjam aquest model, nosaltres volem tenir futbol i volem fer cine i volem tenir una televisió amb les mateixes condicions que té qualsevol altra comunitat autònoma. A més, volem satisfer els interessos culturals i d'entreteniment a la major part de les poblacions. Jo puc entendre que a vostè no li agradi el programa de Carlos Dávila, però n'hi haurà d'altres que li agradaran, és impossible que a tothom li agradin tots els programes. Puc entendre que no li agradi el de'n Swartz, a mi personalment és un programa que m'agrada. Però bé, se tracta de fer una televisió d'entreteniment, a més de cultural perquè pugui agradar a la major part de la població. S'ha d'aconseguir Sr. Sampol, incorporar l'audiència progressivament i aconseguir el major ventall possible de població. S'ha de combinar el nivell de dignitat cultural amb el de quantitat i qualitat amb l'entreteniment. A més de programes culturals hem de fer programes d'entreteniment. Aquest equilibri és que els donarà uns índex raonables d'audiència.

Ara que començam, l'ens públic està realitzant un estudi de posicionament dels mitjans de ràdio i televisió, un dels principals factors del qual el constitueix l'anàlisi quantitatiu de l'audiència, per tal d'identificar quins són els nostres hàbits de consum en els diferents trams de la població. No li sol agradar

el mateix a la gent gran que als joves o molts joves, a la segona que a la tercera. Cadascú té les seves inquietuds i per tant, hem de veure i combinar allò que és entreteniment amb dignitat cultural. Independentment d'aquest estudi, la imatge i l'acceptació de la ràdio i la televisió autonòmica serà permanentment auditada entre els seus usuaris per tal de detectar-se la seva opinió i els seus suggeriments. Al mateix temps generam valors econòmics. IB3 Televisió i la nostra ràdio han de servir per crear una plataforma d'una indústria audiovisual pròpia, que sigui de qualitat i per això és important constatar i contractar, de manera preferent contractam totes les empreses i professionals balears i que la producció és pròpia. Li he dir que tota la producció està feta a les Illes Balears i també que (...) convenis per a les pràctiques d'estudiants. És a dir, quan un jove se vol dedicar al periodisme formam pràctica d'estudiants a les branques de comunicació audiovisual i tècnica. Per tant, estam generant una pedrera de professionals i donam llocs de feina. Per suposat també fomentam la innovació.

En aquest moment hi ha 3 informatius cada dia, un de migdia, un de vespre i un de nit, amb una qualitat tècnica, professional i un temps d'antena important, amb un ample abast mai aconseguit. Tenim un seguiment i cobertura dels grans esdeveniments esportius i esdeveniments importants, com poden ser la visita dels Prínceps d'Astúries, el debat de l'estat de l'autonomia i d'altres. Reforçam la nostra identitat i per tant, la nostra autoestima. Satisfem aquests interessos culturals. El proper 1 de gener ampliarem a 24 hores d'emissió intentant reforçar les redifussions, espais de notícies, comentaris, etcètera. I generam valors econòmics. Miri Sr. Sampol, el 73% de la producció és pròpia o d'encàrrec, és el percentatge més alt del nostre país. El 100% d'aquesta producció es produïda íntegrament a les Illes Balears. Per tant, està fet per empreses de les Illes Balears i per això, no hi ha cap dubte, augmenta una indústria i que genera un moviment econòmic.

Fomentam sense cap dubte la innovació i li diria que les més de 50 empreses de producció afiliades a l'Associació de Productors Audiovisuals de les Illes Balears tenen en quasi tots els casos una participació en la producció d'IB3. Per tant, estic orgullosa d'haver fet una televisió, o haver contribuït perquè seria pretensions dir que jo hagués fet res, a fer una televisió que és la més barata d'Espanya, amb més qualitat, que vertebrava el territori, que fa cohesió, que s'ha posat en 1 any i mig en marxa, que evidentment té identitat pròpia i no té res a envejar a una altra televisió i que la seva renda per càpita és de 38 euros, front a Catalunya, quasi 50, o Canal 9 que és de 56, o front a Galícia de 42. Amb una plantilla que també és la més baixa d'Espanya, menys de 100 persones, front una Televisió Espanyola de 9.500, o front un Canal Sur de 1.500, o Castilla-La Manxa de 500...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Estaràs per favor.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Així que per acabar crec que és un producte extraordinari. Crec que era un repte que duia dins els calaixos des de l'any 85. Crec que vostès l'haguessin posat en marxa i tenc aquí l'avantprojecte que vostè me va entregar en el moment que se

feia la transferència de poders al Sr. President, al despatx del Consolat de la Mar i que també me va entregar el meu director general de Relacions Institucionals quan vàrem anar a la Vicepresidència. Però amb una diferència, nosaltres la volíem amb identitat pròpia, no volem estar supeditats ni a Canal 9 ni a TV3.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds té la paraula el Sr. Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Una vegada més en aquesta tribuna i en seu parlamentària discutim d'IB3, sense cap dubte és un projecte important d'aquesta legislatura i per tant, no de bades en parlam i repetim aquest debat varies vegades. Jo en primer lloc vull deixar clar que tots els conceptes que pugui expressar críticament des d'aquesta tribuna res tenen a veure amb les persones que treballen en el si d'IB3, ni de la ràdio. Estic convençut que està plena de bons professionals. Per tant, la discussió no és aquesta, la discussió és de la direcció política i la direcció de la televisió en general.

Desgraciadament no aconseguim entrar dins un debat profund cada vegada que surt aquest tema perquè des d'aquí se viu de forma repetida una espècie de "*diálogo de besugos*". Se contesta amb arguments que aquí no s'han plantejat i se falseja el debat que no ajuda a aprofundir damunt el tema. Sr. Sampol, he constatat una vegada més que això és el que ha tornat passar avui, perquè vostè avui ha plantejat deficiències en aquest projecte de televisió importants, deficiències en el terreny de la llengua, en el terreny econòmic sobre l'endeutament, en el terreny de l'objectivitat i partidisme d'aquest model, en el terreny de la forma de funcionament de contractació, etcètera. I a cada un d'aquests dubtes, aquestes crítiques, aquests elements que s'han posat damunt la taula, s'ha contestat amb arguments diferents als que s'han emprat en aquesta tribuna per part de vostè.

Jo coincidesc que quan es parla de la llengua se parla de la utilització abusiva del castellà en el si d'IB3. No se critica la utilització de les modalitats insulars, ni les varietats dialectals. Ningú ha dit això mai en aquesta tribuna i cada vegada que la Sra. Vicepresidenta o altres representants d'IB3, o del Govern, surten aquí o a un altre lloc, l'atac va per aquí. No parlam d'això, a veure si ens entenem d'una vegada per totes. Parlam de què les pel·lícules, els programes que se fan en castellà se podrien fer perfectament en català i no se volen fer en català perquè encara no hi ha feta la traducció aquí i se renuncia aquest tema per fer-ho en castellà. És d'això que se parla. I convertir això en què el projecte de televisió autonòmica que se té des dels bancs d'aquí és d'una televisió subordinada a Canal i a TV3 és senzillament ganes d'utilitzar el "*latiguillo*" que s'utilitza sempre de catalanisme, de no sé què, que fa riure i que no té res a veure amb la realitat. Si realment volem xerrar seriosament. Si el que volem és utilitzar la tribuna per fer-nos mítings uns amb els altres i repetir les 4 veritats que hem dit sempre, fantàstic, per això no cal un Parlament, bastaria que féssim rodes de premsa, que féssim declaracions públiques i que

féssim el que sigui. Aquí parlem de la traducció de les pel·lícules, parlem de la utilització d'un material fet per IB3 o Canal 9. Si és millor, abans de què estigui feta la traducció aquí, sé que la paraula no és traducció, però fa 2 minuts que li don voltes i no me surt, és igual...

(Remor de veus)

El doblatge, moltes gràcies. La discussió és, mentre no s'ha fet el doblatge aquí que pot durar un any, dos anys, tres anys o deu anys, és millor utilitzar pel·lícules doblades a Catalunya o València en català que fer-ho en castellà. Aquest és el debat, no ens diguin que el debat és que no volem parlar amb la modalitat de cada un dels pobles. No ens diguin això perquè no és el tema i no facin floritures damunt aquest tema cada vegada que parlen.

De la mateixa manera no és el mateix parlar de l'endeutament de la Televisió Gallega, de la Televisió d'Andalusia, o de la televisió no sé on, que fa 16 o 20 anys que funcionen, que d'una televisió que fa un any i mig que funciona i que ja té un nivell d'endeutament que a nosaltres ens preocupa. I ens preocupa encara més que quan se situa aquest debat damunt la taula se demostra absoluta despreocupació, que no preocupi aquest tema a qui ha de preocupar. Aquest és el debat, no un altre. És o no és adequat el nivell d'endeutament que tenim només en un any i mig, no si l'andalusia en té no sé quants, o l'altra té no sé què.

De la mateixa forma que cada vegada que parlem de plantilla, acab Sr. President. M'indigna que cada vegada se parli de què tenim menys de 100 treballadors en plantilla. Ja ho sé, no som ignorants, estudiem les coses i les coneixem. Però quants estan fent feina per a empreses que treballen per a IB3, tenint en compte que IB3 té externalitzada pràcticament la totalitat de la producció? Més de 600, segons paraules de la directora general a la compareixença que fa fer. Per tant, 600 més 100 són 700 i deixem de parlar de 100, parlem de més de 700. A part, com vostè sap Sr. Sampol, la nostra opinió d'aquest model d'externalitzar fins i els informatius, ens sembla absolutament fora de lloc per a una televisió pública. Però és un altre debat i no l'utilitzaré.

Per tant, podria entrar en més temes, però no tenc temps, a mi m'agrada complir el temps. Senzillament diré que desig que qualche dia puguem dir cada un el que pensa, sense que quan te contestin, te contestin no el que un pensa i ha dit, sinó el que realment un pensa i ha dit i poder fer un debat que no sigui cap a la galeria, sinó un debat de veritat en el si de la seu parlamentària.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rosselló. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Antoni Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Sr. Sampol, todos podemos estar de acuerdo en que debe de haber una televisión pública en las Islas Baleares, podemos estar todos de acuerdo en ello. Pero naturalmente los múltiples modelos que

se pueden hacer, la primera disyuntiva siempre es, lo ha sido en esta ocasión, si se crea una televisión de partido o una televisión de todos. Hacer una televisión de todos exige que su modelo sea pactado entre todos, a partir de un proyecto gubernamental o de quien sea, que haya un pacto entre todos y sobretodo, que esta televisión tenga una cierta independencia del Gobierno que es quien más puede interferir en la independencia de una televisión pública. El otro modelo es hacer una televisión de partido, en la que el partido del Gobierno decide sin contar con nadie.

Este el modelo que se ha seguido en Baleares, basado en una constante interferencia del Partido Popular en la televisión, por medio de las instituciones públicas en que se gobierna. Se comenzó nombrando directora a una comisaria política de la conselleria y que en una anterior etapa en Televisión Española consiguió una unánime protesta sindical por manipulación. Y a partir de ese pecado original queda contaminado el ente público en su funcionamiento. Todo se va a supeditar a un supremo objetivo que es electoral, simple y llanamente, nada más.

No le sorprenda Sr. Sampol si oye a la consellera utilizar como escudos humanos a los profesionales que trabajan en IB3, porque es muy socorrido decir que cuando dudamos de la imparcialidad de IB3 discutimos la profesionalidad de sus trabajadores. Y eso no es así, quien más perjudica a los trabajadores de IB3 es quien los utiliza con fines contrarios a lo que debe de ser el buen ejercicio profesional que pueden estar haciendo todos ellos. Les dice, "a ese no lo pongas", que los hay, nos consta y saben que no consta. Los trabajadores de IB3 conocen y sufren las interferencias del Gobierno, tanto es así que no sólo se ha indicado repetidas veces desde el Consolat los nombres de las personas a contratar, sino que se ha llegado al extremo de que una de las estrellas mediáticas de IB3, de esas llamadas estrellas mediáticas, tuvo un problema con un técnico y ¿saben a quién se fue a quejar? Al mismísimo Presidente del Gobierno y el mismísimo Presidente del Gobierno dio instrucciones que desde el Consolat se llamara para poner orden con este técnico, qué pasaba con él y que se tomaran medidas. Este es el modelo de funcionar, hasta para eso interfiere el Consolat.

Los objetivos de la programación que usted se cuestiona Sr. Sampol, yo le diré los que son, tienen dos fases. La primera fase que es en la que estamos en este momento, se busca una fidelización de la mayor gente posible, subir la audiencia con mayor o menor acierto, pero este el fin de esta primera fase. No les haga caso cuando le dicen que hay un 45%, un 45% no lo consiguió ni el UHF cuando estaba sólo la primera. El 45% de fidelización no lo tiene nadie y si lo tuviera cotizaría en Wall Street, una televisión que tuviera el 45% de fidelización bueno sería el número 1 en la bolsa. No estaría en manos públicas sino que ya habrían hecho una empresa, el Sr. Rodríguez ya se habría encargado de hacer una empresa para que esto funcionara de la mejor manera posible. Miren, para conseguir esa máxima audiencia no se renuncia a nada, en los dos primeros años de funcionamiento tendrá una deuda de más de 72 millones de euros. Se contrata a quien sea, sin reparar en gastos, hay que subir la audiencia.

Ah! Tampoco les crea cuando dicen que es la más barata. Mire, la propia consellera nos dijo el otro día que era 50 millones lo que costaba la televisión, más o menos, 50 millones y un poco más. Pero bueno, dejemos esos 50 millones. A pocas

matemáticas que sepa uno, nos cuesta 50 millones y tenemos aproximadamente 1 millón de habitantes, ¿cómo nos sale? A 38, como todos ya habrán dividido con acierto, 50 millones de euros dividido entre 1 millón de habitantes de 38, son las matemáticas del Partido Popular, como todos ustedes pueden observar. Mire, es mucho más y además es más de eso porque no son 50 millones, es mucho más lo que nos cuesta. En esta primera fase la manipulación política se consigue entregando los servicios informativos a uno de los más directos colaboradores del Sr. Matas en su primera etapa en la presidencia del Gobierno, todos lo sabemos y lo anunciamos meses antes de que se adjudicara. ¿Por qué todos estábamos tan seguros, acertamos, de quién iba a ser el cerebro de los informativos? ¿Por qué? Preguntémoslo, ¿somos clarividentes? No, acertamos, era facilísimo.

Se colocan también otros peones con sueldos extraordinarios y confidenciales para evitar el escándalo público, por eso son confidenciales. Se recoge algún que otro desahuciado de otras autonomías. La presencia constante de consellers en programas de *prime time*. Pero todavía en esta primera fase se permite la presencia de miembros de la oposición. Y la lengua que se utiliza es la que es necesaria para obtener un mayor nivel de audiencia. Este es el criterio, no es otro. La segunda fase llegará unos meses antes de las elecciones. No sé si recordará el Sr. Diputado que en las elecciones de 1999, cuando el Sr. Matas se presentaba a las mismas, dos días antes de la jornada electoral estuvo presente casi tres cuartas partes de la emisión en uno de los canales privados que había en aquel momento. Se llegó a hacer un programa recopilativo del tipo “esta es su vida” porque ya no sabían qué hacer con él allí todo el día. Si eso sucedía en una televisión privada, en la que solamente se da publicidad, imagínense lo que va a ser la campaña electoral con esta televisión pública. Desayunamos con Matas, el aperitivo con Matas, la siesta con Matas, cenamos con Matas, paseamos con Matas, pensamos con... Esto va a ser la campaña electoral. Este es el fin de toda esta televisión y para ese objetivo electoral se está utilizando el mismo equipo que se utilizó para alterar los resultados electorales en el año 99. El mismo equipo, uno en informativos y otra en la conselleria.

Y se pone al frente de todo ello a la persona que no cree en las bondades del sistema democrático. Ya lo ha dicho aquí la Sra. Consellera, usted se ha dado cuenta Sr. Sampol, ha dicho que “era la que había impulsado esta televisión”. Y este es el problema, que quien impulsa esta televisión no cree en la democracia. Su obsesión es impedir el ejercicio de los derechos parlamentarios en esta cámara, lo ha podido comprobar, es la encargada de telefonar a los miembros de la Mesa para decirles qué preguntas...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Diéguez, per favor.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Acabo, Sr. Presidente. Se pueden admitir y que preguntas no. Es la encargada de que las preguntas con solicitud de respuesta escrita no tenga ninguna respuesta, especialmente después del caso Rasputín, están todos bajo su protector manto ya. Es la encargada de bloquear las solicitudes de documentación que hacen los diputados para que no se entregue

ningún papel. Es la única consellera del Gobierno que se niega a comparecer y hace que se vota en contra de sus comparecencias cuando se lo solicitan por la cámara. Es en definitiva, la responsable de la mayor degradación de la vida parlamentaria en 6 legislaturas, ante la indolencia, naturalmente, de una Mesa sin personalidad.

Ya hemos visto cuáles son los auténticos...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diéguez, per favor, li prec que acabi si és tan amable.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

En 20 segundos acabo. Los resultados de audiencia se los pregunté. Pregunté a la Sra. Directora cuál era la expectativa de la audiencia que tenía, antes de empezar, limpio todo. ¿Qué expectativa de audiencia tienen? Se negó a contestar, o contestó sin contestar, ¿por qué? Porque sabía que se iba a coger los dedos. El sistema de audiencia se mide por unos criterios objetivos, que es el sistema Sofres. Nunca sabremos cuáles son los datos del sistema Sofres aquí en Baleares. Contrataran a una empresa privada para que haga otros datos paralelos para qué digan que va muy bien. Pero nunca lo sabremos, nunca nos lo dirán...

(*Remor de veus*)

Sr. Font, no se preocupe, termino ya.

Ninguna cosa más Sr. Presidente, a ruego del Sr. Font y del Gobierno acabamos nuestra intervención.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Molina.

EL SR. MOLINA I FRESNEDA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Vicepresidenta, poner en marcha una televisión autonómica es una tarea que no ha resultado fácil en ninguna comunidad autónoma. Allá por el año 83, concretamente el 10 de septiembre, se ponía en marcha TV3, la televisión autonómica de Cataluña. TV3 que hoy en día es un referente en lo técnico y en el contenido, tuvo unos comienzos muy complicados, quizás no nos acordemos, pero en la parrilla programática inicial contaba con mucha programación extranjera y externa, cosa que hoy en día sería impensable visto los tiempos que corren. Una de las máximas era la siguiente, la compra de series, películas y programas producidos en el extranjero es uno de los objetivos de la nueva cadena, llegando a emitir la serie “Dallas” en castellano, todo esto está documentado Sr. Sampol.

Sra. Vicepresidenta, desde el Grupo Parlamentario Popular y desde gran parte de los residentes de esta comunidad autónoma, sabemos que el Govern presidido por Jaume Matas y todo el equipo que compone el ente han hecho un gran esfuerzo por iniciar las emisiones regulares de IB3. Un esfuerzo que desde el principio ha tenido una crítica feroz y sin respiro por parte de los miembros de la oposición. Antes de que viese la luz este magnífico e interesante proyecto ya se oían crítica

como: “será la televisión forastera de Mallorca”, venían desde las filas del grupo parlamentario que ha presentado esta interpelación. Críticas sin base sólida y sin fundamento, cuyo único motivo era desgastar al Govern que se ha atrevido a poner en marcha este proyecto.

Sra. Vicepresidenta, nos consta y hemos podido corroborar que la programación de IB3 se rige por el documento principios generales de programación, que fue aprobado por el consejo de administración y que es el documento que se convierte en la constitución de nuestra televisión. Un documento que regirá la línea programática, respeto a la Constitución y al Estatuto de Autonomía. Defensa de la personalidad y la identidad del pueblo de las Islas Baleares, así como la promoción y la difusión de la cultura y la lengua. Respeto a la libertad de expresión, objetividad, veracidad, o la imparcialidad de la información. Separación manifiesta entre la información y la opinión.

Todo ello lo han puesto en duda desde el primer momento, incluso antes de las emisiones regulares, por parte de algunos representantes políticos que se quedan indiferentes hacia todo ataque personal que recibe la directora de la cadena. Unos ataques sin base justificadora ninguna y que vienen siendo alentados en su mayoría por los miembros de la oposición. Prueba de ello son las palabras del Sr. Ramon el otro día en comisión, cuando apostilló al describir los informativos del ente, “se exhibía pornografía política”. Nos convertiremos de esta manera en la primera comunidad autónoma, donde antes de nacer la televisión autonómica ya tiene críticas.

Sra. Vicepresidenta, comentaba no hace mucho tiempo un miembro de esta cámara que cuando salía a la calle la gente lo paraba y le decía que “IB3 era sectaria y que estaba a las órdenes del Partido Popular”. Pues bien, Sra. Vicepresidenta, yo también de vez en cuando salgo a la calle y me voy a tomar un cafetito en algún bar y sin ir más lejos ayer lunes me paraban y me hacían unas cuantas referencias a IB3, “es divertida, es alegre, es dinámica, es atractiva, es cercana, es plural, es bilingüe, es cautivadora, es seria, es rigurosa, es nuestra”. Sí, sí, todo esto me llegaron a decir, prueba inequívoca de que se están haciendo bien las cosas.

Desde el Grupo Popular no tenemos la menor duda de la función social que lleva a cabo la recién nacida. Poco a poco se va convirtiendo en un instrumento eficaz de cohesión territorial, refuerza y amplía las señas de identidad de nuestra comunidad, vinculada siempre televisivamente a TV3. Me aventuraré a decir, seguramente sin riesgo a equivocarme, que los índices de desempleo en el sector audiovisual desde el nacimiento de IB3 ha descendido bruscamente en nuestra comunidad autónoma y tan sólo en 2 meses. Eleva el rango cultural de nuestra comunidad en el contexto estatal y exporta ideas y producciones a otros ámbitos. Se constituye en una plataforma de lanzamiento y en proveedor de talentos locales para otras comunidades autónomas y genera una influencia positiva para los intereses de las Islas Baleares. Una televisión autonómica con una ratio por habitante, en el año 2006, de 38 euros, frente los 56 que acaba de decir de Canal 9, o los 72 de Euskal Telebista.

Ya para acabar, veo que el tiempo... Sra. Vicepresidenta, creo que la mayor parte de la ciudadanía prefiere ver a 3 conselleras en un acto, en la entrega de unos premios que

fomentan la participación y la expresión artística de nuestros hijos, que ver a toda una ministra del Gobierno de la nación presentando una noticia para una televisión privada, donde encima ha habido víctimas mortales.

Nada más.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula l’Hble. Diputat Sr. Pere Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Sra. Vicepresidenta del Govern, ara ja sap qui és qui mira IB3, aquest entusiasta diputat. Bé he d’admetre que quan formula la teoria de la televisió podem estar d’acord en un percentatge molt important, ara el que li qüestionam són els resultats i naturalment que feim més èmfasi en aquells aspectes que en el nostre entendre s’han de corregir, primer per complir els objectius que se marca la pròpia llei de creació de la televisió autonòmica. I segon, per complir la principal normativa que tenim a les Illes Balears pel que fa als usos lingüístics, començant per l’Estatut d’Autonomia, seguint per la Llei de Normalització Lingüística i acabant pel Decret 100/90. Haurà de reconèixer que hi ha un incompliment flagrant i totalment voluntari.

Tampoc ningú nega la injecció que ha suposat per a un sector i que jo consider estratègic a les Illes Balears i que és el sector audiovisual, que va des dels productors, productores, tècnics, però que després també hi entra tot el tema de locució, interpretació, món del teatre, periodisme, etcètera. És a dir, la influència és brutal, ningú qüestiona això. I evidentment això de què és una televisió amb una plantilla de 100 persones, és així, només té 100 persones, 64 de les quals són directius. Per tant, aquesta és la realitat.

Ara el tema està en la producció de programes, quin percentatge, en cost, se’n duen les productores de fora, naturalment produeixen aquí perquè subcontracten empreses d’aquí, però el benefici el se’n duen productores de fora, quin percentatge de la producció en cost, en euros, se’n duen productores de fora i quin percentatge, en euros, queda en productores de les Illes Balears.

El tema del model. Miri vostè aquí constantment me vol atacar com si nosaltres volguéssim un model subsidiari, depenent del model de Televisió de Catalunya. Bé, això entra dins l’estratègia política barroera, “aquests són els catalanistes i per tant, traïdors a la nostra pàtria” i coses d’aquestes. Miri, això ja m’avorreix. Aquí la diferència de model és que considerariem prioritari, si una part molt important del pressupost l’hem de dedicar a la FORTA, per tant, a comprar pel·lícules en castellà i comprar bàsicament el futbol, el més car. O en vista que hi havia una amplíssima cobertura, no només per TV3 i Canal 9, sinó pel Canal 1 o 2 de Televisió Espanyola, més les privades. El tema és si consideràvem prioritari dedicar aquests recursos a incentivar més la programació pròpia. Bé, jo els admet que vostès facin aquesta opció per la FORTA. Per

tant, també els admet que contemplin la retransmissió del partit de futbol com el principal instrument de captació d'audiència, per tant, que hagin tapat les emissores de fora quan coincideix la retransmissió. Ho puc entendre des d'una estratègia comercial i interessada. Allò que no és admissible és que la retransmissió del partit de futbol sigui de tan baixa qualitat.

Miri, jo no estic en contra de què si el locutor és de Manacor se noti que és de Manacor, li he aplaudit el doblatge que se fa dels dibuixos animats, perquè és exquisit quant als tractaments dels distintes registres lingüístics insulars, perquè sentis registres de totes les illes, a part de què fan una interpretació realment bona, com a interpretació. Ho he aplaudit, no té res a veure. El tema és la utilització de barbarismes que influeixen dins la població, perquè la televisió és un instrument potentíssim de penetració i de foment de determinats àmbits lingüístics que haurien de combatre i desterrar. És la "chabacanería", fins i tot és el mal gust, la utilització de paraules malsonants i això s'ha de corregir. Per tant, el mínim que s'ha d'exigir als professionals que fan les retransmissions esportives és que se reciclin, que facin un curs i que no ens facin empegueir. Sra. Estaràs, és que sincerament estic empegueït per ells. Ho accepti com una crítica constructiva i no vull que despatxi aquell locutor o locutors, però que facin un curset i que se facin el propòsit de parlar bé, de xerrar bé, de rallar bé, com vulguin i si ho volen fer en la seva modalitat i si volen salar que salin, però que no ens facin mal a les orelles.

Sobre el tema de les modalitats insulars, ningú li ha discutit mai i li he aplaudit l'evolució que estan fent els locutors dels informatius. Altra cosa és el director del programa l'ús que en fa. El que no li puc admetre és que vostè a les pel·lícules doblades al castellà els qualifiqui de "pel·lícules amb identitat pròpia". Ara resulta que les pel·lícules que s'emeten doblades al castellà tenen "identitat pròpia". Ara això sí, una pel·lícula doblada al català, això pot ser una imposició..., això no té "identitat pròpia". Clar, el portaveu del Partit Popular parlava dels inicis de TV3 fa 20 anys...

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Sampol, per favor, vagi acabant si és tan amable.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Sí, acab. Ha dit que comprava sèries en castellà i al principi els emetia fins i tot en castellà. Perdoni, és que fa 20 anys no hi havia absolutament res en català. Començava TV3 i començava el doblatge de pel·lícules, de sèries, els programes en català. Però se partia de zero, avui afortunadament no. I avui afortunadament, a cost zero, se podrien emetre totes les pel·lícules doblades al català que estan comprades per TV3. I això no significa estar sotmesos, ni tenir un projecte subordinat al de TV3, sinó que gràcies a un conveni que varem firmar, ens varen cedir els drets d'emissió de les pel·lícules doblades. Únicament...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Sampol, per favor.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Sí. Únicament havien de pagar la versió en castellà, però el doblatge no ens costava res.

Per tant, Sra. Estaràs, com deia el Sr. Rosselló, entri en el debat, pel bé de la televisió. Jo no vull tenir la veritat absoluta, però qualche argument dels meus deu ser positiu, ho va reconèixer al mateixa directora d'IB3 aquesta setmana. No tergiversi les meves paraules i sobretot, no menteixi quan qualifica un model de subordinat quan el nostre model no ho ha estat mai subordinat de ningú, ni de TV3, ni de Canal 9, ni de Telemadrid, ni de Carlos Dávila, ni de Fernando Swartz.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Estaràs.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Agraesc extraordinàriament el to de la intervenció del meu interpel·lant i efectivament doncs així, amb intervencions així, podem anar cap endavant per construir una comunitat més justa i dialogant. El mateix amb el representant d'Esquerra Unida. Però no puc dir el mateix de l'ex-president d'aquest Parlament, que acusa a la portaveu de ser la responsable de "la major degradació parlamentària". Tot un exemple des de l'ex-presidència i del que va significar aquest qualificatiu. Però entenc que seria donar-li massa protagonisme entrar en aquests debats i com que crec que el debat ha de ser d'alçada, ometre aquest tros de la intervenció perquè no puc caure en baixar el debat. Crec que hem d'estar per damunt i per tant, ignoraré el tros de la intervenció que ha fet l'ex-president d'aquesta cambra, que per suposat ell sempre dignifica el debat parlamentari.

La televisió i la ràdio de les Illes Balears té l'objectiu de la informació, crec que el compleix i hem d'anar cap endavant. Té l'objectiu de reforçar la identitat i per tant, l'autoestima i això ens dóna una independència envers altres comunitats autònomes. Té l'objectiu de satisfer els interessos culturals i d'entreteniment de la major part de la població. Per això hem de trobar el punt intermedi entre la dignitat cultural i de qualitat i els programes d'entreteniment i al mateix temps genera valors econòmics. Tot ressaltar que el 73% de la producció és pròpia o d'encàrrec i d'aquest 73% el 100% és produït a les Illes Balears.

Podríem dir que a l'entramat d'empreses públiques dels grups de l'ens públic de Radiotelevisió de les Illes Balears i les empreses privades a les quals hem sucontractat l'externalització de productes i serveis, IB3 ha generat uns 600 llocs de feina i ha possibilitat el naixement d'altres professions noves, com actors de doblatge a les nostres modalitats i també hem creat una activitat econòmica diferent al turisme. Per tant, entenc que anam en la bona direcció. Deia un dels portaveus que han intervingut aquí que tenim una plantilla de menys de 100 persones, però que no enganyem la ciutadania, perquè hi ha més de 600 persones externalitzades. Això seria com dir que totes les

empreses d'obres formen part de la Conselleria d'Obres Públiques. La Conselleria d'Obres Públiques té un personal i després contracte molts de serveis per fer les obres i aquest personal per fer les obres no forma part del Govern de les Illes Balears. L'ens públic de Radiotelevisió de les Illes Balears té menys de 100 persones, però té externalitzada, amb producció balear al 100%, una gran part de la seva programació.

També dir-los que hem cuidat escrupolosament que la nostra llengua sigui la vehicular de la televisió i que hi hagi una diferència segons els registres i segons el tipus de programes, sent molt escrupolosos en allò que seria la programació infantil i fent una supervisió i un control lingüístic posterior als programes.

Dir-los també que un dels portaveus, el que va ser President d'aquesta cambra, ha comentat que ara en aquesta primera fase intervenia l'oposició, curiosament les persones que més surten a la televisió i la ràdio de les Illes Balears són el Sr. Zapatero i el Sr. Jaume Matas, perquè ostenten la màxima representació d'Espanya el primer i la màxima representació de Balears el segon. Però després els grups de l'oposició són els següents que tenen més protagonisme i tots ells tenen distints punts d'actuació, fins i tot el que n'ha parlat, el que va ser President del Parlament, també podríem dir que és el que més surt a la ràdio i la televisió de les Illes Balears. Ell argumenta que és perquè estam "en una primera fase", però així i tot ho critica i és el que més surt a la ràdio i televisió de les Illes Balears. Sense anar més lluny, el Programa "Parlament" ha fet entrevistes a tots els portaveus importants del PSOE, d'Esquerra Unida, del PSM i per suposat també del Partit Popular. El mateix a IB3 Ràdio. Intentam que la informació sigui veraç, plural i que sigui com pertoca. Intentam aprovar uns minutatges en allò que seria la distribució per partits polítics, amb el mateix model que ha duit a terme Galícia, que ha estat consensuat i que se recupera cada 6 mesos, allà on se podrà veure, els ciutadans són els que ho determinaran, la pluralitat d'aquesta televisió.

Sr. Sampol, només fa dos mesos que estam en marxa i que anirem millorant moltíssimes coses i esper la seva col·laboració per millorar totes aquestes qüestions. Però crec que s'ha fet una aposta forta per la nostra llengua, per la cohesió social, per allò que seria la dignitat cultural i de qualitat i la màxima cobertura. També dir-li, que bé si no creuen allò que ens donen tots els índex. Els índex d'audiència en aquest moment estan propers al 45%. Jo crec que per discutir els temes, almanco és una cosa que jo faig sempre damunt d'aquesta tribuna, m'inform, me document i sobretot tenc tolerància i escolt als que parlen, cosa que no fa l'ex-president. M'inform, me document i amb arguments i dades contradic les informacions. El que no fa mai aquesta portaveu i crec que és un mal ús, és dir no per sistema, sense contrarestar estudis. En aquest moment crec que IB3 i la ràdio de les Illes Balears han tengut una acollida excepcional, amb índex de fidelització propers al 45%. És una mostra de què el model respon a les expectatives del públic. És un model de qualitat i amb continguts. Estam només al principi i sense dubte millorarem. Però l'èxit d'IB3 amb un entorn de competència televisiva molt dur, com hi ha a les Illes Balears i fora de les Illes Balears, és una prova inequívoca de què IB3 ha millorat i que està millorant molt i hem de seguir en aquesta línia.

En relació a l'ex-president del Parlament he de dir que clar, hi ha un refrany que no m'agrada repetir, però me veig obligada

a repetir-ho " *Cree el ladrón que todos son de su condición*". Des de Radiotelevisió Espanyola ens varen prometre seria escollida per dos terços del Congrés dels Diputats. Va ser nomenada a dit a un Consell de Ministres, concretament el Consell de Ministres de dia 23 d'abril i ens vàrem assabentar tots per la premsa. Se varen acomiadar més de 30 persones de RTVE, entre d'altres Carlos Dávila, per motius supòs que polítics. I deia la Sra. Caffarel: " *la influencia política en los medios públicos está justificada por las urnas*". Per això es varen carregar totes aquestes persones i no ho recordaré en aquesta cambra...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant Sra. Estaràs per favor.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Sí, vaig acabant. També si miram què han fet altres comunitats autònomes, resulta que la televisió d'Andalusia el seu director és el portaveu del Sr. Chávez, el subdirector d'informatius era el cap de premsa, el director d'antena formava part de la conselleria. TV3 i sent Joan Majó, ex-ministre d'Indústria. Jordi García Candau, de l'època de'n González, director de Castella-La Manxa, el redactor de Castella-La Manxa, assessor de publicitat del president. El director de la Ràdio de Castella-La Manxa el mateix. I així podríem seguir un rera l'altre. Però clar, " *Cree el ladrón que todos son de su condición*".

Acab. Seguirem fent feina, en un any i mig l'hem posada en marxa, amb un esforç extraordinari. Agaf el braç del PSM per poder fer feina junts i millorar-la, sé que hem de millorar moltíssimes coses. I esper que l'ex-president me segueixi donant lliçons de democràcia quan puja en aquesta tribuna, sens dubte és el que en sap més i per tant, li aconsell que torni fer aquell camí que han pres, venir aquí baixar el debat...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Estaràs.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

...perquè segurament el que li passa a vostè és que mai no podrà tornar ser president d'aquesta cambra.

Gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sr. Presidente, una cuestión de orden.

(*Remor de veus*)

Quería pedirle que le dijera a la Sra. Vicepresidenta que retirara palabras como "ladrón" y estas cosas. En caso de que se

admitan dígamelos porque yo tengo un debate a continuación y las utilizaré también.

EL SR. PRESIDENT:

A continuació passam al tercer punt de l'ordre del dia... Sí?

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Sr. President. Simplement per dir que mantenc tot el que he dit. Simplement he fet menció a un refrany i el diputat, que és jurista, sap perfectament en quins termes ho ha sentit, a no ser que tenguí la cua de palla.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

A continuació passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon a les proposicions no de llei.

III.1) Proposició no de llei RGE núm. 4157/05, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa al Consell Assessor de l'ens públic Radiotelevisió de les Illes Balears.

I en primer lloc debatrem la proposició no de llei RGE núm. 4157/05 presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a Consell Assessor de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears.

Per defensar la proposició no de llei té la paraula la Sra. Pilar Costa.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Efectivament l'any 1985 i en aquesta mateixa sala de plens es va aprovar per unanimitat i amb el consens de tots els grups la creació de la companyia de ràdio i televisió de les Illes Balears. Hem tengut ara ja un debat a la interpel·lació sobre el model audiovisual que posteriorment no ha tengut el mateix consens que sí va tenir en el seu dia la creació d'aquest ens.

Ja a la Llei d'acompanyament dels pressupostos del 2004 es va modificar la disposició transitòria segona de la llei que recollia que, mentrestant no es constitueixen el consell d'administració i el consell assessor d'IB3, les seves funcions serien exercides pel Consell Assessor de Radiotelevisió Espanyola. I així ha estat fins al moment en què es va constituir, enguany mateix, el consell d'administració d'IB3, però no ha succeït el mateix amb el consell assessor.

I per què des del nostre grup demanam que es constitueixi aquest consell assessor?, que evidentment no és un consell decisorí sinó consultiu. En primer lloc perquè és un dels òrgans de l'ens públic de Radiotelevisió de les Illes Balears que la llei preveu juntament amb el consell d'administració i, en segon lloc, perquè ara fa exactament un any -i record perfectament que en el debat de pressupostos de l'any passat- que el Partit Popular, a través de la vicepresidenta d'aquest govern, la Sra.

Estaràs, es va comprometre davant de tots els grups polítics d'aquesta cambra a la seva constitució. I ho dic amb coneixement de causa perquè vaig poder assistir a aquella reunió on tots els grups polítics vàrem acordar de forma consensuada que es crearia en primer lloc el consell d'administració d'IB3 per acabar amb la provisionalitat que fins aquell moment exercia el Consell Assessor de Televisió Espanyola. I en aquella mateixa reunió la vicepresidenta es va comprometre que immediatament després del consell d'administració, per al qual ens demanava consens, es crearia el consell assessor.

Idò bé, ha passat ara ja un any, i el consell assessor no s'ha creat. Una de dues: o en aquell moment el Govern de les Illes i el Partit Popular, amb ganes que es constituís el consell d'administració, ens varen enganyar dient que immediatament es crearia el consell assessor; però el més greu no és que se'ns hagi enganyat, a tots els grups polítics, sinó que en definitiva a qui s'està enganyant és als ciutadans de les Illes Balears si no es rectifica amb la creació d'aquest òrgan assessor. En un primer moment l'excusa va ser que es necessitava temps, que primer s'havia de fer el consell d'administració, que s'havia de posar en funcionament, i ara, un any després, les excuses són bastant més peregrines: he sentit dir, algun dels arguments que donen tant el Govern com el grup parlamentari que li dona suport per negar-se a constituir aquest consell assessor, es diu que a la resta de l'Estat hi ha molt poques comunitats que tinguin aquest consell assessor allí on tenen televisió autonòmica, que això és una despesa més i més burocràcia -sembla ser que això de la despesa només els preocupa segons del tema que es tracta-, que després s'ha de desenvolupar un reglament, etc., etc.

Tot això evidentment no és cap impediment perquè es creï el consell assessor. No només no és cap impediment sinó que hem de recordar que a dia d'avui s'està incomplint la Llei de constitució de Radiotelevisió de les Illes Balears. I una vegada més, com deia, el Partit Popular i el Govern actuen de forma absolutament partidista amb la nostra ràdio i televisió públiques.

Però com que pensam que el consens en el model audiovisual encara hauria de ser possible, a pesar de les passes que no tenen marxa enrere que dona el Govern, però nosaltres, des del nostre grup, volen continuar intentant que sigui possible arribar a aquest consens en el model audiovisual de les nostres illes precisament per la importància que té. No ens val, i negam una vegada més, que cada volta que feim una crítica al model del Partit Popular se'ns digui que nosaltres no estam d'acord amb la creació de la ràdio i de la televisió públiques autonòmiques; això és absolutament fals: sempre hem defensat una ràdio i una televisió públiques, però el que no defensam són els principis partidistes que impregnen aquest ens públic.

Per tant també ens agradaria saber per què sí ha estat possible en el Consell de Mallorca el consens. Supòs que si el Partit Popular hagués tengut majoria absoluta en el Consell de Mallorca aquest consens, com ha passat en el govern de les Illes, no hagués estat possible, però afortunadament en el Consell de Mallorca sí ha existit consens. Però no només consens per crear la televisió insular de Mallorca, sinó que ha existit consens i unanimitat per crear la televisió, unanimitat en l'aprovació dels principis bàsics de la programació, unanimitat en el nomenament del director, unanimitat en la creació del consell d'administració, unanimitat en la creació del consell

assessor, que és el que ara demanam que es creï a IB3, el consell assessor. I només vull recordar -i ara que parlava de Mallorca, concretament del Consell de Mallorca, on recentment s'ha aprovat la televisió pública insular- que aquest consell assessor s'ha optat perquè tenguí com a representants membres de reconegut prestigi, que hi hagi professionals dels mitjans de comunicació, un professional o en aquest cas un representant de la Universitat de les Illes, etc. És a dir, el model consensuat, plural, professional pel qual s'ha optat en el Consell de Mallorca sembla ser que a dia d'avui aquest mateix model no serveix per al conjunt de les Illes, per a la televisió pública IB3 i també per a la ràdio de totes les Illes. Ens agradaria que el Partit Popular ens expliqués per què es bo en el Consell de Mallorca que existeixi, o a la televisió pública de Mallorca, que existeixi aquest consell assessor i no ho és que existeixi aquest mateix consell assessor a IB3.

Com alguns dels arguments, potser m'avanci, i m'agradaria equivocar-me, a no ser que el Partit Popular els rectifici, però fa només uns dies, fa una setmana, el dia 10 a la Comissió de Control d'IB3, la Sra. Directora de l'ens públic, la Sra. Umbert, ja va explicar que havia encarregat un informe jurídic per veure com es podia constituir aquest consell assessor i, clar, un any després de la constitució de l'ens públic, o de la creació de l'ens públic, ja ens sembla una presa de pèl que un any després se'ns digui que s'encarrega un informe jurídic per saber com constituir un consell assessor; no fa falta ser jurista ni tenir grans coneixements tècnics perquè, igual que s'ha creat el consell d'administració, es pot crear un consell assessor i després, evidentment, redactar i aprovar un reglament que desenvolupi i que expliqui el funcionament del consell assessor.

El que creim que fa falta no són informes jurítics, sinó que allò que fa falta és voluntat política, i per això demanam a aquesta cambra a través de la proposició no de llei que es demostrï avui aquí, amb el vot de cadascun dels grups, aquesta voluntat política per constituir el consell assessor de l'ens públic de Radiotelevisió de les Illes Balears, i esperam el suport, evidentment, de tots els grups polítics inclòs el que dona suport al Govern.

Gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Intervenció per defensar la proposició no de llei; en primer lloc, Grup Parlamentari Mixt... Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds té la paraula el Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. El Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds donarà suport, votarà a favor d'aquesta proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari Socialista, encara que hem de dir que amb una certa sorpresa, perquè, bé, potser podia tenir alguna certa justificació que el 16 de maig, quan es va presentar, encara no estigués constituït aquest consell assessor, però ha passat prou temps i nosaltres creïem, ingènuament, que ni es debatiria

aquesta proposició perquè això estaria resolt abans que vengués al Ple del Parlament perquè, com ha dit la Sra. Costa, aquí només s'està demanant que es compleixi la llei, que es compleixi el mandat legal de constituir el consell assessor de Radiotelevisió de les Illes Balears. I el segon punt encara és més senzill: que mentre fan aquests informes jurítics, s'ho pensen una mica més, idò que s'agafi el consell que ja està constituït, que està també previst legalment, i que s'utilitzi el Consell Assessor de Radiotelevisió Espanyola a les Illes Balears.

Així de senzilla és aquesta proposició. Pensam nosaltres que això no hauria de tenir més debat, que és bastant trist haver de dur proposicions aquí al Parlament per instar el Govern a complir la llei. És realment trist i sorprenent que s'hagi de fer això, però no només s'ha de fer, sinó que em tem que possiblement des de la majoria no es doni el suport a aquesta proposició i es continuï més temps en la situació actual, perquè vist el que hem vist en el debat anterior, a la interpel·lació, des del Grup Parlamentari Popular estan molt a gust amb la situació actual, els va bé, se senten còmodes, s'inventen una fidelització d'audiència del 45% -vull dir que se l'inventen claríssimament, ha dit que estava documentada però no ha aportat aquesta documentació-, que ha tengut una acollida excepcional, i des de la representant del Grup Popular també es deia que havia escoltat comentaris que era divertida, era plural, era meravellosa, no sé quantíssims qualificatius que en tot cas, si no els va somniat, possiblement els va escoltar únicament i exclusiva a la seu del Partit Popular, que és allà on tenen aquesta visió.

Bé, allò cert és que IB3, com s'ha vist a la documentada interpel·lació que s'ha fet abans, és una televisió absolutament partidista; és una televisió que no serveix a l'obligació legal, també, de la normalització lingüística; és una televisió que no és tan pública sinó com una televisió de govern, i sembla que volen continuar amb aquesta situació i per això no han constituït fins ara ni tan sols el consell assessor.

Nosaltres desitjaríem que hi hagués una rectificació, que el Grup Parlamentari Popular votàs a favor d'aquesta proposició i, sobretot, que es posàs en funcionament. Ara, hem de dir que tenim seriosos dubtes; en qualsevol tenen l'oportunitat de demostrar que estic equivocat i jo no tendria problema en rectificar si des del Grup Parlamentari Popular es vota a favor i s'insta a posar en marxa d'una vegada això que és simplement una obligació legal que s'està incomplint per part del Govern, per part de la majoria del Partit Popular.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Sampol i Mas.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. També simplement per anunciar el vot afirmatiu perquè es compleixi la llei, perquè som legals. Els que no compleixen la llei són il·legals. Aleshores el Partit Popular pot fer dues coses: instar el Govern a complir la llei i votar afirmativament, o promoure una modificació de la norma

que obliga que la Televisió de les Illes Balears tenguí un consell assessor. Si es creu que no es necessari, que promoguim una modificació legislativa, però el que no és possible és continuar amb aquesta situació d'ilegalitat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputada senyoreta Carolina Torres Cabañero.

LA SRA. TORRES I CABAÑERO:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, per fixar la postura del Grup Parlamentari Popular començaré avançant que no donarem suport a aquesta proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari Socialista. Però vull que quedi molt clar, i per això ho vull remarcar al començament de la meua intervenció, que la Direcció General de l'ens públic de Radiotelevisió de les Illes Balears ja va informar a la Comissió parlamentària de Control en dates passades la intenció de l'ens públic, i per suposat del Govern, de constituir el més aviat possible el consell assessor, tal i com estableix la llei de creació.

No obstant això, donat que la determinació legal de la composició del consell assessor no està molt clara, és imprescindible determinar alguns aspectes, com per exemple com es trien els vocals dels quatre grups. I no són excuses: hi ha informes jurídics que diuen que és imprescindible la seva concreció reglamentària. Si es compara la Llei 7/1985 amb l'estatut de radio i televisió del 1980 en el seu article número 9, es veu que aquest era més concret; per posar un exemple, els treballadors són designats per les centres sindicals més representatives segons els criteris de proporcionalitat, mentre que en els aspectes que no contengui l'article es remet a allò que reglamentàriament es determini. Per tant és imprescindible un reglament de consell assessor que, com que és un òrgan d'assessorament del consell d'administració, és justament aquest consell que ho ha d'aprovar. A més en el reglament s'haurà de determinar el funcionament i, sobretot, les funcions respecte a les competències sobre la programació. En cap cas les seves funcions no seran decisòries sinó simplement consultives no vinculants, i exclusivament en relació a la programació.

Així, doncs, des del nostre grup consideram que fins que no es compti amb un reglament es pot ajornar la constitució del consell assessor. De totes maneres no oblidem que el consell assessor és un òrgan consultiu que assessora en temes de programació al consell d'administració a petició, a més, del mateix consell d'administració. El consell assessor no pot reunir-se per pròpia iniciativa, ho ha de requerir el consell d'administració, i fins ara no s'ha donat el cas que el Consell d'Administració de l'ens públic de Radiotelevisió de les Illes Balears ho demanàs.

El consell assessor és un òrgan que no té cap funció imprescindible, ja que l'ens públic pot complir totes les seves funcions i arribar als acords necessaris per al seu correcte funcionament sense aquest òrgan consultiu. Tant és així que si ens remetem als fets, de les vuit televisions autonòmiques existents abans de l'aparició d'IB3 la majoria d'elles, amb més

de 10 anys d'existència, només dues, TV3 i Canal Sur, han constituït el seu propi consell assessor.

Respecte al segon punt de la proposició no de llei i donada la redacció de la disposició transitòria segona de la Llei 10/2003, és indubtable que el Consell Assessor de Radiotelevisió Espanyola a les Illes Balears assumeix per la llei de posició del consell assessor de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes. Per tant, mentre no es constitueixi el consell assessor propi de l'ens públic, conforme al que preveu la citada llei aquell ha d'exercir les seves funcions.

En qualsevol cas és anòmal que estigui constituït el consell d'administració de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears i el consell assessor sigui el d'un ens distint. No existeix cap problema legal i aquesta situació es podria mantenir eternament. Això també passa a la resta de televisions autonòmiques de la resta d'Espanya que no han constituït el seu propi consell assessor, tot i que tenint en compte l'autonomia de cada ens o corporació. El que sí pot passar és que hi pot haver un conflicte d'interessos, ja que no té coneixement de les línies programàtiques d'un ens distint, però com ja he exposat abans la convocatòria del consell assessor correspon al consell d'administració; per tant ha de ser aquest òrgan que el convoqui quan així ho trobi oportú i quan trobi que és necessari conèixer la seva opinió o dictamen. No es pot realitzar una convocatòria sense un ordre del dia.

En conclusió, i ja per anar tancant la meua intervenció, està clar que el millor és tenir un consell assessor propi de l'ens públic autonòmic amb la prèvia aprovació del reglament. De moment, mentre no estigui fer per llei, farà les funcions el Consell Assessor de Radiotelevisió Espanyola, i aquí seria molt discutible la necessitat de reunir-lo, tret que així ho acordi el consell d'administració. Vull recordar que en el consell d'administració hi estan representats tots els grups parlamentaris.

He de tornar a remarcar que en cap altra corporació no s'ha constituït un consell assessor autonòmic, tret d'Andalusia i de Catalunya, de la qual cosa podríem deduir que no és tan necessari o almenys no és tan urgent. A més falta un reglament que determini les funcions del consell assessor. És un òrgan que dilata i retarda les decisions del consell d'administració, que és l'únic competent per a l'aprovació de la programació. No oblidem que IB3 és una cadena que competeix en audiència amb altres cadenes i, per tant, no es pot deixar la programa enlaire gaire temps perquè això li podria restar competitivitat.

En definitiva, i ja per anar acabant, aquí queda la nostra postura. Esper que aquestes reflexions, que no excuses, serveixin per enriquir el debat, a pesar que al portaveu d'Esquerra Unida i Els Verds no li agradi debatre. Malgrat no puguem donar suport a aquesta proposició no de llei, des del Grup Parlamentari Popular confiam en la voluntat i en la intenció de la direcció de l'ens públic de Radiotelevisió de les Illes Balears de crear un consell assessor propi, tal i com ja va anunciar la seva directora en comissió parlamentària, i confiam que ho farà de la manera que pertoca i en el moment que pertoqui.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Costa.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Bé, a la portaveu del Grup Popular, la veritat és que resumiria la seva intervenció dient "sí, però no". Ha començat dient que és intenció del Govern constituir el més aviat possible el consell assessor, per acte seguit dir-nos que aquest consell assessor no serveix per a res, que dilata les decisions del consell d'administració, en definitiva que no tenen la més mínima intenció de crear el Consell Assessor de Radiotelevisió de les Illes Balears.

I per què diu que no el Partit Popular? Perquè no volen pluralitat a IB3, sinó que volen continuar amb el partidisme; perquè no volen representants de altres mitjans de comunicació en aquest consell assessor; en definitiva, no volen control parlamentari sinó imposició informativa. Jo només tenc una pregunta, a la qual no he trobat resposta en aquest debat: si no els agrada o pensen que un consell assessor a una televisió pública no serveix per a res, m'agradaria, o demanaria als membres del Partit Popular al Consell Assessor de Televisió Espanyola que l'abandonin immediatament. Em volen dir els membres del Partit Popular què fan a un consell assessor de Televisió Espanyola si diuen que no serveix per a res?

Per altra banda a ningú no s'escapa que amb la seva política de confrontació en el Govern de les Illes amb tot el que fa referència a la política audiovisual d'aquestes illes, tampoc no m'ha quedat clar, perquè no ho ha contestat la portaveu del Grup Popular, per què sí estan d'acord que en el Consell de Mallorca -i vostès ho han votat a favor- es creï un consell assessor de la televisió de Mallorca, i en canvi és tan dolent que hi hagi un consell assessor a la televisió pública autonòmica, a IB3. Evidentment vostès tot el que sigui control, sigui parlamentari, sigui a través del consell d'administració o del consell assessor de la televisió pública, no els agrada perquè volen continuar amb la seva política partidista, perquè volen continuar amb la censura que existeix a IB3 a pesar dels intents del Partit Popular de dir que l'oposició és la que més surt a la televisió autonòmica IB3; això evidentment no s'ho creuen ni vostès.

Però perquè no diguin que feim acusacions genèriques -és que han passat fa molts pocs mesos aquestes censure que practica IB3-, la directora general d'IB3 va dir que *para hacer bonito* va treure la veu a unes xiulades que es feien als membres del Govern a la inauguració de l'ens públic de Radiotelevisió de les Illes Balears, d'IB3; *para hacer bonito* van treure la veu. O també van censurar una entrevista a un jugador perquè portava una samarreta contra les autopistes d'Eivissa dient que no es permetien missatges subliminals i menys si anaven dirigits a joves. O també s'escandalitzen per l'actuació d'un grup musical que diuen que allò era horari infantil, a mitja tarda, però no s'escandalitzen de les terribles imatges que veim uns minuts abans en els informatius quan podem veure tots els continus atacs o atemptats que es continuen veient a Iraq. A veure si ens escandalitzam per tot, no només per allò que vostès pensen que no els beneficia.

En definitiva, mentre no hi hagi una separació de poders entre el govern del Partit Popular i la televisió autonòmica serà molt difícil que puguem arribar a un acord en el model audiovisual d'aquestes illes, tenint en compte com és d'important.

I, clar, després d'haver sentit aquí coses com que la televisió autonòmica té un 45% -crec que han dit un 45%- d'audiència, que això no ho deu tenir ni en Buenafuente, és que menteixen una volta rere l'altra. Com s'atreveixen a dir que té el 45% d'audiència IB3? Supòs que els han passat..., deuen ser unes altres dades d'un altre tema, però no evidentment d'audiència, que no la té ni la televisió més vista d'aquest país. I llavors dir que l'oposició, o que el portaveu, crec que han dit que el portaveu Diéguez era el que més sortia a IB3 després del Sr. Matas, ja m'explicaran per què a la comissió de control, per posar només un exemple, l'altre dia, el dia 10 de novembre a la comissió de control d'IB3, així que va començar a parlar el portaveu del meu grup, en aquest cas el Sr. Diéguez, a IB3 van apagar les càmeres. Si això és que el nostre portaveu és el que més surt, quasi..., miri, que el deixin tranquil.

I esper no haver rebaixat l'alçada d'aquest debat polític, al qual feia referència abans la vicepresidenta, i sobretot amb les seves paraules insultants cap al grup majoritari de l'oposició, esper, Sra. Vicepresidenta, no estar mai a la seva alçada provocadora, insultant i impròpia d'un parlament.

Gràcies.

(Aldarull a la sala)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Senyores i senyors diputats, passam a votació.

23 vots a favor, 29 en contra, cap abstenció, per la qual cosa queda rebutjada aquesta proposició no de llei.

III.2) Proposició no de llei RGE núm. 4313/05, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a elaboració d'una normativa bàsica d'àmbit estatal que reguli l'eficiència energètica i la contaminació lumínica.

Seguidament passam al debat de la proposició no de llei RGE núm. 4313/05, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a elaboració d'una normativa bàsica d'àmbit estatal que reguli l'eficiència energètica i la contaminació lumínica. Té la paraula el Sr. Gaspar Oliver.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President. Dia 29 d'abril d'aquest any, senyores i senyors diputats, com tots vostès recordaran va entrar en vigor la Llei 3/2005, de protecció del medi nocturn de les Illes Balears, llei aprovada pel Parlament a instàncies, promoguda pel Consell Insular de Mallorca. L'objecte d'aquesta llei és regular les instal·lacions d'enllumenat que afecta l'exterior pel que fa a la contaminació lumínica establint les condicions que han de complir les noves instal·lacions d'enllumenat exterior, tant públiques com privades, així com les mesures correctores

a aplicar a les instal·lacions ja existents per millorar la protecció del medi ambient mitjançant l'ús eficient i racional de l'energia.

Però la mateixa llei exceptua a l'article 3, per raons evidents de competència, les instal·lacions i infraestructures públiques de titularitat de l'Estat com -a títol d'exemple- podem citar els ports i els aeroports. La proposició no de llei, idè, que avui presentam i que avui discutirem ve a tancar de qualque manera el cercle en matèria de contaminació lumínica i eficiència energètica impulsant aquestes mesures precisament a nivell nacional, i demanam al Govern de l'Estat que s'adoptin mesures de col·laboració amb les institucions autonòmiques i locals d'acord, idè, amb el que preveu l'article 3.2 de la Llei de protecció del medi nocturn.

Els estudis, senyores i senyors diputats, que s'han fet en relació a aquest tema calculen que l'enllumenat públic emet cap al cel un total de 230.000 quilolúmens, el que suposa uns 261 lúmens/habitant, que això, com vostès podran entendre, és un valor extremadament elevat. Aquest flux equival aproximadament a 380.000 bombetes de 60 vats, i tenint en compte el tipus de làmpades que hi ha actualment instal·lades estam parlant, idè, d'una potència de 3.800 quilovats, que suposa per tant un consum de l'ordre de 16.300.000 quilovats/hora/any, amb una facturació anual aproximada d'1.375.000 euros/any. Per tant, senyores i senyors diputats, el grau de contaminació lumínica existent és excessiu, amb un elevat potencial d'estalvi i eficiència energètics no només a l'enllumenat públic sinó també a les instal·lacions exteriors de caràcter privat.

La proposició no de llei en el primer punt insta el Govern de l'Estat a l'elaboració d'una normativa bàsica d'àmbit estatal que reguli l'eficiència energètica i la contaminació lumínica, i que contempli mesures i accions encaminades a la millora de l'eficiència energètica i a la reducció de la contaminació lumínica de les instal·lacions i infraestructures de titularitat de l'Estat.

El Govern d'aquestes illes, via pla d'eficiència energètica, a la convocatòria d'ajudes del 2004 al 2005 va subvencionar ja 23 projectes de 13 municipis amb una inversió de quasi 1,5 milions d'euros que va suposar un estalvi d'1.117.000 quilovats/hora anuals, equivalents per tant a 1.033 tones de CO₂. Aquest any, i per a l'exercici 2005-2006, s'han subvencionat 49 projectes de 32 municipis, amb un pressupost total de 2.334.276 euros, dels quals s'ha subvencionat 802.000 euros, el que ve a suposar un 34% de subvenció.

S'han substituït 3.621 lluminàries, lluminàries de baixa qualitat òptica i d'alta contaminació lumínica; lluminàries amb un elevat índex de flux a l'hemisferi superior per unes altres lluminàries d'una major eficiència i de menys contaminació lumínica. S'han substituït també 6.485 làmpades, lluminàries eficients i de baix índex de contaminació lumínica, amb un estalvi d'1.215.895 quilovats/hora anuals. S'han instal·lat també 24 reguladors de flux, amb un estalvi de 338.948 quilovats/hora anuals i s'han instal·lat 133 rellotges astronòmics que han suposat una reducció de consum d'energia de 102.271 quilovats anuals. S'han instal·lat també 3 sistemes de control i de gestió centralitzats amb telecomandament, amb un estalvi de 215.102 quilovats/hora anuals.

Aquestes actuacions, senyores i senyors diputats, representen un estalvi del 55% de la facturació elèctrica, una reducció del 85% de la contaminació lumínica, un estalvi anual global d'1.872.216 quilovats/hora, equivalents a 1.732 tones de CO₂. És per això idè, vists els resultats, pel que presentam aquesta proposició no de llei, per poder actuar en aquelles infraestructures públiques, titularitat de l'Estat, i que s'estableixin mecanismes de col·laboració entre el Govern de l'Estat i les institucions públiques de les Illes Balears que contemplin ajudes econòmiques i accions de conscienciació i divulgació.

El Govern de les Illes Balears ha redactat dos documents de divulgació, dirigits principalment als tècnics responsables de l'enllumenat exterior, on s'estableixen uns criteris i unes recomanacions per aconseguir una millora de l'eficiència energètica i de la contaminació lumínica; concretament un llibre manual, *Enllumenat urbà i eficiència energètica*, i una ordenança tipus que s'ha enviat als ajuntaments i als sectors industrials i professionals. El que demanam, idè, senyores i senyors diputats, és que l'Estat faci el propi amb les seves competències.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Oliver. El Grup Parlamentari Socialista ha presentat dues esmenes, RGE núm. 8335 i 8336, i per defensar aquestes esmenes té la paraula el Sr. Andreu Crespi.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies, Sr. President. Un tracta d'arreglar aquelles coses que li agraden i creu que li podrien agradar més, d'entrada li diré, per tant, que el Grup Socialista creu que aquesta proposta és una proposta en el seu conjunt i amb la seva finalitat encertada. No obstant, trobam que es podria millorar amb les esmenes que nosaltres hi presentam, algunes de les quals són simplement de caràcter lingüístic i fan efectes sobre l'exposició de motius de la llei, no les llegiré, és modificar algunes paraules, alguns termes que creim que fan que la simple redacció quedi una mica més acurada.

Al que és la proposició de llei en si sí que hi feim una esmena perquè creim que es vinculen de qualque manera dues coses que, tot i que es vulguin fer, pot aconseguir un retard almanco amb una d'aquestes. Miri, elaborar una normativa bàsica no és una feina senzilla, primer perquè això suposa l'elaboració d'una llei, aquest és un procés llarg, i es topa amb la dificultat, sobre la qual el Tribunal Constitucional n'ha fet una caterva de sentències, de què s'entén per normativa bàsica i el que es pugui entendre per immersió de competències a les determinades comunitats autònomes. Per tant, la tramitació d'una legislació d'aquestes característiques podria ser complexa; jo crec que s'ha de fer, però té certes dificultats. I com que al mateix article vostès posen que "es contemplin les mesures i accions encaminades a la millora de l'eficiència i a la reducció de la contaminació lumínica de les instal·lacions i infraestructures titularitat de l'Estat", això es pot fer sense necessitat de la normativa bàsica i l'Estat no té cap problema en autoimposar-se el compliment de la legislació que vostè molt bé ha citat i que va venir aquí, a partir d'una proposta del Consell

Insular de Mallorca, i que és, com vàrem demostrar tots els que vàrem intervenir, una llei amb un ample suport.

Per tant, nosaltres creim que l'Estat ha de fer les dues coses, però creim que seria estratègicament més adequat o tàcticament més adequat, si vostè vol ser més precís, separar-les; és a dir, per una banda, demanar que es faci aquesta legislació bàsica, però, per una altra, i per un camí independent i molt més pràctic, perquè és simplement damunt les instal·lacions, que tots sabem fonamentalment quines són, fonamentalment portuàries i aeroportuàries, sobre aquestes començar a actuar. I això és una resolució de l'autoritat competent que comenci a dir, mirin vostès, aquest enllumenat que està contaminant, que no és del tipus previst en aquesta legislació, vostès ho facin. Per tant, canviar 4 bombetes o 400 o 4.000, però no té darrera els possibles inconvenients que sorgeixen al llarg d'una tramitació d'una legislació bàsica damunt unes competències que les comunitats hi tenen molt a dir i que podria ser que qualche comunitat consideràs envaïdes les seves competències i presentàs un recurs. Amb la qual cosa, ens trobaríem que a l'espera d'aquesta llei, doncs ningú tocaria una bombeta, perquè com que vostès ens demanaren que ho féssim així.

Bé, jo crec, Sr. Oliver, que podem anar absolutament d'acord, però sent pràctics. És a dir, vostès facin la llei, deixin els juristes i el parlament que ho tramiti, etcètera, però mentrestant, vostès, i per això proposam la divisió, simplement es fixi que dividim l'article en dos; sí, deixam el primer punt fins a lumínica, "i la contaminació lumínica.", és a dir, vostè elabori una normativa bàsica en aquest sentit.

Punt dos, en lloc de contempli, la cosa contemplativa, com que hem reduir la il·luminació es veurà una mica dificultada, perquè estarem amb una penombra, i per tant que dugui a terme accions que millorin l'eficiència energètica i redueixin la contaminació lumínica de les instal·lacions de les quals en té la titularitat per donar compliment a la nostra llei; llei que nosaltres creim que és bona. Per tant, què demanam a l'Estat? Que faci una legislació bàsica, però acompleteixi la nostra; aquestes instal·lacions són aquí i per tant han d'acomplir la legislació que en aquesta matèria ens hem donat.

Jo crec que és una proposta absolutament raonable i que, en tot cas, jo li oferesc, si vostè té una proposta diferent de la nostra, intermèdia amb la seva o el que sigui, doncs estic disposat a discutir-la.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Crespí. Té la paraula pel Grup Parlamentari Mixt, el Sr. Miquel Nadal.

EL SR. NADAL I BUADES:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Vull, en primer lloc, manifestar la nostra satisfacció més profunda per haver convençut el Partit Popular, i esperam que el conjunt de la cambra, de la importància que té a la nostra societat l'eficiència energètica i la reducció de la contaminació lumínica. És una magnífica notícia que després de la proposició de llei que presentàrem en aquesta cambra pel Consell de Mallorca i que va

ser aprovada amb només tres abstencions, ara, amb aquest mateix tema, el Grup Popular participi activament en aquesta qüestió.

No repetirem els arguments pels quals vàrem apostar per una llei de reducció de la contaminació lumínica i la protecció del medi nocturn. Efectivament, els criteris d'estalvi i d'eficiència energètica, el criteri ecològic i territorial, els múltiples criteris econòmics són, per separat i en conjunt, prou contundents com per entendre aquesta qüestió molt seriosament. D'una manera o d'una altra aquests arguments es poden trobar a l'exposició de motius de la proposició no de llei presentada pel Grup Popular. En definitiva, comprovam amb satisfacció que tots o quasi tots compartim no tan sols els objectius, sinó, a més, els arguments.

Per altra banda, crec que en essència la seva proposició no de llei encerta plenament en el plantejament de la qüestió. Efectivament, aquest Parlament va aprovar la Llei de protecció del medi nocturn i la nostra comunitat, els nostres consells i els ajuntaments de les nostres illes tenen competències suficients a cadascun dels seus àmbits per aplicar aquesta normativa. Aquests tres nivells institucionals, comunitat, consells i ajuntaments, amb els títols competencials han d'actuar coordinadament per aplicar correctament les previsions legals d'aquesta normativa. Ara bé, certament, en el llistat d'administracions hi ha una mancança molt important, una absència clamorosa, hi falta l'Estat.

Coincidim amb vostès que l'àmbit d'aplicació de la Llei de protecció del medi nocturn no pot incloure aquelles infraestructures que, com vostè ha dit, Sr. Oliver, depenen directament de l'Estat. I això pot provocar que, malgrat totes les comunitats autònomes, a través de les seves cambres legislatives, regulin aquesta qüestió, es provoqui una manca d'eficàcia o d'eficiència molt important si l'Estat no la regula. També aquesta qüestió la regula i a més hi participa coordinadament amb les altres administracions, adoptant mesures reals d'estalvi energètic i d'eficiència energètica.

Pot parèixer, amb tot allò que hem dit, que estam plenament d'acord amb la seva proposició no de llei en la mesura que coincideix amb els nostres plantejaments, però això no és així, i ho explicaré, per tres motius. Jo crec que, sense cap esforç, podrien dividir la seva proposició no de llei en tres parts més importants: la primera, correspondria a l'exposició de motius, i ja hem dit d'entrada que estam d'acord amb els objectius que proposen i amb els arguments que justifiquen aquests objectius i per tant nosaltres compartim, des d'Unió Mallorquina, el cent per cent de l'exposició de motius i acceptam les millores que, a través del Grup Socialista, s'han presentat que puguin ser de matís.

La segona part, seria un punt d'acord de la proposició, compartim amb vostès, com he dit abans, que l'Estat ha de participar en la consecució d'aquests objectius i ho ha de fer col·laborant amb les administracions que, en virtut de les seves competències, incideixen en aquesta matèria. Per tant, compartim la convicció que és necessari establir convenis de col·laboració per dur endavant programes d'estalvi i eficiència energètica, de foment de les energies renovables i netes i especialment importants a una comunitat com la nostra, que està dividida en tres petites dimensions en comparació amb l'Estat i que depenen de l'energia per al seu desenvolupament

econòmic. Per tant, podem donar suport decidit també al segon punt de la seva proposició no de llei.

I la tercera part, seria el primer punt d'acord de la seva proposició. I és en aquest punt on, des d'Unió Mallorca, pensam que hi ha una confusió i que li plantejaríem una possible transacció. Una confusió, a més a més, de gran rellevància jurídica i competencial, almenys per a nosaltres; és cert que la proposició de protecció del medi nocturn, aprovada per aquesta cambra, pot patir una limitació d'eficàcia amb aquelles infraestructures que no depenen de les tres institucions que regulen, sinó que depenen de l'Estat, com puguin ser, i vostè ho ha dit, aeroports, ports i altres institucions. Donat que això és cert, compartim amb vostès la seva proposta d'instar el Govern de l'Estat que elabori, en el marc de les seves pròpies competències, una normativa que reguli aquesta matèria i que permeti completar, acomplir el cercle institucional, afavorint l'eficàcia de l'aplicació d'aquesta normativa. Però no podem entendre ni podem compartir que la seva proposta es fonamenti en instar l'Estat que elabori la redacció d'una normativa bàsica al respecte, i explicaré perquè.

És indubtable que, d'acord amb la legislació vigent, correspon a l'Estat l'elaboració de la normativa bàsica en matèria energètica, tal i com preveu l'article 11.10 del nostre Estatut d'Autonomia i l'article 149.25 de la Constitució Espanyola, però nosaltres, a Unió Mallorca pensam que la proposició no de llei que vostès presenten avui i que coincideix en gran mesura amb els objectius de la Llei de protecció del medi nocturn, si bé és cert que té estreta vinculació amb l'energia i transcendeix aquest àmbit competencial, entronca directament amb l'ordenació del territori i amb l'urbanisme, matèries que a la nostra comunitat són competència o tenim competència exclusiva, tal i com declara l'article 10.3 de l'Estatut d'Autonomia. La Llei de protecció del medi nocturn, aprovada per aquest Parlament, partia precisament d'aquesta premissa, no regulam el sector energètic ni la producció del transport ni la distribució de l'energia, parlem d'energia, però no entram en la seva regulació específica; el que fa la Llei de protecció del medi nocturn és regular la contaminació lumínica, l'eficiència energètica, el medi nocturn, i això és ordenació del territori i això és, en tot cas, urbanisme.

I per això, el Pla Territorial de Mallorca ha regulat aquesta matèria, fent ús de les competències que tenen els consells. I per això, la nostra comunitat autònoma, el Govern de la nostra comunitat autònoma, ha regulat també aquesta matèria fent ús de les competències que té, i no ho ha fet desenvolupant una normativa bàsica estatal, ho ha fet en l'ús de les seves competències exclusives. No entenem per què a la seva proposta volem vostès renunciar a una competència vinculada clarament a l'ordenació del territori i urbanisme, convertint-la, aquesta competència, únicament en una qüestió energètica, quan nosaltres pensam que és molt més que tot això.

L'Estat ha de regular la matèria, sense cap dubte, i en això creim que tenen raó, però no a través d'una normativa bàsica que afecti les nostres competències exclusives en ordenació del territori i urbanisme, aquesta normativa bàsica se sustenta jurídicament i pot vulnerar el repartiment de competències que estableix la Constitució. Nosaltres, a Unió Mallorca, no volem renunciar a cap de les nostres competències i vull pensar que vostès tampoc. Tot i que, la veritat és que amb el debat que

existeix sobre el model territorial de l'Estat, ja no sé exactament què hem de creure. No podem acceptar que, una vegada que moltes comunitats autònomes han regulat aquesta matèria, en virtut de les seves competències exclusives, com les nostres, sigui precisament el Parlament qui proposi una espècie de LOAPA, donant a l'Estat la possibilitat de ficar-se dins unes competències que no li pertoqueu.

Per tot això, i per poder votar a favor de la seva proposició no de llei, que en tota la resta hi estam d'acord, li demanam una transacció que consisteixi en la supressió de la paraula "bàsica". D'aquesta manera podrem votar a favor de tota la seva proposició no de llei; si no accepten aquesta esmena hauríem de demanar poder votar separatament tots els punts de l'acord, ja que, des d'Unió Mallorca, sota cap concepte, podem acceptar una renúncia a cap de les competències que té la nostra comunitat autònoma i els nostres consells insulars, atribuïdes pel nostre vigent Estatut.

I la redacció actual del primer punt de la seva proposició no de llei no fa, si no, en la nostra opinió, renunciar a alguna de les nostres competències oferint la possibilitat que l'Estat ho reguli. Esper que vostès comparteixin aquest punt de vista i acceptin la nostra transacció.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Nadal. Pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, té la paraula la Sra. Margalida Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President, senyors diputats, senyores diputades. Dues prèvies, en primer lloc dir que lament profundament que no hi hagi el conseller d'Energia ni altre membre del Govern per un tema que, jo vull recordar i s'ha dit i a més així ho he pogut sentir a les compareixences de cadascun dels consellers, que el tema de l'eficiència energètica era un tema clau, amb la qual cosa crec que seria interessant que hi formàs part el responsable màxim.

I en segon lloc, dir també que per part del nostre grup, tot el que sigui millorar l'eficiència energètica seriosament, no només amb bones paraules, evidentment hi estam d'acord.

Però jo sí que voldria, ja que aquesta proposició no de llei dóna peu, dir que resulta realment curiós i no sé si afegir una altra paraula el que passa en aquesta cambra i el que passa, a més, a la política d'aquesta comunitat autònoma; curiosament, aquesta proposició no de llei planteja qüestions que el nostre grup va presentar esmenes a la Llei de contaminació lumínica, per intentar millorar-la, que anaven en la línia precisament de millorar la coordinació, de millorar les actuacions a les infraestructures que no eren competència de la comunitat autònoma i totes es varen rebutjar per part del Partit Popular i d'Unió Mallorca, és a dir, es rebutja des del punt de vista que ara, a més, m'agradaria dir, i ara es du una proposició no de llei amb uns termes que, si més no, van en una línia similar. El que passa és que en aquest cas és Madrid, és Madrid, és a dir, no es regula a la llei pròpia de la comunitat autònoma i es demana que Madrid, idè, ho faci. Jo crec que això, me perdonin, des del

punt de vista polític realment és voler fer, no sé si els interessa l'eficiència energètica o el que els interessa és plantejar, com sempre, i fer victimisme amb Madrid.

I per què dic això? En primer lloc, perquè tot el que fa referència a millorar la coordinació pel que fa a les distintes administracions per un tema tan important com la contaminació lumínica i l'eficiència energètica, que és un tema que no es consubstancial, però, si més no, hi té una certa relació, idò, evidentment a nosaltres ens sembla bé. Curiosament, la disposició addicional que nosaltres vàrem plantejar que anava en aquesta línia i com dic a l'articulat es va votar en contra per part del grup proposant d'aquesta proposició no de llei, així com per Unió Mallorca.

Demanen més coordinació i són incapaços de coordinar entre els consells insulars i el Govern de les Illes Balears, és que realment és al·lucinant; és a dir, demanen que es coordinin les administracions amb Madrid i després aquí no es coordinen els consells insulars amb el Govern, i a la Llei de contaminació lumínica aprovada aquí resulta que els consells insulars tenen tota la potestat, que ja vaig dir que no era una competència exclusiva, una cosa és ordenació del territori i l'altra els temes mediambientals i d'eficiència energètica que té la comunitat autònoma i en tot cas han de compartir les dues administracions, diuen que no a això i ara diuen que sí volen la coordinació amb Madrid. Nosaltres estam d'acord amb la coordinació amb Madrid, però estam d'acord que qui ha de respondre a una política d'eficiència energètica i d'evitar la contaminació lumínica són les administracions d'aquesta comunitat, sigui el Govern o siguin, evidentment, els consells.

En segon lloc, la llei contemplava excepcions relatives a infraestructures aeroportuàries i de temes relacionats amb infraestructures militars o qüestions d'aquestes, els he de recordar, perquè no tenc aquí el *Diari de Sessions* per dir-los que la contesta que me varen fer vostès va ser, no pel tema competencial, que no es podia posar res a la Llei de contaminació lumínica sobre aeroports i sobre ports, sinó per temes de seguretat. I ara vostès demanen a Madrid que reguli un tema que vostès han dit aquí que no es pot regular per temes de seguretat? Jo, la veritat, els ho he de dir sincerament com a diputada, a vostès no els importa l'eficiència energètica, quan poden normativitzar des d'aquí una llei rebutgen de pla esmenes que anaven en la línia de millorar-la en aquest sentit, en coordinació amb actuacions dins la mesura de les possibilitats i també en coordinació amb l'administració de l'Estat per poder evitar la contaminació lumínica, sobretot a ports i a aeroports, ho rebutgen, i ara duen una proposició no de llei en què demanen que Madrid actuï i que, a més, ens doni doblers. Jo, la veritat, políticament, i els ho dic molt seriosament, me pareix que s'estan rient dels ciutadans d'aquestes illes i sobretot d'aquests diputats, així de clar.

Per tant, entrant al que seria la proposició no de llei que ens presenten, que vull dir que quedi molt clar que nosaltres, vengui d'on vengui, si és millorar l'eficiència energètica, perdó, i minvar la contaminació lumínica ens sembla, però seriosament, no això de què ara me va bé perquè ho faig aquí, però després ho farà Madrid, això realment és una manera de fer política que els he de dir que, com a mínim, és molt poc responsable de part seva, però coneixent-los tampoc no me ve de nou.

He de dir que l'exposició de motius a nosaltres ens sembla fins i tot, creim que el que ha fet l'exposició de motius es veu que s'ha preocupat de coses que desgraciadament, quan fins i tot aquesta diputada i aquest grup planteja temes mediambientals, no només se'n riuen, sinó que rebutgen de pla, i resulta que ara, quan ho presenten ells, el problema del CO₂ i el problema de Kioto és un tema important, però quan ho diu un altre no. Això és fer parts i quarts, això és ridícul a més, perdoni que els faci aquesta expressió, però realment és així, perquè això estam parlant de debats polítics que s'han duit a terme en aquesta cambra. Per tant, li he de dir que pel que fa a l'exposició de motius, el consum responsable d'energia hauria de ser consubstancial a l'educació cívica; jo crec que aquí hauríem d'afegir, tot i que evidentment no hem fet cap esmena i jo no faré una esmena *in voce* perquè crec que seria, per ventura, excessivament complicat, ara bé, si el portaveu del Partit Popular hi està disposat jo no tenc cap problema, s'hauria de dir "i les actuacions de l'administració", perquè no és sempre l'educació cívica, és que l'administració té una responsabilitat important quant a intentar que el consum responsable d'energia sigui un fet en els ciutadans.

Evidentment, també dir-los que respecte de l'exposició de motius hi ha un parell de qüestions que a mi m'agradaria que almenys sí que constàs una mica el nostre parer, perquè crec que és una mica presumptuós dir que el sector que presenta major potencial d'estalvi i eficiència energètica es troba en el sector de l'enllumenat públic; és un sector, evidentment no és el sector que produeix més, o que consumeix més, el que passa és que aquesta afirmació, el que s'hauria de dir, i de fet es diu més endavant, és que l'administració té la responsabilitat d'haver d'actuar davant el que són almanco les seves competències i les seves infraestructures. I per tant s'ha de donar exemple perquè vostès mateixos constaten que el problema de consum energètic existeix, vostès constaten que hi ha un problema de contaminació i vostès constaten que hi ha, a més, un protocol de Kioto que s'ha d'acomplir, i vostès constaten que hi ha d'haver un consum responsable, constaten tot això i diuen: l'educació cívica. Perdonin, això és una part, però el cert és que si es constata tot això, l'administració ha d'actuar i ho ha de fer, sobretot, i començant per donar exemple quant a les seves instal·lacions.

Passant, per tant, al que serien els dos punts que vostès presenten, nosaltres hem de dir, fent un incís, que donarem suport a les esmenes que ha presentat el Partit Socialista perquè entenem que milloren en qüestions que ja ha explicat el seu portaveu i jo no m'hi estendré; ara bé, jo també crec que s'han de dir dues qüestions molt clares: una normativa bàsica -jo no estic d'acord amb el representant d'Unió Mallorca-, crec que ha de ser una normativa bàsica perquè té l'obligació, a més, de fer-la l'Estat, però allò cert és que aquesta normativa ha d'anar en una línia precisament que no només hagi de ser el Govern de l'Estat que hagi de fer o que hagi d'intentar complir, sinó que sigui el Govern de la comunitat autònoma, ja que segons la normativa pròpia d'aquesta comunitat el Govern de les Illes Balears no té cap feina en temes d'evitar la contaminació lumínica. Això ho diu la llei, no ho dic jo, ho diu la llei, no hi té cap feina. Les feines ara resulta que les té Madrid? Jo li ho he dit; és que és increïble. Aleshores nosaltres entenem que en tot cas s'hauria de dir que el Parlament insta el Govern de l'Estat i el Govern de les Illes per fer actuacions en eficiència energètica o fer una normativa per a eficiència energètica, però

no es pot instar i deixar com si no existís el Govern de les Illes Balears. És que això és increïble!, i, ja li dic, perdoni que la meua expressió sigui de tanta perplexitat, sobretot quan hem tengut un debat aquí, en aquest parlament, d'una llei aprovada, que consti que és una llei aprovada de fa una sèrie de mesos.

I després ja els dic que vostès, és a dir, que efectivament en el seu punt..., quan diu això crec que el Partit Socialista, que fa una diferenciació que a nosaltres ens sembla correcta, que es facin aquests dos punts, per tant suposam que quedarien tres punts, al nostre entendre..., per tant ho hem entès bé, que tot el que són mesures i accions encaminades a millorar aquesta eficiència energètica i la reducció de la contaminació lumínica de les instal·lacions i infraestructures titularitat de l'Estat, idò evidentment jo crec que això és un tema en el qual evidentment estam d'acord.

En el tercer punt, o segon, segons la proposició no de llei, a nosaltres ens sembla molt bé que hi hagi mecanismes de col·laboració amb les institucions públiques de les Illes Balears, però tornam a dir que el Govern de les Illes Balears no hi és, no hi és. Nosaltres deim que el fiquen, que el fiquin, si és possible, avui, almenys per restituir un tema que la llei va ser incapaç de poder contemplar, que el Govern de les Illes Balears havia de tenir actuacions en aquest àmbit i, sobretot, i tot i que nosaltres vull deixar molt clar que votarem a favor, els he de dir una qüestió que entenem que entra en una greu i gran contradicció: els he de dir que les ajudes econòmiques, que si no hi ha ajudes econòmiques resulta que no poden fer actuacions, perquè li vull recordar que el tercer punt no diu els aeroports i ports, parla en general, i diu: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de l'Estat a establir mecanismes de col·laboració amb les institucions públiques de les Illes que contemplin ajudes econòmiques i accions de conscienciació i divulgació, tractant-se d'un territori on l'eficiència energètica..."; per tant parla en general i en global. Nosaltres entenem que això, haver-ho de fer l'Estat quan el Govern de les Illes Balears aquest tema si el fa, diríem, teòricament i segons llei és teòric, nosaltres entenem que això és una falta absoluta i total de responsabilitat, dir "si ens ajuden econòmicament; si no ens ajuden, llavors la culpa la tindrà Madrid". Mentrestant el Govern es renta les mans.

A nosaltres ens pareix que això és una forma que ja li torn repetir que, tot i que nosaltres tot el que sigui millorar eficiència energètica i evitar contaminació lumínica evidentment ens semblarà correcte, però els he de dir que en aquests termes que vostès ho han plantejat la veritat, i sobretot després d'un debat que hi ha hagut en aquesta cambra sobre una llei de contaminació lumínica que vostès no han volgut que hi hagués clarament ni temes de coordinació, on el Govern de les Illes Balears ha quedat exclòs i on -tercera- el tema d'aeroports i ports vostès han dit, els seus arguments han estat que per temes de seguretat duguin aquesta proposició no de llei, jo només li puc dir que és perquè evidentment a vostès els importa poc l'eficiència energètica i evitar la contaminació lumínica i volen una vegada més dir que Madrid té la culpa, "això no ho feim perquè Madrid no ens dona els doblers".

A nosaltres, evidentment, al nostre grup, ens importa el tema energètic, ens importa la contaminació, i ens és igual si és Madrid, si és l'administració que sigui: totes haurien de vetllar per millorar un tema que evidentment si no això pot dur problemes i conseqüències molt greus per al present i per al

futur, i per tant demanaríem al portaveu del Partit Popular que inclogués en tot això el Govern de les Illes Balears, perquè seria una manera de restituir un tema que varen ser incapaços de fer quan es va discutir la llei.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Rosselló. Pel Grup Parlamentari PSM té la paraula la Sra. Vadell.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, jo crec que hem de començar dient que rectificar és de savis. La veritat és que a la llei que varem aprovar per unanimitat en aquesta cambra sobre la contaminació lumínica va quedar una sèrie de parèntesis que d'una manera o de l'altra s'havien de rectificar.

És vera que la proposició no de llei del Partit Popular fa una exposició de motius ampla, extensa, on parla dels efectes contaminants provocats per la producció d'energia. Efectivament, la producció d'energia elèctrica no és un procés net des del punt de vista ecològic, tant si és energia nuclear perquè les centrals generen residus radioactius que s'han de tractar, s'han d'emmagatzemar, com les centrals tèrmiques, que també consumeixen carbó o petroli i per tant emeten a l'atmosfera gasos contaminants que són els que produeixen la pluja àcida, i també consumeixen carbó i petroli i emeten el diòxid de carboni a l'atmosfera, que és el que origina l'escalfament global del planeta provocant l'efecte hivernacle. Resulta molt contaminants, a més dels residus tòxics que es generen per l'eliminació de les bombetes i fluorescents, que solen acabar en abocadors amb una forta contaminació sobretot pel mercuri.

Els efectes econòmics també són importants, ja que combatre aquests efectes secundaris implica una inversió econòmica suplementària que incrementa moltíssim el rebut del llum, i també hem de dir que el consum d'energia que no s'aprofita, sobretot amb l'enllumenat públic, implica una despesa econòmica que és difícilment justificable.

Totes les accions i totes les propostes que es duguin a aquest parlament i a altres indrets per corregir tots aquests efectes negatius del consum irresponsable d'energia per a nosaltres, per al PSM-Entesa Nacionalista, ens resulten positius, i consideram aquesta proposta que ha presentat el Partit Popular una passa més per aconseguir allò que tots voldríem, que és que hi hagués una reducció de la contaminació lumínica i una major eficiència energètica.

No obstant això hem de dir que al llarg d'aquest debat s'han exposat aquí diferents qüestions. Les esmenes que ha presentat el Grup Socialista a l'exposició de motius no les comentaré perquè consideram que són una millora, ajuden a aclarir la terminologia i que, en definitiva, la redacció està bastant millor. El Sr. Crespí és especialista en correcció d'exàmens i per tant crec que ha fet una bona correcció, en aquest cas. I quant a la divisió del punt primer, la trobam bastant encertada perquè fixa unes responsabilitats diferents en cada una de les administracions, o sigui, no solapa, no condiciona l'actuació del

Govern de l'Estat a les seves instal·lacions públiques que té a les Illes Balears al fet que hagi redactat aquesta norma bàsica.

I l'exposició que ha fet el Sr. Nadal pel que fa al perill que hi hagi invasió de competències per part de l'Estat en els governs autonòmics si per part de l'Estat es fa una norma bàsica, a nosaltres també ens agradaria que aquesta cambra ho consideràs, perquè, tot i que no comptam amb els informes jurídics que segurament el Sr. Nadal té, ens agradaria que sí es contemplàs, ja que entenem que les competències transferides a les comunitats autònomes no han de ser interferides pel Govern central.

Quant al segon punt... Per tant nosaltres, el nostre grup, decidirem el vot quant que hi hagi hagut -supòs que es demanarà- una reunió o un recés per intentar ajuntar totes les propostes que hi ha hagut des d'aquesta tribuna per intentar treure una proposició no de llei que pugui ser acceptada per tots els grups, perquè consideram que és molt important, i que a la vegada reuneixi totes les demandes de tots els grups, perquè evidentment també només anar a demanar a Madrid ajuda i responsabilitzar el Govern de Madrid en aquestes activitats sense que hi hagi un compromís explícit del Govern de les Illes Balears em pareix una mica irresponsable. Tot i que l'esmena del Grup Socialista hi afegeix un segon punt, o un tercer, en aquest cas, seria, que demana al Govern de les Illes Balears que s'hi impliqui i que dugui a terme accions que milloren l'eficiència energètica. El Govern ha fet una sèrie de convocatòries de subvencions però creim que no és suficient, ja que en aquest tema tan important hi ha totes les administracions que hi estan implicades, des del Govern de l'Estat fins a les comunitats autònomes i acabant pels ajuntaments que, en els seus planejaments i en els seus projectes d'enllumenat públic, hi tenen les seves competències i per tant hi tenen molta responsabilitat.

Nosaltres donarem suport si aquesta proposició no de llei es refon i s'aprova finalment un text que sigui raonable, que corresponsabilitzi el Govern de les Illes Balears i el Govern de l'Estat i que preservi l'autonomia d'aquesta comunitat autònoma.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Vadell. Sr. Oliver...

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President. Li he d'anunciar, Sr. Crespí, que donarem suport, estam d'acord amb la seva primera esmena, però, miri, a la seva segona no estic d'acord amb el que vostè diu o crec que està... Jo a la segona esmena veig que..., jo li faré la proposta, Sr. Crespí, si em deixa continuar.

Vostè diu que divideix el primer punt en dos i no és cert. Deixa el primer punt mutilat perquè vostè, tot allò que fa referència al fet que després diu "i que contempli mesures i accions encaminades a la millora de l'eficiència", això vostè no ho manté; el que vostè fa en tot cas és afegir un segon punt. Miri, a mi el que em costa entendre és que amb aqueixa esmena vostè no vol instar el Govern de l'Estat a millorar l'eficiència

energètica i la contaminació lumínica a les instal·lacions que són titularitat de l'Estat, però sí que insta el Govern de les Illes Balears a fer-ho, a millorar les seves instal·lacions, i jo crec, Sr. Crespí, que això no és just. No ho entenc, crec que això s'ha d'explicar perquè és molt difícil d'entendre que per a uns sí i per als altres no.

Miri, Sr. Crespí, el que vostè proposa en el punt 2 de la seva segona esmena, jo li he de dir que el Govern balear ja va prendre un acord, el Consell de Govern de dia 21 de novembre del 2003, acord on totes les obres i infraestructures del Govern de nova construcció s'han de realitzar amb criteris precisament d'eficiència energètica i control de la contaminació lumínica. A més li he de dir també que els projectes, tots els projectes de les noves instal·lacions o construccions i edificacions han d'incloure un estudi energètic, i també li he de dir que aquest acord del Consell de Govern fa referència al fet que els edificis i les instal·lacions existents en aquest moment han de ser objecte d'una auditoria energètica; que a més a més les propostes d'aquesta auditoria energètica vendrà obligat el Govern a dur-les a terme si la inversió d'amortitza en 5 anys, és a dir, amb l'estalvi energètic que es genera en 5 anys, si l'amortitzen, vénen obligats a dur-ho a terme.

Per tant, miri, Sr. Crespí, francament jo li acceptaria la seva esmena que presenta si queden talment els dos punts de la moció i que la seva proposta, el punt 2, fos un tercer punt, i així no hi hauria confusió. És a dir, que tant el Govern balear, que ja ho fa, de fer aquelles mesures d'acord amb l'acord de consell de govern que li he esmentat abans a les seves instal·lacions, però que el Govern de l'Estat també ho faci, perquè no s'entén que uns ho hagin de fer i els altres no. Per tant aquesta és la nostra proposta, Sr. Crespí: acceptar-li el seu punt 2 de la moció segona, per dir-ho així, com un tercer apartat d'aquesta proposició no de llei.

Al Sr. Nadal li he de dir que, miri, un pot estar convençut i tenir unes conviccions, i quan escolta els raonaments d'altres es pot desencantar o pot confirmar el seu convenciment. A mi tal vegada m'ha passat aquest segon cas, Sr. Nadal, és a dir, he confirmat més -valgui la redundància- la nostra convicció política quant a la diversitat i l'estalvi energètic i sobretot la contaminació lumínica. Miri, no m'ha convençut; m'ha fet veure l'error quan em parla de retirar la paraula bàsica de la normativa a nivell estatal; efectivament nosaltres no renunciem a les nostres competències, queda molt millor i més entès amb la seva proposta, que és retirar només la paraula "bàsica", per tant quedaria "amb l'elaboració d'una normativa d'àmbit estatal". Al cap i a la fi crec que s'entén el fons d'aqueixa proposició no de llei, que és venir a omplir un buit que hi ha en aquesta matèria, que és que hi ha una llei d'àmbit balear però que a nivell estatal l'Estat no té regulades les seves instal·lació.

Li he de dir només, i molt aviat, a la Sra. Rosselló, que, miri, per ventura la diferència entre vostè i nosaltres és que nosaltres respectam les regles del joc, respectam les competències; vostè sembla que no, Sra. Rosselló; nosaltres volem respectar la democràcia i pareix que vostès ho volen ficar tot dins un mateix sac i, miri, aquí hi ha les competències que són d'uns i les competències que són d'altres, i aquesta és la diferència. A vostè, Sra. Rosselló, res no li pareix bé: vàrem aprovar la Llei de protecció del medi nocturn de les Illes Balears quasi quasi, si no fos per la seva abstenció dels tres vots, podríem dir que

amb una unanimitat, quasi amb una majoria molt però que molt qualificada. Jo crec que vostè no se n'adona però tal vegada s'està aïllant. Miri, nosaltres no només constatarem la realitat i la problemàtica que hi ha en aquest tema, també actuam, Sra. Rosselló. Jo he dit aquí les actuacions que ha vengut fent el Govern, però vostè no escolta, és que vostè no escolta mai; o allò seu en aquest cas podríem dir que per ventura és gelosia, gelosia de no haver-ho fet vostè quan vostè en tenia l'oportunitat. I amb paraules seves, Sra. Rosselló, què vol que li digui?, això és increïble.

Sra. Rosselló, Sra. Vadell, perdó, és ver, rectificar és de savis, però cregui'm que el Partit Popular amb aquesta proposició no de llei no venim a rectificar res, sinó que el que venim a fer és a omplir -ja ho he dit abans- un buit, un buit que hi ha unes instal·lacions titularitat de l'Estat que no vénen regulades perquè la llei balear no les pot regular i el que demanam a l'Estat, idò, és que reguli aquest tema, que faci una llei d'àmbit estatal, una normativa d'àmbit estatal que via reglamentària fixi després les mesures, Sr. Crespí, com també fa via reglamentària la Llei de protecció del medi nocturn balear, via reglamentària, també després fixa les mesures.

I això és tot, Sr. President. Esper que se m'hagi entès. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Crespí...

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Si un (...) un..., i vol parlar per un altre és bastant difícil. Per tant jo entenc que deixarien el punt 1 seu tal com està llevant només la paraula "bàsica"? Llavors el que era el nostre punt 2 el posarien com un punt 2 bis o..., bé, un punt més, és igual, no? Perfectament. Acceptam per tant la transacció.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, bé, he de recordar que en base a l'article 165.4 el proponent, en aquest cas el Sr. Oliver, pot modificar els termes de la proposició i acceptar en aquest cas la proposta que ha fet el Grup Mixt si tots els grups hi estem d'acord. Tothom hi està d'acord? Perfecte.

Pot entendre aquesta presidència que s'aprova per assentiment? Idò queda aprovat per assentiment.

(Aldarull a la sala)

IV. Debat de l'esmena a la totalitat, de devolució, RGE núm. 7176/05, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, al Projecte de llei RGE núm. 6089/05, de gestió d'emergències de les Illes Balears.

Finalment passam al quart punt de l'ordre del dia, que correspon al debat de l'esmena a la totalitat de devolució, RGE núm. 7176/05, presentada pel Grup Parlamentari Socialista al Projecte de llei RGE núm. 6089/05, de gestió d'emergències de les Illes Balears.

Per defensar l'esmena RGE núm. 7176/05 presentada pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Antoni Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, presentamos esta enmienda a la totalidad a la Ley de emergencias, al Proyecto de ley de emergencias que ha presentado el Gobierno, en primer lugar porque sostenemos que no responde a los intereses generales de la población.

Muchas veces hemos sostenido ante este parlamento que las políticas del Partido Popular están conformadas de una apariencia falsa de defensa de intereses de los ciudadanos que todos podríamos compartir, pero que ocultan normalmente en el fondo un interés exclusivamente partidista. Todos podemos estar de acuerdo -lo he dicho desde esta tribuna hoy- en que haya una televisión pública de Baleares, pero la actual es un proyecto al servicio de la propaganda del Partido Popular. Todos podemos estar de acuerdo en que se construyan muchas carreteras, pero luego nos encontramos con que lo que quiere el Partido Popular es licitarlas sin control para multiplicar su coste de forma absurda no en beneficio de la comunidad, desde luego. Todos podemos estar de acuerdo en que haya una legislación de emergencias aunque las competencias de la comunidad autónoma sean concurrentes con las del Estado, pero sin embargo no podemos estar de acuerdo que tras esa noble apariencia se esconda un sistema corrupto de acceso a la función pública y, quién sabe, si un negocio de proporciones espectaculares; el tiempo nos lo irá diciendo y lo veremos.

En esta primera parte de mi intervención intentaré trasladarles mi convicción de que las intenciones que rodean la temática de emergencias en la Conselleria de Interior no responden al interés público. Y comenzaré por el principio para que las señoras y los señores diputados comprueben cómo funciona el Partido Popular en Baleares y cómo se teje una red de influencias que puede reportar importantes beneficios económicos a particulares en definitiva.

El primer punto, el primer paso consiste en tomar el control de la administración pública más allá de lo que pueden ser cargos de confianza, que cambian con cada gobierno, ya que la seguridad del negocio no puede quedar sometida a vaivenes políticos. Siempre hemos dicho que la Conselleria de Interior funciona más como la secretaria general del Partido Popular que como parte de un gobierno, y que se ha utilizado más para crear estructura de partido que al servicio de los ciudadanos. Ha sido la conselleria que proporcionalmente más plazas ha creado; sólo en jefes de departamento se han multiplicado los puestos un 150%, de dos a cinco. Después se mima a los adictos al régimen con subidas de sueldo arbitrarias; las Navidades pasadas se subió de forma arbitraria a 48 cargos el sueldo, a 48 plazas seleccionadas, no a todas, antes del IPC.

Pero más allá de estas corruptelas ordinarias e intrínsecas quiero recordar unos hechos cuya relevancia se va a ver a partir de ahora y que ya han sido objeto de tratamiento en esta tribuna parlamentaria. Recordarán cuando les hablaba al principio de la legislatura de las actividades ilegales que se producían en la Dirección General de Emergencias; recordarán que se creó un puesto de funcionario fijo para el director general de

Emergencias a penas llegar al cargo: el 19 de julio de 2003, unos días después de llegarse al cargo, se publica en el BOIB una modificación del catálogo de puestos de trabajo para modificar una plaza que pasara a ser de jefe de servicio de coordinación de emergencias, y se crea otra de jefe de ordenación de emergencias. El mismo director general el 9 de septiembre de 2003 en la mesa general de negociación establece las características que tiene que tener la plaza que saldrá a concurso y pide tres titulaciones, las tres que él mismo tiene, aunque una haya sido imposible de comprobar hasta el momento: ingeniería industrial, técnico superior de policía y el indispensable curso de dirección de emergencias. Para que puedan entrar otros miembros de la banda -empleo el término en el sentido número 2 del *Diccionario de la Real Academia Española*: banda significa parcialidad o número de gente que favorece y sigue el partido de alguien- el 27 de septiembre de 2003 se publican en el BOIB los requisitos necesarios para las restantes plazas creadas, entre los que está, como se ha dicho, un curso de dirección de emergencias. Es decir, preparamos la plaza para el primero y luego para el resto de los amigos.

El 29 de septiembre, inmediatamente después, se inicia un curso de dirección y gestión de emergencias, un curso del que no se hace ninguna convocatoria oficial, ninguna, ninguna. Se hace una lista manuscrita -¿se acuerdan ustedes de esto, señoras y señores diputados?- con los que podían acceder a ese curso, y en esa lista manuscrita había gente que no era funcionaria; había gente, porque uno podía decir que se hizo para los funcionarios, no, había gente que no era funcionaria. El listado manuscrito original y su copia impresa desaparecieron de forma subrepticia de la carpeta del funcionario que los custodiaba. Después, a los que estaban escogidos para hacer ese curso, se les contrata como interinos, y el 18 de diciembre de 2003 sale a concurso de traslado la plaza de jefe de servicio de ordenación de emergencias; ya tenemos preparada la infraestructura, vamos a sacar las plazas: primero sale la de jefe de servicio. Además del director general concursa otra persona; hay una duda en la oposición sobre cuál de los dos tiene derecho o, mejor dicho, perdón, sobre si el otro que concursaba tenía derecho a concursar; ¿quién resuelve la duda?, el mismo que concursaba: el 9 de febrero se hace una consulta a la Conselleria de Interior a ver si el otro que concursaba tenía los requisitos que correspondía, y el mismo director general de Emergencias dijo que no los tenía su competidor. Bien, el 13 de abril de 2004, resultado: el Sr. Rodríguez adjudica la plaza a su director general de Emergencias, la plaza que le había creado.

Primera prueba conseguida. Falta el resto de los miembros; ¿cómo los metemos? Primero, contratados como interinos; luego se modifica el catálogo de puestos de trabajo, se crean los suyos y se ponen como requisitos los siguientes -atiendan bien, señoras y señores diputados-, requisitos de los que han contratado como interinos para que puedan acceder luego a una plaza fija: han de tener el curso de emergencias para el que se les ha seleccionado de forma arbitraria y tener un año de antigüedad como interino, que es justo lo que tienen; de ese modo pueden entrar todos a continuación. Denunciamos esto en el último debate de presupuestos.

Ya tenemos al personal. Ahora faltan dos cosas: dotarles de competencias y después organizar las empresas externas que se beneficien de esa actividad. La generación de actividad que justifique la existencia de esta banda una vez ocupadas las

plazas funcionariales viene dada por esta ley. Bajo la apariencia de un interés de protección al ciudadano un grupo de gente que se ha procurado de forma fraudulenta, como hemos visto, el acceso a la función pública, se dota de contenido y control sobre el negocio de las emergencias en Baleares. Hasta tal punto se dota de poder a este grupo que si un medio de comunicación, por ejemplo, no emite un comunicado -sin tener en cuenta su importancia, basta que se le envíe un comunicado y no lo emita-, si no lo emite será multado con 600.000 euros, 100 millones de las antiguas pesetas, artículo 41.1.g) de la ley. Es una forma indirecta de poder cerrar un medio de comunicación. Alguien dirá: "Claro, si es un comunicado de gravedad..."; no se distingue de gravedad o no, cualquier comunicado, no se distingue la gravedad; se le puede poner a un medio de comunicación una multa de 100 millones de las antiguas pesetas.

Se va a controlar todo, hasta los instrumentos de ordenación urbanística. El urbanismo pasará a estar controlado también por la Dirección General de Emergencias. Incluso a todo este grupo se les da el carácter de agentes de la autoridad, artículo 41.2, con las exorbitancias que trae que uno sea agente de la autoridad, como por ejemplo que su testifical es privilegiada, que puede dar determinadas órdenes, etc.

Los tenemos colocados, tenemos la actividad, y el tercer paso es establecer la red de empresas privadas. Una vez controlada la administración y hecha la ley el siguiente paso será al final de la presente legislatura, por lo que en esta legislatura tenemos poco tiempo para controlar lo que se va a hacer, pero haremos todo lo que podamos para ello; buscaremos, cuando llegue el momento, los familiares y testaferros que irán apareciendo en estas empresas. La ley obliga a disponer de técnicos en servicios de emergencias que deberán tener una formación, artículo 34, formación que se encomienda al EBAP, pero también a entidades privadas que resulten acreditadas por la propia dirección general de Emergencias, naturalmente, creándose un registro para las mismas, con lo que la Dirección General de Emergencias controlará el acceso de las empresas privadas a la formación. Al tiempo se genera una importante necesidad de servicios relacionados con la formación de emergencias.

¿Entienden ahora, señoras y señores diputados, por qué motivo preguntaba al Sr. Conseller a principio de la legislatura por las restricciones para acceder al único curso de dirección de emergencias que se hizo con carácter gratuito?, curso gratuito y para gente señalada con el dedo; ¿entienden por qué? Porque éstos son los que tienen ahora el conocimiento adecuado. Le preguntaba al Sr. Conseller si se iban a hacer más cursos; no se han hecho más cursos. El que quiera hacer un curso sobre esto tendrá que pagar más de 6.000 euros y hacerlo en península, probablemente; el de dirección, el de gestión lo pueden hacer con más facilidad.

Sepa, Sr. Conseller, que de aprobarse esta ley, como con su mayoría puede lograr, estaremos completamente vigilantes a todas y cada una de las empresas que se van a generar en torno a la actividad que se va a reglamentar. Así pues la primera conclusión es que la ley, más allá de su benéfica apariencia, no responde a los intereses generales de la población, sino a un interés particular, de momento en su origen.

Sigamos. Hemos añadido también a nuestra enmienda a la totalidad que la ley tendría que ir acompañada de una memoria económica por el incremento que traerá, el incremento de gasto que traerá para los consells y los ayuntamientos, y es que la ley obliga a los ayuntamientos y a los consells a hacer sus respectivos planes de emergencias, artículo 21.3 y 21.4. Obliga también que los planes de protección civil que elabore la conselleria podrán disponer sobre los recursos de otras administraciones, que serán los consells y los ayuntamientos, y todos los recursos y servicios movilizables dependerán, por supuesto, del director general de Emergencias. Obliga a mantener un catálogo de recursos permanentemente actualizado, a facilitar información que se le solicite por parte de la conselleria. Obliga a los consells y municipios a hacer campañas de información divulgativas; obliga a la formación de los funcionarios y voluntarios en materia de emergencias, obligaciones que podemos entender y justificar, y que muchas de ellas serán completamente normales que existan, pero si se les ponen esas obligaciones que se les ponga dinero. Si no pasa como pasa con todas las normativas que se hacen en la Conselleria de Interior: se obliga a que todos los coches vayan pintados -los de la policía local- de un determinado color, y no hay ni uno; ¿por qué?, porque no hay dinero; se obliga a que todas las playas tengan unos requisitos de seguridad, y se lo dijimos aquí, pero es que no pone un duro, y efectivamente no ha habido dinero y no se ha hecho; ahora se tendrá que hacer.

El tercer punto de la enmienda a la totalidad es que se invaden competencias ajenas. Prevé la ley que los recursos que un ayuntamiento o consell incorpore a un plan de protección civil quedarán asignados a los planes de ámbito superior, lo cual puede ser utilizado en cualquier momento por la Dirección General de Emergencias para regular los servicios municipales y su actividad, de acuerdo con su criterio. Obliga a que los planes municipales i supramunicipales, los de los consells, tengan el visto bueno de la Dirección General de Emergencias también. Con lo cual se ejerce un control, entendemos que puede ser en algún punto excesivo. E incluso si un ayuntamiento, conseller, no elabora un plan de emergencias, en el plazo que establezca la Dirección General de Emergencias, artículo 25.9, se dice que la Dirección General de Emergencias tomará las medidas que estime oportunas, materiales, técnicas y jurídicas. O sea, el director está por encima de un consell o de un ayuntamiento.

Y así podríamos seguir..., no quiero alargar porque tengo muy poco tiempo para esta intervención y no quiero insistir con más cosas. Pero en realidad habrá muchas interferencias, incluso se prevé que el Govern tenga sus propios bomberos, un equipo propio, con alto grado de especificación, etcétera.

La calidad técnica de la ley, esto otra crítica que le hacemos, es deficiente. Miren, les (...) tres conceptos básicos y de forma muy simple para no complicar mi intervención. Mire, cuando se define un riesgo, un riesgo es la posibilidad de que haya una emergencia. Una emergencia es un suceso imprevisto, que causa unos perjuicios y esos perjuicios pueden ser en las cosas o en las personas. Si son en las cosas se habla de catástrofe y si son en las personas se habla de calamidad. Pues bien, la disposición adicional primera, por ejemplo prevé que en caso de catástrofe, es decir, en caso de daños sobre las cosas, todo el personal sanitario dependerá funcionalmente de la Dirección General de Emergencias. Es decir, que el amo del hospital es el director

general de Emergencias, pero en una catástrofe que son daños a las cosas. Si fuera una calamidad, daños a las personas, sí que entendería que pudiera haber en su caso una coordinación de todos los servicios sanitarios. Pero en caso de una catástrofe, que son daños físicos, no entiendo por qué se tiene que militarizar a los sanitarios. Por esto digo que esto es un problema técnico, una catástrofe es por ejemplo una caída masiva de árboles, o por ejemplo un corrimiento de tierras que no cause daños a las personas. ¿Para esto hemos de movilizar un hospital? No lo entiendo.

¿Saben también que una persona de 90 años está obligada a actuar en caso de emergencias? ¿Y que en aplicación del 46.1a) le pueden poner una multa de 150.000 euros si no obedece a un técnico de emergencias? Porque se dice que están obligados a colaborar y a seguir los requerimientos que se den por parte de un técnico de emergencia a todos los ciudadanos mayores de edad, pero sin poner límite de edad. Por lo menos pongan el límite de la edad de jubilación, una deficiencia técnica llamativa. ¿Saben, esto es más llamativo y más grave, que la Dirección General de Emergencias tendrá que informar sobre todos los planes de ordenación territorial y urbanística? Alguien podrá decir, esto está bien, que si hay un Plan de ordenación territorial, o hay un Plan territorial de un consell, o un Plan general de ordenación urbana de un municipio que pasen por si hay un riesgo de emergencias, parece que está bien. Pero observen una cosa, la Dirección General de Emergencias puede contestar o no, si no contesta en el plazo de 2 meses se entiende que está bien. Si realmente se tiene que vigilar que la planificación municipal y la que se haga por parte de los consells tiene algún problema, tiene algún riesgo de emergencia, ¿por qué motivo se permite el silencio administrativo de la Dirección General de Emergencias? Si es bueno, es bueno para todos.

En definitiva, habrá un paso más para aprobar las urbanizaciones que será pasar por la Dirección General de Emergencias. Y no puedo acabar esta intervención sin hablar, ya se me acaba el tiempo, de un caso especial que es el del 112. En la actualidad el 112 está el servicio de gestión privada por medio de una concesión en manos de UTE. Todos ustedes recordarán señoras y señores diputados un penoso incidente que vivimos hace algunos meses cuando el gerente de la UTE acusó públicamente al Sr. Conseller de haberle exigido el pago de una comisión, palabras textuales del Sr. Conseller: "acusándome de haberle solicitado en una reunión mantenida el día 8 de septiembre 600.000 euros a título personal y así yo me encargaría de que don Gabriel Sampol, el otro socio, abandonase la UTE. En caso contrario le quitaría el servicio del 112". Le dijimos al Sr. Conseller que tenía el beneficio de nuestro crédito para enfrentarse a este asunto. El Sr. Conseller nos dijo que había interpuesto una querrela para que la verdad resplandeciera y que se iba a proceder al rescate de la concesión por tener un servicio deficiente y que sería explotada con carácter público.

Pues bien, la Ley de emergencias no establece como perfectamente podría hacerlo que la explotación del 112 sería llevada a cabo directamente por la comunidad autónoma, o por una empresa pública. Sin embargo en presupuestos está prevista una fuerte inversión para la nueva plataforma tecnológica. Del rescate ya no hay noticias y del resultado de la querrela que se interpuso para averiguar la verdad tampoco hay noticias. Me

gustaría que el Sr. Conseller nos dijera, miren ha quedado claro, se ha retractado, que nos dijera qué ha pasado aquí. De la explotación del servicio directamente tampoco hay noticias, pese a este trámite legislativo. La falta de noticias ciertas nos lleva a especular. ¿Tenía razón el concesionario del 112? ¿Qué ha determinado el Juzgado de instrucción número 5? ¿Es cierto que le calumniaron? ¿Han llegado a algún acuerdo? ¿A quién beneficia el acuerdo en tal caso? Y la pregunta clave y definitiva sobre este tema, ¿quién va a explotar el 112? Sr. Conseller, usted se comprometió que sería la administración directamente, en la ley no está previsto. Conociendo sus métodos y tal, hemos de pensar mal y lo peor es que normalmente pensando mal, normalmente, acertamos Sr. Conseller. Confío que en su intervención nos explique cuál va a ser el futuro del 112 y si realmente, tal y como se comprometió usted en la comisión, será explotado directamente por la administración pública, o si quedará en manos de alguna empresa privada.

Nada más, Sr. Presidente.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberá):

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. He de manifestar que no tenía intención de intervenir, ni abrir cuestión incidental pro el horario que tenía este acto parlamentario, pero después del discurso que ha hecho el representante del Partido Socialista me veo en la obligación de intervenir porque creo que es imposible e intolerable que se acuse al Gobierno de esta comunidad de actuar como si fueran una panda de forajidos.

Usted ha hecho aquí una versión irresponsable, que creo que no merece otro calificativo que despreciable de la actuación de la Conselleria de Interior. Creo Sr. Diéguez que se ha equivocado y se ha equivocado porque no ha dicho ni una sola verdad. Es lamentable que el partido que está diciendo por ahí que el sábado pasado, 2 millones de personas decían mentiras en su manifestación, que no decían verdades, que tengan un portavoz en este Parlamento que no diga ni una sola verdad. Es lamentable Sr. Diéguez que diga usted esto. Es lamentable y como dicen ustedes muy bien cuando critican el Estatuto de Cataluña, "es que no se lo han leído". Sr. Diéguez, usted no ha leído la ley y si ha leído la Ley de aplicación de emergencias usted está mintiendo en esta cámara. Usted está extrayendo ciertos párrafos fuera de contexto que lo desvirtúa, esto es lo que usted ha hecho aquí hoy.

¿Qué tiene que ver aquí el curso de emergencias? ¿Qué tiene que ver aquí la relación de puestos de trabajo con la ley que hoy estamos discutiendo? Se ha equivocado en un planteamiento. Mire usted, todo esto viene de más atrás, no de julio del 2003. En el año 98, cuando por unanimidad de este Parlamento se aprueba la Ley de emergencias, ya prevé en su texto una Ley de aplicación de emergencias antes de dos años. Y evidentemente no se hizo antes de dos años y nosotros la hacemos ahora.

Por tanto, Sr. Diéguez, todo lo que usted dice ahora mismo no es cierto. Lo repudio, lo rechazo y lo califico como el peor parlamentarismo posible que se hace en esta cámara. Parece mentira Sr. Diéguez que usted llegue a estos extremos. Parece mentira que una persona que es inteligente, una persona que tiene buena (...), una persona que es capaz de tener una defensa en asuntos importantes llegue a esta versión rastrera que hoy ha hecho usted delante de la cámara en la cuestión de la Ley de emergencias...

(Alguns aplaudiments)

En este (...), en donde usted aplica unos (...). Y sus compañeros estoy seguro que están avergonzados de ese trato porque ese trato no lo merece ninguna persona, no lo merece ningún parlamentario, no lo merece ningún Gobierno. Si usted tiene fundada alguna esperanza, o alguna sospecha de que hemos hecho algo malo, vaya usted a los juzgados, denúncienos Sr. Diéguez. Pero no haga lo que está haciendo, no hay derecho Sr. Diéguez. Yo tengo posibilidades de defenderme, pero no puedo con usted. Yo no voy a entrar en su nivel, no voy a estar a su nivel. Si a usted le han tomado en el Grupo Socialista por ser el clon que haga cada día un papel, me parece muy bien, pero no me diga a mí lo que me ha dicho esta tarde. ¿Qué tiene que ver lo que usted ha dicho en tema de intervención con la Ley de emergencias?

Le voy a decir algo más, esta mañana he resuelto intervenir el 112. Esta mañana he hecho una acción en defensa del interés público, defender el 112. Yo no he dicho nunca que el 112 iba a hacer gestión pública. He dicho que fueron ustedes en el año 2002, el pacto de progreso, los que priorizaron el 112. Fueron ellos que lo adjudicaron por qué intereses no lo sé. El Sr. Diéguez está diciendo aquí que tenemos intereses en adjudicar, ellos sabrán en el 2002 con qué intereses adjudicaron el 112 por 10 años.

(Alguns aplaudiments)

I resulta que parece que somos nosotros los culpables. Ya está bien!

Como hemos detectado indicios de baja de calidad en el 112 que ustedes adjudicaron, pues hoy, en defensa del interés público, he firmado la intervención de esta empresa para garantizar el buen servicio y la calidad del 112. En defensa de los ciudadanos, como siempre lo he hecho y siempre lo haré. No tengo otra defensa, miréme bien las manos Sr. Diéguez, manos limpias, sí, sí, perdone, no tengo ningún cliente de despacho, ni concesionario, ni no concesionario y eso usted no puede decirlo.

Usted está aquí en este Parlamento y tiene clientes de concesionarios con los que usted ha hecho gestiones siendo parlamentario, (...) concesionario delante de un conseller. Y eso usted lo sabe muy bien y aclárelo. Es usted el que tiene que dar explicaciones en esta cámara, no yo. No tengo ningún interés Sr. Diéguez, usted sí, usted sí tiene intereses. Qué hace, del 112 no le ha encargado nada? Porque hay otro que sí que le ha encargado. Hay otro concesionario que dio problemas en tiempo del pacto de progreso y fueron a su despacho, usted hizo gestiones y desaparecieron los problemas, Sr. Diéguez y eso usted lo sabe muy bien. Eso éticamente es impresentable.

Y ahora señores voy a referirme a la ley. Se cumple la Ley 2/1998 de emergencias de las Islas Baleares que establecía que en un plazo de 2 años se hiciera una ley de aplicación de emergencias. Es la que hoy tenemos aquí, sin ninguna "cantamusa" del 112, ni ninguna adjudicación, es la ley que hoy tenemos aquí. Dicha ley, la de 1998, fue aprobada por unanimidad. En su disposición adicional quinta señala que debe de complementarse con una ley de protección civil y que debería presentarse en el Parlamento en el plazo de 2 años, es decir, en marzo del 2000. Es evidente que esto se incumplió y por esto hoy estamos aquí, con la ley, una vez que un Gobierno decidido a aplicar a las emergencias ha presentado el texto en el Parlamento.

Se cumple también con el requisito contemplado en la (...) que deber legislarse en el ámbito de lo que es la protección civil. Este anteproyecto así lo hace, clasifica los incidentes de catástrofes, calamidad, emergencias y riesgos. Tipología y características de lo que se denomina protección civil, englobando las emergencias extraordinarias o catastróficas. Es decir, la ejecución de las competencias del Govern de les Illes Balears en materia de emergencias, salvamento marítimo y protección civil.

Pero también regula las emergencias ordinarias, de acuerdo con una profusa normativa estatal y autonómica. Por ello se ha considerado más conveniente la denominación de Ley de gestión de emergencias, más específico que el primero. Es una ley que garantiza seguridad pública a nuestros ciudadanos. En una sociedad avanzada como la nuestra la opinión pública es muy sensible ante los incidentes de emergencias. Esta ley es la respuesta del Govern de les Illes Balears a la demanda ciudadana de disponer de un marco legal y de unos mecanismos protocolarizados de prevención y actuación. De ahí que delimite escrupulosamente el derecho de los ciudadanos a conocer los riesgos existentes y las medidas adoptadas, además de establecer también sus deberes de colaboración en las incidencias.

Es una ley que determina y estructura de un modo integral las responsabilidades de las administraciones. Puede haber (...) porque el Sr. Diéguez en su intervención ha tergiversado la cuestión. Es una ley que determina y estructura de un modo integral las responsabilidades de las administraciones, no pone las responsabilidades de las administraciones, las determina y especifica cada una de quién son. Llena el vacío legal existente en esta materia y soluciona las dificultades que conlleva una legislación hasta ahora muy dispersa, que por ello mismo conlleva diversas interpretaciones legislativas y los procedimientos a seguir, con los problemas subsiguientes que se producen en las actuaciones. Facilita a todas las administraciones cuerpos de seguridad y personal implicado, un marco legal de referencia que permite en todo momento saber a qué procedimientos, a qué medidas preventivas y actuaciones, a que cadena de mando hay que atenerse.

Por ello mismo es un texto legal que no deja lugar a las dudas ni a las improvisaciones. Completa y complementa el procedimiento en materia (...), establecido en la Ley 2/98. Fija a falsas interpretaciones la escala de competencias y de materias en este sentido. Se da por respuesta efectiva la demanda ciudadana y (...) administraciones de los infractores de la legislación en prevención y (...) de las emergencias. Tienen que

asumir sus responsabilidades ante la ley. De hecho se establecen 26 supuestos de estas responsabilidades. Es una ley que tiene muy en cuenta las características de la (...) territorial de las Islas Baleares y la especial orientación de nuestra economía al turismo. Refleja la categoría de municipio turístico, con todo lo que conlleva de especial atención a la prevención en seguridad y emergencias, en especial durante la época de mayor afluencia. En definitiva, es un instrumento legal que en su aplicación y su desarrollo, estén en la seguridad que mejorará la seguridad de las emergencias de las Islas Baleares.

Yo quiero terminar mi intervención con una llamada a la reflexión y al conocimiento. Vamos a debatir la ley, a mi me gustaría contar con el apoyo de todo el mundo, si alguien cree que es mejorable que se enmiende mediante trámite parlamentario para enriquecer la ley. Y que lógicamente si hay otras cuestiones que no están en la ley, en vez de traerla aquí, lo que tiene que hacerse es a través de interpellaciones, proposiciones no de ley, o pregunta, aclararlo. Creo que todos tenemos que aguantar nuestra responsabilidad.

Muchísimas gracias.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rodríguez. Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Conseller, desde la primera palabra miente Sr. Conseller, desde la primera. Lo primero que ha dicho ha sido que no tenía pensado intervenir y ha subido y nos ha leído la intervención que llevaba preparada. Sí señor, usted no deseaba intervenir, pero tenía la intervención preparada. Mire Sr. Conseller, antes se caza a un mentiroso que a un cojo y usted ha empezado así. Ha empezado muy mal y en según que temas ya hablaremos largo y tendido porque hay muchas cosas que aclarar de muchos aspectos que poco a poco iremos viendo.

Pero le quería decir una cosa, ya que usted dice que yo no digo la verdad, ¿dígame qué cosa he dicho que no sea verdad? ¿Qué cosa concreta he dicho que no sea verdad? ¿El 27 de septiembre del 2003 no publicó usted en el BOCAIB los requisitos necesarios para las plazas que habían creado para el grupo de gente? ¿El 19 de julio del 2003 no había publicado usted en el BOCAIB un cambio...

(Remor de veus)

Sí, sí, la ley, pero la ley la hace usted para dotar de contenido a lo que ha ido creando. Se lo advertimos desde el principio y nosotros no vamos a toro pasado, sino que vamos con un año antes, vamos con un año de adelanto. Esto es lo que le pica, que le cogen siempre, le cogen siempre. Igual cuando le pillamos a usted con el dinero de la caja fuerte, ¿se acuerda? Que le tuvimos que llamar y decirle, o sale el dinero o va usted al juzgado, ahí sí que hubiéramos ido. Y salió dinero, no tuvimos que ir al juzgado, esto también es verdad. Igual que le

pillamos a usted cuando habló de la falsa multa de 200 millones, ¿se acuerdan? Que nos iban a poner una multa de 200 millones de euros, ¿se acuerdan? Este señor era el que lo decía, 200 millones de euros, Sr. Conseller, 200 millones de euros nos iban a poner.

¿No es cierto que el 18 de diciembre del 2003 salió el concurso el traslado a la plaza de jefe de servicio y que el 9 de febrero se produjo la consulta como exactamente yo le he dicho? ¿No es cierto que el 13 de abril usted adjudicó la plaza tal y como yo le he dicho? ¿No es cierto, Sr. Conseller?...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Es cierto todo lo que le he dicho. Le he quitado para cada cosa que le he dicho el artículo legal donde se contenía. Usted no me ha contestado a nada, a venido aquí, me ha enseñado las manos yo las he visto negras, usted las verá limpias, yo no las veo limpias por mucho que me fijo, se lo puedo asegurar. Si quiere un día en igualdad de condiciones hablamos, no tengo ningún inconveniente, podemos empezar a hablar de muchas cosas. No tengo ningún inconveniente, será divertidísimo, téngalo en cuenta. Será divertidísimo porque la lista de agraviados por usted es tan grande, se acuerda de aquellos que le embargaron el sueldo una vez, uno del Partido Popular porque le había engañado, ¿no se acuerda usted de eso? Yo se lo traeré, se lo traeré...

(Remor de veus)

No, no pasa nada, aquí podemos hablar de todo. ¿Se acuerda?

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sr. Conseller, está usted en unas condiciones bastantes delicadas.

Con el tema del 112 le he preguntado ¿qué ha pasado con esto? Se lo he preguntado claramente. Usted me ha dicho que ya ha firmado un decreto de no se qué, me hubiera gustado que nos lo hubiera traído, con su lógica transparencia, que nos lo hubiera dejado ver, para ver de qué iba y no jugar a la sorpresa, como siempre está con una sorpresita por un lado y por otro. Le he hecho cuatro o cinco preguntas sobre el 112, ¿qué ha pasado con el soborno de los 600.000 euros? Usted dijo que iba a tomar unas acciones, y yo le pido que nos aclare qué ha pasado con esas acciones, se lo he preguntado. Usted me dice, ha resultado de esta manera, han condenado al otro por calumniarme, y yo diría enhorabuena, Sr. Conseller, me alegro y eso usted lo tiene que decir para que todo el mundo lo sepa. Si usted me dice, no, he llegado a un acuerdo, oiga pues dígame en qué términos, porque es de interés público, dígame en qué términos.

Si está tramitándose, perfecto, nos lo dice, está tramitándose, sabemos que las cosas duran mucho tiempo, no pasa nada, pero le pedimos que nos informe. Porque los movimientos que vemos con el 112 no son claros, no son nada claros, usted lo sabe que hay un montón de jaleos con este sistema, que usted nos dijo en una comisión que esto iba a ser de gestión pública, y todos los diputados que estábamos allí así lo entendimos y dijimos: felicidades, Sr. Conseller, el tema de la concesión no ha funcionado bien, es evidente, estamos de acuerdo en eso, que no ha funcionado bien, y que se vuelve para atrás; tiene todo nuestro apoyo, ¿se lo dijimos o no?, le dimos todo nuestro apoyo para lo que quisiera, para que vuelva a ser de gestión pública, para que se vuelva a hacer otra concesión incluso, pues ya pudimos mirarlo, pero en fin, pero sobre todo, era preferible, como usted dijo, que se hiciera una gestión probablemente por una empresa pública, y tenía todo nuestro apoyo; todos los grupos de la oposición le dijimos, Sr. Conseller, que estamos de acuerdo con usted en que el 112 lo gestionara una empresa pública, y usted así lo manifestó.

¿Usted faltó a la verdad en ese momento? ¿Qué va a pasar con ese servicio, porque la ley no nos lo aclara? Y nosotros le pedimos, Sr. Conseller, que en coherencia con lo que usted manifestó en su momento nos aclare qué es lo que va a hacer con ese servicio. No cuesta nada, usted viene aquí y nos dice, miren, he pensado que es mejor que pasarlo otra vez a concesión, perfecto; nos diga, he pensado que sea una empresa pública, perfecto; lo que usted diga, pero dígallo, dígallo, no juegue a las sorpresas, díganos aquí cómo se va a explotar el 112 y qué es lo que hay detrás de todo este jaleo que ha habido con el 112, díganoslo; no nos mantenga en la oscuridad y luego diga, bueno, es que ustedes se equivocan; pues díganos usted, le estamos preguntando, le estamos insistiendo una y otra vez, ¿qué va a pasar con el 112, será público, será privado, será una empresa pública como usted se comprometió en su momento o va a pasar a manos de una empresa privada? Esto es lo que le pedimos que nos diga.

Luego, cada uno establecerá desde su punto de vista, cada grupo político, desde su punto de vista, establecerá lo que le parece mejor y peor, unos dirán estamos de acuerdo, otros no, que en eso consiste la democracia; pero usted tiene la obligación de informarnos, porque usted sabe lo que está pasando, y los demás, para saberlo, se lo hemos de preguntar, y la desgracia pues es que no escuchamos respuestas a nuestras preguntas.

Nada más, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diéguez. Sr. Conseller?

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberá):

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Mire, Sr. Diéguez, cuando estaba usted interviniendo, haciendo esta escatológica intervención en contra de la Ley de emergencias del Gobierno de estas Islas Baleares y de mi conseller, como personalmente, yo avisé, y aquí tengo de testimonio al vicepresidente que presidía la sesión, de que no pensaba intervenir. Es verdad que tenía una intervención por si tenía que

intervenir, pero ante la hora que era pues no quería intervenir, porque (...)

Pero mire, yo he intervenido antes e intervengo ahora, no es que lleve en una chistera para sacar (...) solución, es que coincide que esta mañana pues lógicamente yo con el 112 he tomado una solución, se ha dicho ahora mismo, usted lo ha nombrado.

Mire yo, si usted me dijese a mí ahora, me preguntase ¿va usted a priorizar el 112?, yo le diría no; ¿lo va a rescatar usted?, yo le diré, pues mire usted, dependerá de lo que digan los informes técnicos. Yo no sé lo que tengo que hacer, porque he de ver los intereses públicos y también la economía pública, porque si hago un rescate de algo que ustedes adjudicaron por diez años y no se ajusta a los criterios de proporcionalidad al mal que hay hecho, tendremos que indemnizar; ahora, si efectivamente los informes nos dicen que el servicio no se presta bien, que el servicio no se ajusta a los parámetros que hacen falta y tenemos que rescatar, estará justificada y no tendremos que indemnizar.

Y en este caso, si yo llego a esta conclusión y rescato, la gestión será pública, será a través de una empresa pública. Es lo que le dije en su principio y no puedo decir más. Y ¿sabe por qué no puedo decirle más? Porque no sé la nómina de abogados que tiene el actual administrador único del 112, no lo sé. Y como usted tiene como clientes algún concesionario de esta comunidad autónoma y usted ha hecho gestiones como diputado ante algún conseller para este cliente en su comunidad autónoma, pues yo tengo que ir con pies de plomo -por cierto, ustedes han escuchado qué cliente es el que tiene como mínimo el Sr. Diéguez en este asunto, pues no lo ha dicho, ¿verdad que no?, por lo tanto tampoco lo ha dicho él-, yo espero que su grupo le obligue a decir qué cliente, con intereses en (...) autónoma y que en época de gobierno hizo gestiones él ante una conselleria, ¿qué cliente es?, para oprobio y para vergüenza y por falta de ética, ustedes que son tan éticos, ustedes que (...) una rueda de prensa diciendo que la comisión (...) fue para usted.

(Aldarull a la sala)

No le he oído decir, Sr. Diéguez, el nombre de su cliente y espero que me lo diga, por deontología profesional y por ética.

(Remor de veus a la sala)

Sr. Presidente, muchísimas gracias.

(Aldarull a la sala i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Torns a favor de l'esmena a la totalitat, hi ha qualque grup en torns a favor? Té la paraula la Sra. Margalida Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President, senyors diputats, senyores diputades. Molt breument, hem de dir que el nostre grup no ha presentat esmena a la totalitat, com està clar, i per tant en aquest sentit la nostra posició serà a favor de l'esmena a la totalitat que ha

presentat el Partit Socialista i ens sumam a tots els arguments que ha esmentat el Sr. Diéguez...

(Remor de veus a la sala)

... respecte d'aquest tema ...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, un poquet de silenci, si són tan amables.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Sí, ens sumam perquè, en primer lloc aquesta llei, i m'agradaria que el debat es fes en funció de la llei i del que diu la llei, i per tant aquesta llei en el seu articulat clarament té un sistema d'accés a la funció pública que nosaltres entenem que evidentment no és el que hauria de ser a una administració al servei de tots els ciutadans i ciutadanes, és una administració pública al servei de qui governa. En aquest sentit, per tant, nosaltres sempre hem considerat que les lleis, així ho entenem a una democràcia, han de ser d'un accés clar i transparent a tots els ciutadans i ciutadanes i aquesta no ho és.

En segon lloc, efectivament fa mesures arbitràries respecte de la creació de llocs de feina i això ho diu la llei a l'articulat, nosaltres ho entenem així. Si algú, resulta que ja ho han dit, el que té la cua de palla aviat se l'encén, si aquí feim un debat parlamentari ho feim en base a una llei que diu unes coses i si a qualcú no li agrada escoltar que se'n vagi, però evidentment ha de poder sentir als que expressam una opinió que evidentment va en la línia del que diu l'articulat de la llei.

En tercer lloc, aquesta llei té clarament una atribució de competències excessiva de part d'aquesta conselleria o de part dels temes referits a la llei d'emergències. En aquest sentit, creim que resta competències a consells insulars i a ajuntaments i he de dir, a més, que em sembla estrany que determinats grups polítics no diguin res davant aquesta llei quan defensen tant, per exemple, elements o competències en ordenació del territori, quan resulta que aquesta llei entra i envaeix competències referides a aquests temes. Per tant, per aquestes raons objectives que nosaltres entenem que aquesta llei no està en la línia que nosaltres consideram que hauria de tenir una llei d'emergències, per això nosaltres ens sumam al Partit Socialista, en el que és l'esmena a la totalitat, tot i que el nostre grup, repetim, no ha presentat esmenes a aquesta llei.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Rosselló. Hi ha més grups en torn a favor? Torn en contra? Té la paraula, idò, el Sr. Andreu Prohens.

Torn en contra de l'esmena a la totalitat, som a l'esmena. Perfecte.

EL SR. PROHENS I VICENS:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Abans d'entrar en el debat, crec que no em queda més remei que anomenar el Sr.

Diéguez. El Sr. Diéguez no ha vingut a defensar una esmena a la totalitat, i nosaltres hem vingut a aquest debat i, per tant, intentaré defensar el projecte de llei en contra de l'esmena a la totalitat. Hem pogut comprovar que el Sr. Diéguez ha parlat molt, però no del punt de l'ordre del dia, fregant, com sempre, els insults. Si heu presentat aquesta esmena, Sr. Diéguez, per fer aquest teatre, fa ganes, quasi crec que s'ho mereix, de no debatre una cosa que no existeix, però per respecte a aquest parlament, ho farem. Però, Sr. Diéguez, vostè, i li anunciï, abans d'entrar al debat té l'obligació de retirar-la.

La Llei 2/98, de 13 de març, d'ordenació d'emergències a les Illes Balears, estableix a la seva disposició addicional cinquena que en el termini de dos anys de la seva entrada en vigor, el Govern de la comunitat de les Illes Balears ha de presentar al Parlament el projecte de llei corresponent a protecció civil de la nostra comunitat. La present llei regula l'organització de la protecció civil a la nostra comunitat davant situacions de greu risc col·lectiu, d'emergència, catàstrofes o calamitat extraordinàries, així com alguns aspectes de la gestió i atenció d'emergències ordinàries en compliment del que disposa la disposició cinquena de la Llei 2/98, de 13 de març. La protecció civil engloba el conjunt d'accions dirigides a evitar, reduir o corregir els danys causats a persones, béns, medi ambient, etc., per qualsevol causa i quan l'amplitud i gravetat dels seus efectes els fan assolit el caràcter de calamitat pública.

Senyores i senyors diputats, ens trobam davant un avantprojecte de llei molt important i necessari, tots ens adonam quasi a diari que surten a part a banda desastres i catàstrofes, de vegades per accidents, temporals o altres fenòmens; i, per tant, es fa necessari que la nostra comunitat estigui preparada per qualsevol esdeveniment del tipus que sigui, en el sentit d'estar organitzats i coordinats, Govern, consells, ajuntaments, institucions, etc., amb la totalitat de les persones tècniques i funcionàries que puguin fer falta a l'hora de donar resposta a unes necessitats imprevistes i urgents a la societat en general.

S'han d'establir en un únic text normatiu totes les actuacions que conformen cadascuna de les fases de la protecció civil, la revisió i prevenció, la planificació, la intervenció, la rehabilitació, restauració i recuperació de la normalitat, la informació i formació de la població i dels serveis d'urgència i emergència. S'ha d'establir l'estructura administrativa de la protecció civil a l'àmbit territorial de les Illes Balears, especificant les funcions que integren les competències de cadascuna de les administracions territorials de les Illes Balears. Establir un llistat de deures dels ciutadans en matèria de protecció civil, l'establiment del qual és fonamental per complir amb els objectius de la protecció civil, això és la protecció de persones i béns, a títol enunciatiu destaquen les prestacions personals i patrimonials de compliment de les ordres i instruccions dictades per les autoritats competents en la matèria o en la regulació de les requises. Establir per donar compliment al principi de seguretat jurídica, les autoritats competents en matèria d'emergències, atès que la seva actuació en determinats casos pot arribar a afectar els drets dels administrats, sobretot a les actuacions descrites al punt anterior. Regular el procediment a seguir per a l'elaboració i aprovació dels plans territorials, la necessitat d'aprovació d'aquests plans ve recollida a la normativa estatal, però no s'estableixen els tràmits necessaris per fer-ho.

D'aquesta manera, el Projecte de llei de gestió d'emergències estableix la necessitat d'elaborar el catàleg i el mapa de riscos, ambdós necessaris per a l'elaboració dels plans, la regulació de l'assignació de recursos, així com els tràmits procedimentals d'aprovació tant dels plans territorials com dels plans especials.

Establir uns mecanismes que permetin adaptar en determinats supòsits la legislació urbanística i l'ordenació del territori a la zonificació feta per l'òrgan competent en matèria de protecció civil. Establir la possibilitat de creació d'uns ens públics que englobi les diferents administracions amb la finalitat que el servei de prevenció i extinció d'incendis es presti de forma integral i homogènia a la totalitat de les Illes Balears. S'ha d'establir un procediment sancionador en matèria de protecció civil en coherència amb l'obligació d'aprovar una llei en la matèria, el procediment sancionador recollit a la Llei 2/1998, de 13 de març, recull fonamentalment infraccions en matèria d'autoprotecció i de serveis d'urgència i emergència, la qual cosa fa que les actuacions en matèria de protecció civil siguin difícilment relacionables amb les infraccions tipificades a la Llei 2/98.

Igualment pensam que els ciutadans no només tenen el dret de tenir informació dels riscos que els puguin afectar, així com segons siguin unes causes o d'altres que es puguin posar per fer front a la situació, així els seus serveis o participació seran indispensables en el seu moment. Podran ser de gran utilitat i d'interès general, només per això, doncs, és més que necessari la informació i la coordinació per si arriben moments tràgics.

Recursos, formació, informació, prevenció i l'elaboració dels plans amb el mapa, poden ser els pilars bàsics per a la posada en marxa de la Llei d'emergències per tal de poder garantir als nostres ciutadans les garanties necessàries en casos inesperats pel motiu que sigui.

He dit al principi que el Govern tenia un termini de dos anys des de la seva entrada en vigor, i també he dit que la Llei d'ordenació era del 98. Si vaig bé de comptes, en el 99 hi va haver eleccions i, pel que vulgueu, passàreu a governar el pacte de progrés, vol dir que crec que éreu vosaltres els que havíeu de posar-la en marxa. Sí, el pacte, concretament crec que el PSOE, i vos record que hi votàreu a favor, els arguments de la seva necessitat, idò, són palpables.

Senyores i senyors diputats, perdéreu el temps barallant-vos per posar-vos d'acord, vos va passar el temps, i la comunitat vos va passar factura. Però no és el més greu, que ho és molt, que no la posàssiu en marxa, sinó que a més presentau a aquest parlament una esmena a la totalitat, si no vols tassa, tassa i mitja. Nosaltres, el Grup Parlamentari del Partit Popular, rebutjam l'esmena, i nosaltres, una vegada més, complirem amb les nostres obligacions per tranquil·litat de tota la ciutadania de Balears, ja que vostès, quan governàveu no ho féreu, i ara em fa la impressió que cercau justificants, i tanmateix no en trobau cap, perquè, senzillament, no n'hi ha. Vos vull recordar, senyores i senyors del PSOE, que éreu vosaltres que l'havíeu d'elaborar i no vàreu ser capaços de fer-ho.

Debatem l'esmena a la totalitat que ha presentat el Grup Socialista a aquest projecte de llei, per tant, li vull dir, Sr. Diéguez, que el seu argument a aquesta esmena a la totalitat és

buit, fred i manco i fa la impressió, n'estic segur, que no s'ha llegit ni una sola vegada el Projecte de llei d'emergències de les Illes Balears que presenta el Govern del Partit Popular. Vostè creu de veritat, Sr. Diéguez, que les persones, la protecció de les persones no és d'interès general? Vostè ho creu? Deis al primer punt que no respon als interessos generals de la població. Nosaltres, en canvi, estam més que convençuts que sí, aquest projecte està estudiat i meditat perquè així sigui.

El punt 2 li vull dir que quan es parla d'una llei d'emergències és evident que no se sap mai què pot passar, és incalculable, i sense que deixin de ser importants les parts econòmiques, fins i tot ha de ser beneficiós per als ajuntaments i els consells, ja li he dit abans s'hauran de dotar recursos, però no crec que un estudi econòmic o no sigui motiu perquè vosaltres ens presenteu una esmena a la totalitat, pot ser excusa, però res més. És igual, en qualsevol dels casos, l'important, però, és tenir la llei amb totes les previsions possibles per donar resposta en bé de tota la societat. El cost ha de ser inferior al que costa actualment, ja que units o agrupats els sistemes, forçosament, s'han de reduir els costos. Com pot suposar, aquest projecte va entrar al Parlament i reuneix totes les condicions, vostès no poden ignorar que forçosament la memòria econòmica hi ha de figurar.

Queda clar que a la Llei 2/89, de 13 de març, d'ordenació d'emergències a les Illes Balears, en els diferents apartats, la potestat de posar en marxa aquest projecte de llei de gestió d'emergències és el Govern i no envaeix competències. La Llei 7/85, reguladora de bases locals, així també es manifesta, i segurament trobaríem qualque altre afegitó al Tribunal Constitucional, entre d'altres. Per tant, en el punt 3 tampoc no heu estat gens encertats.

El punt 4. Deis també que la qualitat tècnica de la llei és deficient, nosaltres creim que ha passat els sedassos que demostren el contrari. És ben clar que està elaborada per nosaltres i no per vosaltres, els arguments, si volíem, serien incomputables, a favor o en contra, per a uns i per als altres, nosaltres estam també convençuts i així ho demostra el contingut del projecte de llei, que la qualitat tècnica és més que bona, vos podria dir de tots els punts, ídem, ídem, el mateix, però crec que no val la pena. Estic més que segur que el que voleu és passar temps, ja que l'argument que presentau a l'esmena a la totalitat sí que no té cap ni cua per agafar-lo, i demostrau que hi teniu poca fe perquè també presentau esmenes parcials al projecte. Per tant, crec que encara, si recapacitau i retireu l'esmena a la totalitat, demostrareu que rectificar és de llest i en lloc de posar travetes col·laborareu a treure com més aviat millor aquesta llei que tanta falta fa a la nostra comunitat, a més està basada en diferents lleis d'altres comunitats, com són Aragó, Navarra, Andalusia i també basada en la Constitució Espanyola, lleis i reials decrets, acords de Consell de Ministres, igualment a nivell de comunitat també en lleis de la nostra comunitat i decrets autonòmics.

Però vos he dit que semblava que no l'havíeu llegida, Sr. Diéguez. La participació institucional a la redacció, després de quasi dos anys de feina i diverses comissions de protecció civil amb el Govern, consells, Delegació de Govern, federacions de municipis, etc., etc., de les quals s'han recollit la majoria d'al·legacions presentades inclòs el Consell de Menorca que també hi va participar i estengueren en compte les seves

al·legacions. És que no està d'acord el PSOE menorquí amb el PSOE mallorquí?

Amb aquests motius, idò, els vull dir, senyores i senyors diputats del Partit Socialista, que rebutjarem aquesta esmena a la totalitat, si no la retireu abans.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Torn de rèplica. Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, gracias, Sr. Presidente. Brevemente, porque la hora y los argumentos expuestos nos obligan a ello. Sr. Prohens, lamento que no haya hecho la réplica después de escucharme, sino antes, porque lo suyo habría sido que me hubiera rebatido las cosas que yo he ido exponiendo aquí, no leyéndonos una intervención previamente preparada para replicar unos argumentos que no conocía, y evidentemente nos lo ha leído como si fuera una receta de cocina, pues bien, ha sido instructivo, ha sido un rato ameno y agradable, pero lo he visto desorientado, lo he visto bastante desorientado, creo que por lo menos debía de haber cogido el sistema de orientación de los palomos, que palomos tiene, y por lo menos de ello debería de haber aprendido el sentido de la orientación que tienen.

(Remor de veus)

Por último, agradecemos el voto favorable de los grupos que la apoyan, no puedo agradecer naturalmente a los que no la apoyan, y las abstenciones que pueda haber confiemos que el tiempo haga ver como tenemos razón en todos los argumentos que hemos ido exponiendo. Decir que del debate nos ha quedado un punto oscuro al final, aparte de otros, porque el enfado que tiene el Sr. Conseller y la ira que le mueve le ha impedido ser lo ponderado que debía en este debate, y es que, como decía un pensador italiano, las ofensas a la sangre se perdonan, pero las ofensas a la bolsa, no; y veo al Sr. Conseller furioso, como si le hubieran hecho una ofensa a la bolsa y no a la sangre. En fin, nos ha quedado la duda, Sr. Conseller, nos ha quedado un punto oscuro de lo que ha pasado con aquel presunto soborno de los 600.000 euros que le hemos pedido que nos lo aclarara, se lo hemos pedido por dos veces, ha tenido sus ocasiones, no nos lo ha aclarado, supongo que nos lo irá aclarando o que de una manera u otra nos iremos enterando de ello, créame que todo el mundo tiene interés en saber si usted fue injustamente tratado o fue justamente tratado, Sr. Rodríguez, pero hasta que llegue ese momento y nos lo pueda aclarar, le rogaría que tenga la calma y la sensatez que se exige de un conseller del Gobierno para poder dirigir una nave tan difícil y ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diéguez, per favor, la rèplica és al Sr. Prohens.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Perdón, disculpe, Sr. Presidente, tiene usted toda la razón, lo único que quería decir es que un conseller nunca está indefenso

porque puede intervenir cuando quiera. Tiene toda la razón, Sr. Presidente, y pido disculpas al Sr. Conseller por dirigirme a él cuando no debía, porque una cosa es la forma que hay que respetar y que era incorrecta, aunque el fondo fuera completamente correcto.

Nada más, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Té torn, Sr. Prohens, de contrarèplica.

EL SR. PROHENS I VICENS:

Sr. Diéguez, no insulta qui vol, insulta qui pot, i el meu torn de rèplica serà breu perquè crec que ha quedat ben clar, amb les intervencions anteriors, tant pel que vos parla com pel conseller, les necessitats i el perquè de la llei d'emergències a la nostra comunitat. Però vull afegir alguna cosa més que vostès no poden ignorar, que el projecte, com la majoria de les lleis, es basa en alguna cosa per dur-la endavant, i entre moltes altres, s'han tengut en compte, com deia al principi, comunitats de l'Estat espanyol com el País Basc, Catalunya, Andalusia, València, Aragó i Navarra. Aquest projecte de llei es basa en moltes d'altres lleis que hi ha a aquestes diferents comunitats, curiosament, algunes d'elles governades també pel PSOE, que supòs que per al Sr. Diéguez, si no són bones aquí, tampoc no ho deuen ser allà, però he de dir que aquest projecte de llei s'ha fet a base de molta feina i molt d'entusiasme per poder garantir a la societat balear que en els moments en què hi pugui haver aquestes situacions tan perilloses d'emergència, puguem tenir-ho tot a punt per poder donar la millor resposta.

Per tant, em sum a recordar-vos que vosaltres, quan governàveu, no féreu aquests deures, i ara els feim nosaltres. Una feina que es va posar en marxa, com deia, fa més de dos anys, i ara ja té forma, i això, senyores i senyors de l'oposició, vos sap greu, així com vos he dit abans, el Grup Parlamentari Popular votarà en contra de la vostra esmena a la totalitat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Prohens. Grups que no hagin intervengut, per fixar posicions? Grup Mixt? PSM-Entesa Nacionalista? No?

Per tant, senyores i senyors, ens prepararem per a les votacions.

Passam a votació. 20 vots a favor, 28 en contra, 3 abstencions. Per tant, queda rebutjada aquesta esmena a la totalitat.

Declaració institucional en relació amb els atacs soferts per alguns centres educatius.

Un momentet, si són tan amables, només serà un segon. Hi ha una declaració institucional. El secretari primer té la paraula.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

“Declaració institucional en relació amb els atacs soferts per alguns centres educatius.

El Parlament de les Illes Balears, davant els atacs soferts en alguns centres educatius i a la mateixa Conselleria d'Educació i Cultura, amb pintades insultants i amb frases que atempten contra les llibertats individuals i col·lectives, així com contra els trets d'identitat dels pobles de les Illes Balears, manifesta:

1. El total rebuig a aquestes actuacions.
2. El suport a la comunitat educativa dels centres afectats, tot encoratjant-los a continuar en la seva tasca pedagògica.
3. El desig que, des del respecte a les diferències ideològiques, l'educació resti al marge de la confrontació política.
4. La seva voluntat que, des de les diferents administracions, es faci tot el possible perquè successos tan lamentables no es tornin a repetir.

A la seu del Parlament, a 15 de novembre del 2005.”

EL SR. PRESIDENT:

Moltes de gràcies. S'aixeca la sessió.

(Aplaudiments)

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS
